

29th March 1963] [Mr. Speaker]

Clause 2 and the Schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1963, (L.A. Bill No. 8 of 1963) be passed.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1963, (L.A. Bill No. 8 of 1963) be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 3) BILL, 1963
(L.A. BILL NO. 9 OF 1963)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 9 of 1963) be taken into consideration.’

MR. SPEAKER : Motion moved—

That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 9 of 1963) be taken into consideration.’

* திரு. கே. மூக்கையா தேவர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கும் மசோதாவில் என் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சமீபத்தில் நடந்த சில வேண்டாத சம்பவத்தைப் பற்றி இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இம்மாதம் 17-ம் தேதி காலைப் பிற்பகல் கண்மாயில் போலீஸ் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்ததன் காரணமாக 3 பேர்கள் இறந்ததும், பலர் காயம் பட்டதும் அதற்குப் பின்னர் பல பேர்கள் மீது கேஸ்கள் போடப்பட்டு பக்கத்து கிராமங்கள் பாழடைந்திருக்கும் நிலையை எல்லோரும் அறிவார்கள். அந்நிலை இன்னும் நீடித்தவண்ணம் இருக்கிறது. இந்த சம்பவம் நடந்திருக்க வேண்டிய அவசிய மில்லை. ஏனெனில் கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக மீன் பிடிப்பது சம்பந்தமாக இந்த வெள்ளை வீசம் உரிமையை நிலைநாட்ட இரண்டு கட்சிக்காரர்கள் இடையே இரண்டு கிராமங்களுக்கு இடையே கோர்ட்டில் நெடுநாட்களாக தாவா இருந்தது. இந்த இருபது வருட காலத்தில் எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் முரட்டுத்தனமும் கலவரமும் இல்லாது கழித்துக் கொண்டிருந்த வர்கள் திடீரென்று 17-ம் தேதி கலவரத்திற்கு தயாராகி விட்டார்கள். 2,000, 3,000 பேர்கள் ஆயுதங்களோடு வந்தார்கள். அதை அடக்கி அமைதியை நிலைநாட்ட போலீசார் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். கட்டுக்கு அடங்காததால் தற்காப்புக்காக சுட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது சத்தத் தவறு. பொய் என்பதுதான் என் கருத்து.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் ‘பொய்’ என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்கிறார்கள். அந்த வார்த்தையை உபயோகிக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[29th March 1963]

கனம் சபாநாயகர் : மெம்பரானாலும் சரி அல்லது மந்திரியானாலும் சரி நேரடியாகப் பார்த்தது கிடையாது. இப்படிச் சொல்கிறார்கள். அதற்கு ஆஸ்பதம் இல்லை. அதற்கு ஆதாரம் இல்லை. வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லலாம். நல்ல முறையில் சொன்னால் நல்லது.

திரு. கே. மூக்கையா தேவர் : அது உண்மைக்கு புறம்பானது. அது என் சொந்தத் தொகுதி. அங்குள்ள மக்கள் அனைவரையும் எனக்குத் தெரியும். சட்ட அன்று 10 மணிக்கு நேரில் போய் பார்த்து விட்டுத்தான் சொல்கிறேன். 20 ஆண்டுகளாக கோர்ட் மூலம் சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு கேஸை நடத்துகிறார்கள் அவர்கள். ஒழுங்கிற்கும் நேர்மைக்கும் நீதிக்கும் கட்டுப்பாட்டை மக்கள் அவர்கள். இது சம்பந்தமாக கோர்ட் தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் என்ன கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறேன். மீன் பிடிக்கும் உரிமை பக்கத்திலுள்ள கிராம மக்கள் அனைவருக்கும் உண்டு. மீன் பிடிக்கும் தேதி வெள்ளை வீசும் உரிமை அதை அடையாளம் காட்டும் உரிமை கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது பக்கத்திலுள்ள கிராம மக்கள் அனைவரும் சேர்ந்து ஒரு தேதியை குறிப்பிட்டு குறிப்பிட்ட தேதியில் வந்திருந்து வெள்ளை வீசும் உரிமையை நிலைநாட்டவேண்டுமென்று தீர்ப்பில் கண்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பை சபாநாயகர் அவர்களிடம் காட்டியிருக்கிறேன். அத்தீர்ப்புப்படி நடந்திருந்தால் இந்த விவகாரமே வந்திருக்காது. நேர்மாறாக ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிக்காரர்களுக்கு அங்குள்ள அதிகாரிகள் தீர்ப்பை தங்கள் சொந்த தீர்ப்பாக எடுத்துக் கொண்டு அதை நிலைநாட்ட அக்கறை காட்டி ஒருதலைப்பட்சமாக நடந்ததால்தான் இந்த அசம்பாவிதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. எங்களை கலக்காமல் செய்கிறார்கள் ஒரு சிலரை ஆதரிக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் 17-ம் தேதிக்கு முந்தின நாள் 4½ மணிக்கு அந்த ஊர் பிரசிடெண்ட் வக்கீல் மூலம் ஜில்லா டி.எஸ்.பி.-யைப் பார்த்து மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்தும் அவர்கள் அதை அலட்சியப்படுத்திவிட்டார்கள். இடையில் உள்ள தூரம் 15 மைல்தான். வண்டி வாகன வசதியிருக்கிறது. அங்கு போய் நிறுத்தியிருக்கலாம். ஆக மீன் பிடிக்கும் விவகாரத்தை பெரிதாக்கி அதன் காரணமாக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்கிற அளவிற்கு நிலைமையைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நேர்மாறாக இரவோடு இரவாக ஆயுதம் தாங்கிய போலீசை மேல் உரப்பணாருக்கு அனுப்பி பக்கந்து கிராமங்களுக்கு அனுப்பி வண்டியில் மைக் செட்டை வைத்து எல்லோரும் மீன் பிடிக்க வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். எங்களைக் கேட்காமல் செய்தது போல் ஆயுதம் தாங்கிய போலீசைக் கொண்டு எங்களை மிரட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னதையும் டி.எஸ்.பி. கவனிக்கவில்லை. ஆகவே சம்பந்தப்பட்ட வக்கீல் நேரடியாக ஸ்டேஷனுக்கு போய் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள், சப் இன்ஸ்பெக்டரிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. எல்லா ஊர்க்காரர்களும் வந்து கூடியிருந்து அந்த நேரத்தில் மீன் பிடித்தால்தான் வெள்ளை வீசும்

29th March 1963] [திரு. கே. முக்கையா தேவர்]

உரிமைக்கு மதிப்பு கிடைக்கும் என்று மக்களை அங்கு போக வைக்க நினைத்தார்கள். அந்த மதிப்பை நிலைநாட்ட, கோர்ட் தீர்ப்பை நிலைநாட்ட போலீஸ் அதிக அக்கரைஎடுத்திருக்கிறார்கள். மேல் உரப்பணார்காரர்கள் தடுப்பு உத்தரவு வாங்க முடியவில்லை. அவர்கள் ஊரிலேயே தங்கி விட்டார்கள். அவர்கள் மீன் பிடிக்க நாங்கள் வரமாட்டோம் என்று சொன்னபோது ஆயுதப் போலீசார் அவர்களை அடித்து மீன் பிடிக்க போகவேண்டுமென்று அடிப் பிரயோகம் செய்தார்கள். மைக் செட் உடைந்திருப்பதை பத்திரிகையில் படம் போட்டு வந்திருப்பதை எல்லோரும் பார்த்திருப்பீர்கள். மீன் பிடிக்கவரமாட்டோம் என்று சொன்னதற்காக அவர்கள் மீது தடிஅடிப் பிரயோகம் நடத்தியதால் அவர்கள் தங்கள் பின்னை குட்டிகளுடன் அரண்டு ஓடும் நிலை ஏற்பட்டது. மீன் பிடிக்க உத்தரவு கொடுத்து சின்ன உரப்பணார்காரர்கள் மீன் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இடையில், போலீஸ் நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. கூரை மீது ஓடி வரும் ஜனங்கள் மீது நிதான மின்றி போலீஸ் கண்டப்படி சுட்டு விட்டார்கள். சுட்ட இடத்திற்கும் மீன் பிடித்த இடத்திற்கும் இடையே ½ மைல் தூரம் இருக்கிறது. மீன் பிடிக்கும் இடத்தில் நடந்திருந்தால் கலவரத்திற்கு தயாராகி வருகிறார்கள் அதனால் நடந்தது என்று சொல்லலாம். ஆனால் சுட்ட இடத்திற்கும் மீன் பிடித்த இடத்திற்கும் ½ மைல் தூரம் இருக்கிறது. ஊருக்கும் அதற்கும் ¾ மைல் தூரம் இருக்கிறது. அதோடு சுடும்போது எந்தவிதமான எச்சரிக்கையும் சொல்லப்படவில்லை. 144 உத்தரவு போடப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 144 உத்தரவு போடவேயில்லை. பின்னால்தான் அது சரிகட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: That is an aspersion on the court. Let the hon. Member please take care about what he is telling. The hon. Member is telling that order under section 144 has been promulgated afterwards and all that. He should be beware of this statement. It is clear by a contempt of court.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதை 'வித்தரா' செய்ய வேண்டும்.

திரு. கே. முக்கையா தேவர்: 'வித்தரா' செய்து கொள்கிறேன். 144 போடப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி போட்டு தடுத்திருந்தால் இந்தக் கூட்டம் கூட வேண்டிய அவசியமே இருந்திருக்காது. பின்னர், எச்சரிக்கை செய்யப்படவில்லை, கண்ணீர் புகை உபயோகிக்கப்படவில்லை. கூட்டத்தை தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் அதிகம் போலீஸ் கொண்டுவரப்பட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. மீன் பிடிக்கிற உள்வாயில் செத்திருந்தால் பரவாயில்லை. வேடிக்கை பார்க்க தூரத்தில் நின்ற ஒரு 10 வயது ஆசாரிப் பையன் சுடப்பட்டான். ஒரு பெண்ணும் சுடப்பட்டிருக்கிறாள். இஷ்டம்போல் போலீசார் சுட்டுத்தள்ளியிருக்கிறார்கள். தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. காயம் பட்ட அத்தனை பேர்களுக்கும் நெஞ்சில், முதுகில் அடிப்பட்டிருக்கிறதே தவிர இடுப்பிற்கு கீழ் யாருக்கும் காயம் இல்லை. அந்த

[திரு. கே. முக்கையா தேவர்]

[29th March 1963]

அளவு செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு தரப்பில் இருந்துக்கொண்டு செய்திருக்கிறார்கள். சட்ட பிறகு அவர்கள் சொந்தக்காரர்களை தேடிப் பிடித்து கேஸ் போடுகிறார்கள். எதற்காக அப்படி கேஸ் போடவேண்டும். சாட்சிகள் இல்லாமல் செய்ய தவறை சரிகட்ட, இம்மாதிரி செய்கிறார்கள். இது பற்றி நல்ல முறையில் விவாதிக்க அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்போது அமைச்சர் அவர்கள் தகவல் இல்லை என்றார்கள். இருக்கிற தகவலை வைத்து பதில் சொல்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். எங்களைப் போல் உள்ளவர்களுக்கு தகவல் வரும்போது அரசாங்க வசதி வாய்ப்பு இருக்கும்போது அவர்களுக்கு தகவல் வர இவ்வளவு நாளாகிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு வந்தளவு எங்களுக்கும் தகவல் இருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. என்கொயரி நடக்கிறது. அத்தகவல் வந்த பிறகு விவாதம் நடப்பது நல்லது என்று சொன்னேன். எனக்கு எவ்வளவு தகவல் கிடைக்கக் கூடுமோ அவ்வளவு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. கிடைக்கக்கூடிய தகவல் கிடைக்கவில்லை என்று கூறவில்லை. ஆர்.டி.ஓ. என்கொயரின் முடிவு தெரியவேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. கே. முக்கையா தேவர் : அத்தகவல் கிடைக்காததினால் அவர்கள் அதிகம் பதில் சொல்லமுடியாத நிலை ஏற்பட்டது, எங்களுக்கும் சொல்லவேண்டியதை சொல்ல முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை நடக்கிறது. அது பற்றியும் எனக்கு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. சாட்சியம் சொல்லக் கூடியவர்கள் அநேகமாக ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார்கள். வற்புறுத்தப்பட்டு உண்மையான சாட்சியம் சொல்ல முடியாத நிலை இருக்கிறது. அநேகர் தலைமறைவாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேரில் கேஸ் போடப்பட்டு அவர்கள் விரட்டப்படுகிறார்கள். கேஸ்கள் போடப்பட்டு சாட்சியங்களை வற்புறுத்தி வாங்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை சட்டப்படி நடக்கிறது. அந்த விசாரணை ஒழுங்காக நடக்கவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆர்.டி.ஓ. மீது குற்றம் சாட்டுகிறார்களா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The distinction is very very narrow. If the hon. Member says that the enquiry is not properly done and all such things, the allegation is serious. Then what is the use of expecting the results of the enquiry? Therefore, the hon. Member must give respect to the enquiry and afterwards it is left to him to agree or disagree with the findings of the enquiry. That is a different question. Now if the hon. Member says that the Revenue Divisional Officer is compelling witnesses to give different versions, that he is not doing good work and that he has failed to examine the concerned persons in the hospital, all these are allegations to show that he has not properly enquired into the matter.

29th March 1963]

திரு. கே. மூக்கையா தேவர் : ஏற்கெனவே அம்மாதிரி வற்புறுத்தப்படும் நிலைமை இருந்திருக்கிறது என்ற தகவலை வைத்துத்தான் சொல்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : ஆட்கள் இல்லை, வசதி இல்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாமே தவிர, விசாரணையில் வற்புறுத்தி வேண்டுமென்றே ஸ்டேட்மென்ட் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லக் கூடாது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சட்டப்படி ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை நடத்துகிறார். அந்த ஆர்.டி.ஓ. பேரில் கனம் அங்கத்தினர் குற்றம் சாட்டுவதாக இருந்தால் அது வேறு விஷயம் அந்த ஆர்.டி.ஓ. பேரில் குற்றம் சாட்டப்படவில்லை என்றால், பொலீசார் பெயரிலோ, அல்லது மற்றவர்கள் பெயரிலோ குற்றம் சாட்டி அங்கே சாட்சியம் கொடுக்கிறவர்கள் சரியாகக் கொடுக்க முடியவில்லை. அதற்காக அதிகாரிகள் குறுக்கே நிற்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை அந்த ஆர்.டி.ஓ. இடமே அப்போதே தெரிவித்திருக்கலாம். அவரிடம் தெரிவித்தும் அவர் கவனிக்கவில்லை என்று சொல்ல வேண்டுமென்றால், என்சூயரியினுடைய முடிவு ஏற்பட்டபிறகுதான் அதைல்லாம் சொல்லலாம்.

திரு. கே. மூக்கையா தேவர் : ஆர்.டி.ஓ. பற்றித் தனிப்பட்ட முறையில் நான் ஒன்றும் புகார் சொல்லவில்லை. ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறவர்களைப் போய் பார்க்கக்கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை என்றால் எப்படி சாட்சியம் சொல்வதற்கு முடியும். கிராமத்திலே ஆட்கள் கிடையாது. இடையிலே இருக்கும் அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் வைத்து உண்மையான சாட்சியத்தை எப்படி தவிர்க்கவேண்டுமென்று பார்க்கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆர்.டி.ஓ. விசாரித்தபோது அவரிடம் இதையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்களா, கனம் அங்கத்தினருக்கு தெரியுமா?

திரு. கே. மூக்கையா தேவர் : நான் இங்கே இல்லாததால். . .

MR. SPEAKER : Is any petition to the R.D.O. withheld or any witness threatened or prevented from appearing to give evidence before him?

திரு. கே. மூக்கையா தேவர் : விசாரித்தால்தான் தெரியும். எனக்கு வந்த ரிபோர்ட்டிலிருந்து சொல்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member cannot say that.

கனம் அங்கத்தினருக்கென்று ரிபோர்ட் தனியாக வருகிறதா என்ன? கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பது என்னவென்றால் அம்மாதிரி புகார்கள் அந்த ஆர்.டி.ஓ. இடம் கனம் அங்கத்தினர் கொடுக்கவில்லை என்றாலும், வக்கீலோ அல்லது வேறு யாராவது சம்பந்தப்பட்டவர் கொடுத்திருக்கிறாரா என்று கேட்கிறார்.

திரு. கே. மூக்கையா தேவர் : எனக்குத் தெரியவில்லை. அம்மாதிரி தடுக்கப்பட்டதாக கடிதங்கள் வந்திருப்பதை வைத்துத் தான் நான் சொல்கிறேன்.

[திரு. கே. முக்கையா தேவர்] [29th March 1963]

உண்மையான நிலை தெரியவேண்டுமானால், இதற்கு நீதி விசாரணை (ஜூடிஷியல் என்குயரி) வேண்டும். காரணம் என்ன வென்றால் இருக்கும் அதிகாரிகள் ஒருதலைபட்சமாக இருந்திருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் ஒரு அற்ப விஷயம். 20 வருஷங்களாக இருந்த ஒரு சிறிய விவகாரத்தை, பெரிது படுத்தி அதை அடக்குவதற்கு, சுடவேண்டிய அவசியமில்லை. அதற்கு அவசியம் இல்லை என்று காட்டுவதற்காகத்தான் நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்டோம். உண்மையான நிலையைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு நீதி விசாரணை வைக்க அரசாங்கம் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே நமது நாட்டின் பிரதமர் பண்டித நேரு அவர்கள் ஒரு சமயம் பார்லிமெண்டில் பேசும்போது, “நமது சுதந்திர சர்க்காரில், அஹிம்சையை லட்சியமாகக் கொண்டு ஜனங்களைச் சுடுவது தவறு, அப்படி செய்வது கண்டிக்கத் தக்கது, அதற்கு மீறி ஏதாவது நடக்குமானால் ஜூடிஷியல் என்குயரி வைக்க வேண்டும்” என்று உறுதி கூறி இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இந்தச் சம்பவத்தைக் குறித்து நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்து, நீதியை நிலை நாட்ட ஏன் நம்முடைய அரசாங்கம் தயங்குகிறது என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. இது பெரும் சந்தேகத்தை உண்டாக்குகிறது. அங்குள்ள ஜனங்களிடத்தில் பரவலாக ஒரு ஏமாற்றமும், ஏக்கமும், பயமும் பீதியும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இனி அந்தப் பக்கத்தில் சகஜ நிலை ஏற்படுவதற்கு குறைந்தது 3, 4 வருஷங்கள் ஆகும். அப்படிப்பட்ட பாதிப்பு அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு அதிகாரிகள் ஒருதலைப் பட்சமாகப் போய் காரியங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். எதிர் கட்சித் தொகுதியில் இப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்குவது, ஜனங்களை சுட்டுத்தள்ளுவது, வேட்டையாடும் வேட்டைப் பண்டங்களாக கருதுவது இன்றைய நிலைமையாக இருக்கிறது. எல்லையில் எதிரிகளைச் சுட வேண்டிய துப்பாக்கிகள் இங்கு ஏழைகளைச் சுட்டுத் தள்ளுகிறது. ஆகவேதான் இதையெல்லாம் விசாரிக்க வேண்டுமானால் தயவுசெய்து அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நீதி விசாரணை வைக்கவேண்டும். அவர்கள் அதிகமாக ஆத்திரத்தோடு இருக்கிறார்கள். இடையிலே நடந்தது தவறு என்றால் அதைக் கேட்க வேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு. அவசர நிலையைச் சொல்லி ஏழை மக்கள் மீது அவ்வாறு சொல்லுவது, பயமுறுத்துவது தவறு. இதற்கு உடனடியாக நீதி விசாரணை வேண்டும். “குதிரை தூக்கிப்போட்டதுமல்லாமல் குழியையும் பறித்ததாம்” என்று சொல்வது போல், சுட்டுக் கொன்றதுமல்லாமல் செத்துப்போன மூன்று பேர்களின் குடும்பத்தினரை—பெண்டு பிள்ளைகளை, கைது செய்து ஜெயிலுக்குக் கொண்டுபோய் கேஸ் போடுவதைப் பார்த்து உண்மையிலேயே நான் வேதனைப்படுகிறேன். இதைப் பார்த்து ஜனங்களும் காட்டிலே ஓடித்திரிகிறார்கள். அம்மாதிரி கேஸ்களை வாபஸ் வாங்க வேண்டும். உண்மையிலேயே குற்றம் செய்தவர்களை தண்டிப்பதில்

29th March 1963] [திரு. கே. முக்கையா தேவர்]

ஆட்சேபணை இல்லை. அங்குள்ள இரண்டு கட்சிக்காரர்களும் ஏற்கெனவே தீர்ப்பை ஒத்துக்கொண்டு ஒரு அறிக்கையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். துணியை வீசுகிற உரிமையைப் பொறுத்த வரையில் கூட ஏதோ நடந்து விட்டது, பெரியவர்கள் பார்த்துச் சொன்னால், ஒத்துக்கொள்கிறோம் என்று இரண்டு கட்சிக்காரர்களும் சொல்கிறார்கள். இரண்டு பேரும் பாதிப்பு இல்லாமல் ஒத்துப் போகும் போது இடையிலே போலீசாரும், அங்குள்ள அதிகாரிகளும், சில தவறுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று அந்த அறிக்கையிலே இருந்து தெரிகிறது. அவ்விம்சையை, சத்தியத்தை ஒரு நிலையாகக் கொண்டு ஆட்சி நடத்தும்போது இம்மாதிரி ஏழைகளைச் சுட்டது தவறு, தவறு செய்தவர் யார் என்று கண்டு பிடிப்பதற்கு, தயவு செய்து நீதி விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. எல். சசிவர்ண தேவர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் சில கருத்துக்களை நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனது நண்பர் திரு. முக்கையா தேவர் அவர்கள் பேசிய விஷயங்களைப்பற்றி நானும் சில கருத்துக்களை சபைமுன் வைக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. சில தினங்களுக்கு முன்னால் நான் அந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்று இருந்தேன். மேல் உரப்பனூர் கிராமத்திற்குச் சென்று இருந்தேன். கிழ உரப்பனூர் கிராமத்திற்கும் சென்றிருந்தேன். அங்குள்ள கிராம மக்களை நேரடியாக விசாரித்தேன். மேல் உரப்பனூர் கிராமத்தில் இப்போது இருக்கக்கூடியவர்கள் பெண்களும், சிறிய சிறிய குழந்தைகளும், ஒரு சில கிழவர்களும் தான் வேறு எந்தவிதமான ஆட்களும் அங்கு இல்லை. போலீஸ் பாதுகாப்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் கேள்விப்பட்ட வரையில் உண்மையில் மீன் பிடிக்கும் உரிமை இரண்டு கிராமத்திற்கும் பொதுவாகச் சேர்ந்தது. மீன் பிடிக்கக்கூடிய நேரத்தைக் குறிக்க, குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு சமிக்ஞை செய்வது வழக்கம். அந்த சமிக்ஞை செய்வதிலே ஏற்பட்ட தகராறுதான் இந்தத் தகராறு. மேல் உரப்பனூர் கிராம வாசிகளைக் கலந்துகொள்ளாமல் இந்த ஏற்பாட்டை செய்து விட்டார்கள் என்று அறிந்த அந்தக் கிராம மக்கள் தங்களுக்குள்ள உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்றுதான் முதல்நாள் அன்று காலை 4½ மணிக்கு சூப்ரிண்டென்டெண்டு ஆஃப் போலீஸிடம் மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். “எங்களைக் கேட்காமல் தேதி நிர்ணயம் செய்து விட்டார்கள். எங்களைக் கேட்டிருந்தால் நாங்கள் ஆட்சேபணை செய்திருக்கமாட்டோம்” என்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். சூப்ரிண்டென்டெண்டு ஆஃப் போலீஸ் அவர்கள் உடனே அந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்று இருதரப்பாரையும் கூட்டிவைத்து அவர்களைக் கேட்டது வாஸ்தவமாய் இருந்தால், அல்லது இன்னொரு தேதியை அவர்களே நேரில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லி இருந்தால் இந்தச் சம்பவங்களுக்கெல்லாம் அவசியமே ஏற்பட்டிருக்காது. இதைத்தான் கிராம மக்கள் சொல்கிறார்கள்.

[திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்] [29th March 1963]

அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய இந்த சிறிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் இந்தத் துர்ப்பிக்ஷம் ஏற்பட்டிருக்காது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. அந்த கிராமத்தாரை முன்பாகவே கலந்துகொள்ளாமல் ஒரு முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். மேல உரப்பனூர் கிராமவாசிகள் ஒருவருமே அந்த கண்மாய்க்கு மீன் பிடிப்பதற்குப் போகவில்லை. அன்று இரவு போலீஸார் ஒரு மாட்டு வண்டியிலே ஒலிபெருக்கிக் கருவியை வைத்துக்கொண்டு அந்தக் கிராமத்திற்குள்ளே புருந்து “மீன் பிடிக்க வாருங்கள்” என்று அழைத்திருக்கிறார்கள். அதைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் அவ்வாறு மறுத்த பிறகு சலசலப்புகள் ஏற்பட்டு லத்தி சார்ஜ் செய்ததினால் அந்தக் கலவரத்தில் பலவாறாக மக்கள் ஓட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஓட ஆரம்பித்திருக்கும்போது நோடியாக அதற்குள்ளே அங்கே மீன் பிடிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஒரு சிலர் சப்தத்தோடு ஆரவாரம் செய்து மோத ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். சுடப்பட்ட இடத்தை நான் சமீபத்தில் பார்த்தேன். மீன் பிடிக்கும் இடத்திற்கும் சுடப்பட்ட இடத்திற்கும் சுமார் 3 பர்லாங் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்திற்கும் சுடப்பட்ட இடத்திற்கும் சற்றேறக்குறைய 6 பர்லாங் இருக்கிறது. கண்மாய்க்கும் மேல உரப்பனூருக்கும் 1 மைல் 1 பர்லாங் தூரம் இருக்கிறது. ஆகவே மீன் பிடித்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் இந்த கலகம் செய்தார்கள், அப்போது போலீஸார் சுடவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது என்று சொல்வது கொஞ்சம் கூட பொருத்தமில்லாதிருக்கிறது. இடையிலே நடந்த காரியங்கள்தான் இதற்குக் காரணம். அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமானால் போலீஸார் ஆகாயத்தை நோக்கிச் சுட்டு இருந்தாலும் கூட சுட்டம் பயந்து ஓடியிருக்கும். அதுதான் இல்லை. காலுக்குக் கீழே சுட்டிருந்தால் கூட, காயம் பட்டால் காலில்தான் படும். தலையில், நெஞ்சில், வயிற்றில் காயம் படும்படி இண்டிஸ்கிரிபி னேட்டாகச் சுட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்த்தால் வேண்டுமென்றே சுட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள இஷ்டப்படுகிறேன். வேறு முறையிலே அரசாங்கத்தின் தரப்பில் சொல்லவேண்டுமானால் சொல்லட்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு சில கட்சிக்காரர்களின் செயலை அனுதாபத்தோடு கவனித்து அதிகாரிகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆர்.இ.ஓ. என்க்வொயரி பற்றி அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அங்கே போய் விசாரித்தேன். மேல உரப்பனூர் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சாட்சியம் சொல்ல எல்லோருமே பயப்படுகிறார்கள். திரு. அய்யாக்கண்ணு தேவர் என்பவரும், திரு. வெள்ளைச்சாமி தேவர் என்பவரும் அந்த கிராமத்திலிருந்து கிளம்பி திருமங்கலம் சென்றார்கள். ஆர்.இ.ஓ.-வைச் சந்தித்துச் சாட்சியம் சொல்லச் சென்றார்கள். அவர்களை ஆர்.இ.ஓ.-வைச் சந்தித்துச் சாட்சியம் சொல்ல விடாமல், போலீஸ்காரர்கள் அவர்களை பயமுறுத்தி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நாம் ஆர்.இ.ஓ.-வைக் குற்றம் சொல்ல

10-00
a.m.

29th March 1963] 'திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்]

முடியாது. மேலும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் சம்பந்தமாக இறந்து போனவர்கள் தனியாக 10 பேர்கள் வரையில் இப்போது ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார்கள். ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் உள்ளவர்களை அந்த சம்பவம் பற்றி விசாரிக்கலாம். அந்த முறையில் விசாரித்து வந்திருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். அதைப் பற்றி எனக்குத் தெரியவில்லை. விசாரணை ரிப்போர்ட் வந்த பிறகுதான் தெரியும். ஆனால் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அவர்கள் கலகம் செய்ய வந்தார்கள், அவர்களைத் துரத்தினோம், அதன் பிறகு அடித்தோம் என்று சொல்லுவதெல்லாம் சம்பந்தமில்லாத காயம். எனக்கு இதைப் பற்றி நேரடியாகத் தெரியும். நான் அங்குள்ள பெண்களை விசாரித்தேன். அங்குள்ள கிராம மக்களை விசாரித்தேன். கீழ் உரப்பனாரிலிருந்து இதற்கென்று ஆயுதங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் கல்லை விட்டு எறிந்தார்கள். கீழ் உரப்பனார் ஆட்கள் கல்லை எறிந்தது வாஸ்தவம். அது இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. பலாத்கார ஆயுதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்லுவது சத்தப் பொய் (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பொய் என்று சொல்லாதீர்கள்) ஆமாம்; வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன்—அது உண்மைக்குப் புறம்பானது. 23-ம் தேதியன்று சில போலீஸ்காரர்கள் ஜீப்பில் போயிருக்கிறார்கள். அந்த கிராமத்துப் பெண்கள் சொல்லுகிறார்கள்; 'முந்தாநாள் சினிமா படம் எடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். எனக்கு என்ன என்று விளங்கவில்லை. 23-ம் தேதி அதிகாரிகளெல்லாம் கூடி, சிறு பையன்களை கண்மாய் கரை பக்கத்தில் உட்கார வைத்து, கையில் கம்புகளைக் கொடுத்து புஷ்-ஐ அடிக்கச் சொல்லி ஆங்காங்கு ஒரு போலீஸ்காரர் உட்கார்த்து பார்த்திருக்கிறார்கள். அதை அப்படியே போட்டோ எடுத்திருக்கிறார்கள் ...

கனம் சபாநாயகர் : செடியில் அடிக்கிற மாதிரி போட்டோவா ?

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : ஆம். புஷ்-ஐ அடிக்கிற மாதிரி போட்டோ எடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னொன்று அவர்களோடு சதந்திர அம்மான் என்ற ஒரு அம்மாவைக் கூட்டிக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் மண்டியிட்டு உட்கார வைத்து, இரண்டு கைகளிலும் கம்பைக் கொடுத்து யாருக்கோ கொடுக்கிற மாதிரி, பாவனை செய்யச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'என்' என்று அந்த அம்மான் கேட்டதற்கு 'சும்மா உட்கார்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உடனே அதுவும் போட்டோ எடுக்கப்பட்டது. இன்னும் கிராம மக்களை குளப் குளப்பாக வைத்து வேறு போட்டோ எடுத்திருக்கிறார்கள். சிறு பையன் கையில், 15 வயது இருக்கக்கூடிய ஒரு பையன் கையில் கம்பைக் கொடுத்து பலமாக விட்டெறியச் சொல்லி அதை ஒரு போட்டோ எடுத்திருக்கிறார்கள். எதற்காக இந்த போட்டோக்களையெல்லாம் எடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் நடந்த சம்பவம் இது. அவர்கள் இதெல்லாம் போட்டோ எடுத்து சினிமாவில் காட்டப் போகிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்] [29th March 1963]

கிருடர்கள். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இறந்தது ஒரு சிறு பையன். ஒரு சிறு பெண்ணும் காயப்பட்டிருக்கிறார். கலகம் செய்வதற்காகப் பையன்கள் போனார்கள் என்று சொன்னால் யாருமே அதை நம்பமாட்டார்கள். பையன்கள் வந்தார்கள் என்று ரெக்கார்டு செய்யத்தான் இந்த மாதிரி போட்டோ எடுத்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதில் ஒரு ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை தீர்க்கமானது என்று அரசாங்கத்தில் கருதலாம். இந்த ஆர்.டி.ஓ. விசாரணையில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. சமீபத்தில் சம்பவத்தைப் பற்றிக்கூட நான் எது கேட்டாலும் குத்தலாக பதில் சொல்லுகிறார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். அதற்கு நான் வருத்தப்படவில்லை—சமீபத்திலே நடந்த மதுரை சம்பவத்தைப் பார்த்தால், அதிலே போலீஸ்காரர் அடித்து ஒருவர் கொல்லப்பட்டார் என்று தெரிகிறது. அதைப் பற்றி ஆர்.டி.ஓ. விசாரித்தார். இந்த விசாரணை நடக்கும் போதே என்னிடம் ஒரு போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர் வந்தார். என்னிடம் சொன்னார், சம்பவம் நடந்தது வாஸ்தவம்தான், ஆனால் அதைப் பற்றி ஜாஸ்தி கிளப்ப வேண்டாம் என்று என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டார். இது எல்லோரும் தெரியும். இதைப்பற்றி ஆர்.டி.ஓ. விசாரித்தார். சம்பவம் நடந்த இடத்தில் 4-வது வகுப்பில் படிக்கக் கூடிய ஒரு குழந்தை இருந்திருக்கிறது, 85 வயது உள்ள கீழவி இருந்திருக்கிறார், இன்னொரு பையன் இருந்திருக்கிறான். இவர்களுையெல்லாம் ஆர்.டி.ஓ. விசாரிக்கவில்லை. ஆனால் ரிப்போர்ட் வந்திருப்பதாக அமைச்சர் கூறுகிறார். கண்ணால் பார்த்த சாட்சிகளை விசாரிக்காமல் கொடுத்திருக்கிற ரிப்போர்ட் எப்படி பரிபூர்ணமான ரிப்போர்ட்டாக இருக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. அதை உண்மையான ரிப்போர்ட்டாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் சம்பந்தமான சம்பவமாக இருப்பதால் இந்த மாதிரி விசாரணையினால் பிரயோசனம் இல்லை. மற்ற காரியங்களில் கோ-ஆர்டினேஷன் இல்லாவிட்டாலும், இந்த மாதிரி விஷயங்களில் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா அதிகாரிகளிடையேயும் ஒத்துழைப்பு இருக்கிறது. மேல உரப்பினர் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் போலீஸ்காரர்களுடைய நடவடிக்கை சரியாக இருந்திருந்தால் இந்த மாதிரி அசம்பாவிதமே ஏற்பட்டிருக்காமல் தவிர்த்திருக்கலாம். நியாயமான முறையில் நீதிபதி விசாரணை நடத்தினால்தான் உண்மை சம்பவம் வெளிப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள இஷ்டப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாட்டிலுள்ள நிலவரத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று நாட்டிலுள்ள மக்களிடத்தில் பரவலாக ஒரு நோக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாட்டில் வரி விதிப்பு அதிகமாக இருக்கிறது, வரிகளைக் கொடுக்க முடியாது என்ற நோக்கம் பரவலாக இருக்கிறது. இங்கே நாம் பரிபூர்ண விவாதம் செய்து வருகிறோம். கடந்த 16 தினங்களாகக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றி கோடானுகோடி ரூபாய்களை அரசாங்கத்திற்கு அனுமதித்திருக்கிறோம். உலகத்தில் எழைக்கும் யாருமே பயப்பட்டு

29th March 1963] [திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்]

மாட்டார்கள், கோழைக்கும் யாரும் பயப்படமாட்டார்கள். இதை நாம் நிச்சயமாகப் பார்க்கிறோம். இந்திய நாடு உலக ரீதியாக உயர்ந்த நாடு. திட்டத்திற்காக கடன் கேட்காத, பிச்சை கேட்காத நாடுகளே உலகத்தில் இல்லை இந்தியா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில். எல்லா நாடுகளிடமும் கேட்டு வாங்கி விட்டோம். பொருளாதாரத்தில் கீழ்மையான நாடு, வறுமையான நாடு என்று நாம் உலக ரீதியாக ஒப்புக்கொண்டு விட்டோம். கோழைத்தனம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சமீபத்தில் நடந்த எல்லைப் போராட்டம் குறித்து எடுத்துக்கொண்டால் நம் மாண்புமிகு ஜவான்கள் தனித் தனியாக ஆங்காங்கு செய்துள்ள வீரசாகசங்களைப் பாராட்டிய போதிலும் நமக்கு பெருந்த ராணுவத் தோல்வி ஏற்பட்டது என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இந்த முறையில் கோழைத்தனத்தை உலக ரீதியாக ஒப்புக்கொண்டு விட்டோம். இப்போது நமது நாடு இரண்டு விதத்திலும் பின்தங்கியிருக்கிறது. இதில் எதை முதலில் சீர்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டால், நாட்டில் ஏற்பட்ட ராணுவத் தோல்வியைச் சீர்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ராணுவ ரீதியாக நடவடிக்கைகளை எடுத்து, பாதுகாப்பை பலப்படுத்திக் கொண்டு, ஆபத்தை நீக்கிக் கொள்ளும் முறையில் ஈடுபட வேண்டும். இந்த நிலையில் உள்நாட்டுப் பிரச்சனைகளில் அதிக கவனம் செலுத்தக் கூடாது. திட்டத்தையும் கைவிட மட்டும், அதே சமயத்தில் பாதுகாப்புச் செலவை ஜாஸ்தியாக்குவோம் என்று சொல்லுவது அவ்வளவு நியாயம் அல்ல. பரிபூர்ணமாகத் திட்டத்தை நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. எதை எதைத் தவிர்க்க முடியுமோ அதையெல்லாம் தவிர்த்து, அந்தத் தொகையெல்லாம் ராணுவத்திற்காகச் செலவு செய்ய வேண்டும். இரண்டையும் வைத்துக்கொண்டு மக்கள் மீது எக்கச்சக்கமான அளவுக்கு சுமைகளை ஏற்படுத்தினால் மக்கள் மிகவும் துன்பப்படுவார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தங்கக் கட்டுப்பாடு. இது சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நாட்டிலே மக்கள் பூராவும் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறார்கள். என்னதான் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு சால் ஜாப்புகள் சொன்னாலும் மக்கள் இந்த ஆட்சிக்குச் சாதகமாக இல்லை, பரிபூர்ணமாக எதிர்க்கிறார்கள் என்று தங்கள் மூலமாக நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது போகட்டும். தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் பரிபூர்ண நன்மை அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இன்றைய தினம் பார்த்தால் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் மக்களிடத்தில் தங்கமே இருக்கக் கூடாது, எல்லாத் தங்கமும் அரசாங்கத்திடம் வந்து விட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். இன்றைய தினம் வெளியிலே தங்கம் கிடைக்காமல் இருக்கிறதா? 130 ரூபாய் கொடுத்தால் எத்தனை தங்கம் வேண்டுமானாலும் கிடைக்கும். அது தான் போகட்டும். கடத்தல் தீர்ந்து விட்டது என்று சொல்ல

[திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்] [29th March 1963]

முடியுமா? 80 ரூபாய் இருந்தபோது ஸ்மக்ளிங் இருந்தது என்று சொன்னால் 135 ரூபாய் கிடைக்கும்போது, ஜாஸ்தியாகக் கிடைக்கும் போது கடத்தல் இல்லாமல் சும்மா இருந்து விடுவார்களா? . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் ஒன்று ரொம்பவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தங்கம் இருக்கிற இடத்தைப் பற்றி தகவல் கிடைத்தால் அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : தங்கம் இருக்கிற இடத்தை நாம் பார்த்தால் சொல்லுவதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. இன்னும் சொல்லுகிறார்கள்

கனம் சபாநாயகர் : ஸ்ளிப்பிங் ஸ்டேட்மெண்ட் கூடாது என்று தான் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : தங்கம் புராவும் அரசாங்கத் திடம்தான் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். காலப் போக்கில் என்ன ஏற்படும் என்று மக்களிடத்தில் அதிக பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிலப்பதிகாரம் கதை எல்லோருக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் ஆட்சியை மாற்றுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் ஒரு பொற்கொல்லர் தான். வஞ்சிப்பத்தன் காரணமாக . . .

கனம் சபாநாயகர் : வஞ்சிப் பத்தர் கதையைப் பற்றி விசுவகர்மாக்களே ஆட்சேபணை செய்கிறார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : சிலப்பதிகாரத்தில் வஞ்சிப்பத்தர் என்ற கதாபாத்திரமே இல்லை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அது நம் டிராமாக்காரர்கள் உண்டாக்கியது.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : வஞ்சிப்பத்தன் காரணமாகத் தான் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் ஆட்சியே மாறியது. அதோடு இதற்குக் காரணமாக இருந்ததே சிலம்பு—அதாவது தங்கம் தான். காங்கிரஸ் ஆட்சி மாற்றத்திற்கு காரணம் ஆகப்போவது சிலம்பு போன்றும், பத்தர் போன்றும், பொற்கொல்லர் சமூகம் ஆகும்; அங்கே இவர்களுக்கு ஆபத்து இருக்கிறது என்று எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன்.

உப தேர்தல் வர இருக்கிறது. இங்கு கொழும்பு ப்ரபோசல் போல, நமது முதலமைச்சர் நாளுக்கு ஒரு ப்ரபோசல் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். முன் ஜெயித்த கட்சிக்காரர்களே இருந்து விட்டுப் போகலாம் என்று, அன்று நேரு சொன்னார்கள் இந்த எம்ஜென்ஸி 10 வருஷம் நீடிக்கும் என்று; அது இன்னும் நீடிக்கும் என்று சொல்லி, எலெக்ஷன் வேண்டாம், காங்கிரஸே ஆட்சியில் நிரந்தரமாக இருக்கலாம் என்பார்கள். ஆகவே, இந்தப் பேச்சுக்களையெல்லாம் விட்டு விட்டு, உபதேர்தலை நல்ல

(8961 DO 6 'ON THE 'V')

29th March 1963] [திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்]

முறையிலே நடத்த வேண்டும். பேச்சு உரிமை பரிபூரணமாகக் கொடுக்க வேண்டும். பாதுகாப்பு சட்டம் இருக்கிறது. அதன் கீழ் எந்த காரணத்திற்காகவும் நடவடிக்கைகள் எடுத்து விடலாம். ஆகவே, தேர்தல் சம்பந்தப் பட்டவரை பரிபூரண சுதந்திரம் கொடுத்து அதை நடத்த வேண்டும்.

கடைசியாக ஒரு வேண்டுகோள் அமைச்சருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களோடு சென்ற ஐந்து வருஷமாகப் பழகி இருக்கிறேன். அவர்கள் குணம் தெரியும். அவரை இந்த சபையின் ஜாம்பவான் என்று கூடச் சொல்லலாம். அவரிடம் சொல்லலாம் என்று சொல்லுகிறேன். சென்ற சில தினங்களாக அவர்கள் எங்களைக் குத்தலாகப் பேசுகிறார்கள். அப்படிப் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவிக்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பரஸ்பர அபாண்டமாக இருந்தால், அது பற்றிக் கவலையில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் என்னைப் பற்றிச் சொன்னால் பரவாயில்லை. ஆனால், அவர்கள் அரசாங்கத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, அபாண்டமாகக் குற்றம் சாட்டினால், திருப்பிச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதை குத்தலாகப் பேசியதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்: அபாண்டம் ஒன்றுமில்லை என்பது நடந்ததைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர்: ஒரு சம்பவத்தையும் இரண்டுபேரும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லையே.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்: அரசாங்கம் என்று ஏற்பட்டால், நல்ல பதில்களைச் சொல்லத்தான் வேண்டும். ஆனால், உள்ளதைச் சொன்னால், அதற்கு கிண்டல் பண்ணினால், அது சரியாக இருக்காது என்பதை

கனம் சபாநாயகர்: கிண்டல் ஒன்றும் கிடையாது; அதை அப்படி சொல்ல முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தப்பு என்று சொல்கிறார்கள், அவர்கள் சரி என்று சொல்கிறார்கள். அதைக் கிண்டல் பண்ணுவதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்: கடைசியாக ஒரு வேண்டுகோள்

கனம் சபாநாயகர்: என்ன வேண்டுகோள்?

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்: கடைசியாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பழைய முதுகளத்தார் சம்பவம் சம்பந்தப்பட்ட கைதிகள் ஒரு சிலர் இன்னும் சிறையில் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு முதுகளத்தூரில் இரண்டு சமூகத்தினரிடையேயும் சமூகமான உறவு ஏற்பட்டு அவர்கள் நல்ல படியாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இன்னும் இருப்பது 15, 16 கைதிகள் தான். ஆகவே, அமைச்சரவர்கள் கருணை கூர்ந்து அவர்களையும் விடுதலை

[திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்] [29th March 1963]

செய்யவேண்டும், அதன் மூலம் அந்தப் பிராந்தியத்திலே இன்றைக்கு இருக்கும் சமூகமான நிலைமை நீடித்து நிலவ உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member asked for five minutes. Seven minutes are over now. The hon. Member has now extended the extension time (laughter).

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் திரு. மூக்கையா தேவரும் திரு. சசிவர்ணத் தேவரும் மதுரை ஜில்லாவில் உரப்பனூர் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் பற்றிப் பேசினார்கள். அதைப் பற்றி நானும் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். சில திங்களுக்கு முன்னால் கேள்விகள் எழுந்த போது கனம் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். நான் அப்பொழுது சபையில் இல்லை. பத்திரிகைகளில் அவர் பதில்களைப் படித்துப் பார்த்தேன். அவர்களுக்குக் கிடைத்த இன்பர்மேஷனை வைத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு மேல் அவர்களால் சொல்ல முடியாது. சம்பவம் எவ்வளவு தூரம் உண்மையாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய அவர்கள் மேலும் ஏராளமாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். கொடுத்திருக்கிற தகவல்கள் சரியானபடி கொடுக்கவில்லை என்றுதான் சொல்லுவேன். ஜனங்களிடமும் அந்த அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. அங்கே நடந்தது என்ன? ஒரு கிராமத்தில், கண்மாய் சம்பந்தமாக, இரண்டு சமூகத்தினர் இல்லை, ஒரே சமூகத்தினரிடையே, வெகுநாட்களாக, 20, 30 வருஷங்களாக இருந்த பூசல் காரணமாக எழுந்த ஒரு சம்பவம். அந்த மாதிரிச் சம்பவம் எவ்வளவோ தடவைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இது புதிதல்ல. இந்த நிலையில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து, மூன்று பேர்களைச் சுட்டுத்தள்ள வேண்டிய அவசியம் இருந்ததா? இந்த மாதிரி சம்பவம் அங்கே, அந்த சமூகத்தினரிடையே, அந்த கிராமத்தில் புதிதாக நடந்ததா? துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்துவிட்டு, அதைச் சமாளிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் அமைச்சரவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அவர்களிடம் நம்பிக்கை இருக்கிறது எனக்கு, ஜனங்களுக்கும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. உண்மையிலேயே அதிகாரிகள் தவறு செய்து இருந்தால் அவர்களை ஷீல்ட் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இது ஒன்றும் அரசியல் விஷயமும் அல்ல. அங்கே பல சமூகத்தினரிடையே ஏற்பட்ட கலவரமா இது. ஒரே சமூகத்தினரிடையே, சொந்தக்காரர்களிடம் உள்ள மனத்தாங்கல் காரணமாக, வெகு நாட்களாக உள்ள பூசல் காரணமாக ஏற்பட்ட ஒரு கலவரம். அதைச் சமாளிக்க கண்ணீர் புகை, “டீர் காஸ்”, உபயோகித்து இருக்கலாம். உடனடியாக துப்பாக்கி எடுத்து சுட்டு இருக்கிறார்களே அது அவசியமற்றதில்லையா? ஜனங்களிடையே உள்ள அபிப்பிராயம், இதை துப்பாக்கி இல்லாமலே போலீஸ்காரர்கள் சமா

29th March 1963] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

ளித்து இருக்க முடியும்; ஆனால், அவர்கள் அத்து மீறி, மிதமிஞ்சி நடந்து விட்டார்கள் என்றுதான் கருதுகிறார்கள். அந்த ஜில்லா சூப்பரின்டென்டென்ட் ஆப் போலீஸ் கலப்பமாகச் சமாளித்து இருக்க முடியும்; ஆனால், அவருக்கு திறமை இல்லாத காரணத்தினால், நிலைமை முற்றக் கூடிய அளவுக்கு விட்டுவிட்டு கடைசியில் தவறு செய்துவிட்டார்கள் என்ற அபிப்பிராயம் மக்களிடையே நிலவுகிறது. துரதிர்ஷ்டவசமாக நான் சில விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது, காங்கிரஸ்காரன் என்ற முறையில். ராமநாத புரத்தில் நடைபெற்ற முதுகனத்தூர் கலவரத்தை ரூபகப் படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அதைப் பற்றி எங்களுக்கெல்லாம் மறந்து போய் விட்டது. அங்கே அப்பொழுது நடந்தது, இரண்டு சமூகத்தினரிடையே, ஹரிஜனங்களுக்கும், தேவர்மார்களுக்கும். ஆண்டவன் கிருபையால், இன்றைக்கு அந்த இரு சமூகத்தினரும் நல்லவிதமாக இருக்கிறார்கள். ஜனங்களுக்கும் அதைப் பற்றி யெல்லாம் மறந்து போய்விட்டது. காங்கிரஸ்காரர்களும் மறந்து விட்டார்கள். மற்றவர்களும் மறந்து விட்டார்கள். ஆனால், இன்னும் சில அதிகாரிகள் மட்டும் அதை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எங்காவது ஒரு ஊரில் அந்த சமூகத்தினர் சம்பந்தப்பட்ட தகராறு என்றால், உடனே இவர்கள் முதுகனத்தூரில் கலவரம் செய்த சமூகத்தினரல்லவா என்று நினைக்கிறார்கள். அந்த எண்ணத்தை என் போன்றவர்களும்—நான் காங்கிரஸே பெரிது, என்று நினைப்பவன்—காங்கிரஸுக்காக பல ஆண்டுகளாக உழைத்து வருபவன்—அதிகாரிகளிடமிருந்து நான் முன் கூறிய எண்ணத்தைப் போக்க முடியவில்லை என்பதை கனம் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய ரூபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு உரப்பனூர் சம்மந்தமாக ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை நடந்து வருகிறது. மற்ற அங்கத்தினர்கள் போல் எனக்கு அதிகாரிகளிடம் அவதம்பிக்கை இல்லை. அதிகாரிகளிடம் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. பொறுத்து இருந்து பார்க்கலாம்; அதிகாரிகள் சரியாக விசாரணையை நடத்தவில்லை யென்றால், அதைப் பிற்பாடு பார்த்துக் கொள்ளலாம். இன்றைக்கு எனக்கு அவர்களிடமும், அவர்கள் ரிபோர்ட்டிலும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. நடக்கும் விசாரணை அது ஜுடிஷியல் என்வயரியோ அல்லது சாதாரணமானதோ, எப்படியும் விசாரணை நடக்கட்டும். அதில் தவறுகள் ஏற்பட்டால் அதைத் திருத்திக்கொள்ள, அதை எடுத்துக் காட்ட எவ்வளவோ சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. நியாயமாக ஜனங்களிடையே இருக்கும் அபிப்பிராயம் என்ன வென்றால், இந்த மாதிரி துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டிய சந்தர்ப்பமே தேவை இல்லை, சாதாரணமாகவே அதை சமாளித்து இருக்க முடியும் என்பதுதான். அது ஊர்ஜிதப்படுத்தப் பட்டால், அப்படிப் பட்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதிகாரிகள் தவறு செய்தது இல்லையா, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தது இல்லையா, ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளும், மற்ற போலீஸ் அதிகாரிகளும் குற்றத்திற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வீட்டிற்கு

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [29th March 1963]

அனுப்பப்பட வில்லையா? நம் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்த பிறகு அம்மாதிரி நடக்கவில்லையா? ஆகவே, இந்த சம்பவத்தில், மதுரை ஜில்லா அதிகாரிகள் தவறாக நடந்திருந்தால் தயவு தாட்சன்யம் இல்லாமல் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அம்மாதிரி செய்தால் மக்கள் மத்தியிலே நல்ல அபிப்பிராயம் ஏற்படும். முன்பு நடந்த முதுகனத்தூர் பற்றிய சம்பவத்தை நாங்கள் மறந்துவிட்டோம். பொதுமக்களும் மறந்துவிட்டார்கள். மதுரை, ராமநாதபுரம் தேவர்மார்கள் சமூகத்தின் மத்தியில் மட்டும் ஏன் அரசாங்கம் இந்தமாதிரி நிலைமை ஏற்படும்படி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? எத்தனையோ சமூகத்தின் ரிடையே எத்தனையோ கலவரங்கள் நடைபெறுகின்றன. அங்கெல்லாம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட வில்லை. தேவர்மார்கள் என்றால் ஆடுமரடு மாதிரி சுட்டுக் கொல்லலாம் என்ற நிலையையா? இந்த மாதிரி அபிப்பிராயம் நாட்டில் நிலவி வருகிறது. இந்த அபிப்பிராயத்தைப் போக்கவேண்டும். இதுபற்றி சரியான விசாரணை செய்யவேண்டும். காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் பேரிலும், காங்கிரஸ் மந்திரி சபையின் பேரிலும் உள்ள 'இன்டரெஸ்டினால்' தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் மீது உள்ள அக்கரையினால் தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். இந்த விஷயம் நன்றாக விசாரிக்கப்பட்டு, நீதி நிலைநாட்டப்பட வேண்டும். காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தில், அதுவும் திரு. காமராஜ் தலைமையில் நடக்கும் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தில், கனம் மந்திரி பக்தவத்சலம் அவர்களும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, அதிகாரிகள் தவறு செய்திருந்தால் அவர்கள் நிச்சயமாக தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்ற நிதியை, பெருமையை நிலைநாட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த விஷயத்திற்கே அதிக நேரம் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டேன். விவசாயிகளைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எந்த வரி போட்டாலும் எது செய்தாலும், அது விவசாயிகளை பாதிக்கக்கூடியதாகத் தான் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி செய்வதிலே இப்பொழுது அதிக உற்சாகம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கான செலவு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த செலவைக் குறைக்க வேண்டும். உற்பத்தியாகிற பொருள்களை விற்பதற்கு ஒரு மினிமம் பிரைஸ் காரண்டி இருக்கவேண்டும். மினிமம் பிரைஸ் காரண்டி இல்லாவிட்டால், அவர்கள் எப்படி உற்சாகத்துடன் உற்பத்தி செய்யமுடியும்? உற்பத்தி செய்த பொருள்களின் விலை குறைந்துபோய் விட்டது. அரசாங்கம் நிர்ணயித்துள்ள விலைக்கும் கீழே இப்பொழுது விலை இறங்கிவிட்டது. அந்த விலைக்கு வாங்குவதற்கும், விற்பதற்கும் ஆள் கிடையாது. இம்மாதிரி இருந்தால் விவசாயிகள் எப்படி வரி கொடுக்க முடியும்? அவசரத் தேவையை எப்படி சமாளிக்க முடியும்? மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் இந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். விவசாயிகள் உற்பத்திப் பொருள்களை விற்பதற்கு வரி கட்டவேண்டும்.

29th March 1963] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

அவர்கள் உற்பத்திப் பொருள்களை சரியான விலைக்கு விற்க முடியாத அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் நிர்ணயித்துள்ள அந்த விலைக்குக்கூட வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை. அந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டும். இதற்கு என்ன காரணம் என்று அரசாங்கம் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். இந்த நிலைமை நீடித்தால், இந்த வருஷமே உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படலாம் என்பதை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ம. கமலநாதன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின் மீது எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதை கச்சேரி முடிந்து மங்களம் பாடும் கட்டம் என்று கூட சொல்லலாம். அந்த அளவில் இந்த மன்றத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்து, அதன் மீது நடைபெற்ற பொது விவாதத்திலும் சரி, மாண்புமிகு கருத்துக்களையும், மான்யத்தையும், ஆதரித்து சொன்ன கருத்துக்களையும், மான்யத்தை ஆதரித்து ஆளும் கட்சித் தோழர்கள் சொன்ன கருத்துக்களையும், எல்லா கருத்துக்களையும், நாங்கள் எங்கள் தொகுதிகளைப்பற்றி சொன்ன குறைகளையும், சில ஆலோசனைகளையும், வேறு சிலபல நல்ல கருத்துக்களையும் நாங்கள் சட்ட மன்றத்தில் எடுத்து வைத்தபோது, அவைகளையெல்லாம் அமைச்சர்கள் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தார்கள். ஆனால், சென்ற ஆண்டிலும், இதைப்போலத் தான் செய்தோம். முன்பு எடுத்துச் சொன்னது ஏதாவது இந்த ஆண்டிலே நடைபெற்றிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், ஒன்றும் இல்லை. பொதுவாக இங்கு சொல்லுவதில் ஒன்றும் பலன் இல்லை என்ற அவநம்பிக்கையில் தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். முன்பிருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அப்போதிருந்த அமைச்சர் ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே அங்கத்தினர்களால் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை யெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி, பரிசீலனை செய்து, அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று உறுப்பினர்களுக்கும் தெரிவிப்பார்கள் என்று கூட கேள்விப்பட்டேன். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் நமது அமைச்சர்கள் ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் ஒன்றாவது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதா என்று பார்த்தால், எனக்கு தெரிந்தவரையில் ஒன்றுமே கிடையாது. அதற்கு மாறாக எங்கள் கட்சி உறுப்பினர்கள் சொல்லிய கருத்துகளுக்குப் பதில் சொல்லுகிற நேரத்தில், குறிப்பாக எங்கள் கழக உறுப்பினர்கள் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. மதியழகன், திரு. புலவர் கோவிந்தன் ஆகியோர்களுக்கு பதில் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொல்லுவதை நான் வீரியஸாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுவார்கள். திரு. மதியழகன் அவர்கள் ஆவேசமாகப் பேசினார், உணர்ச்சி யோடு பேசினார் என்று சொல்லி அவர் பேச்சுக்கு முற்றுப்புள்ளி

[திரு. ம. கமலநாதன்] [29th March 1963]

வைத்துவிடுவார். புலவரா, அவர் மிகத் தெரிந்தவர் என்ற அளவிலே சொல்லி நிறுத்திவிடுவார். பேசும்போது அங்கத்தினர்கள் என்ன கருத்துக்களை சொன்னார்களோ அந்தக் கருத்துக்களுக்கும், அவர்கள் சொன்ன புள்ளிவிவரம் சரிதானா, இல்லையா என்று அந்த அளவிற்கும் மறுத்துப் பதில் சொல்லுவதில்லை.

கல்வி மான்யத்தின் மீது பேசுகையில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் கல்வி இலாகா இயக்குநரைப் பற்றி ஒரு சில குறைகளைச் சொன்னார்கள். எப்படி ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஒரு போலீஸ்காரர் செய்த தவறை வெளியே காட்டிக் கொள்ள முடியாமல், சப் இன்ஸ்பெக்டர் டிபார்ட்மெண்டுக்காரரை காட்டிக்கொடுக்கக்கூடாது என்ற அளவுக்கு அந்த போலீஸ்காரருக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கிறாரோ, அதே போல கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கல்வி இலாகா இயக்குநருக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையிலே 'அவர்கள் வெளியே போவதில்லை, போவதில்லை என்று என்னிடம் சொல்லுகிறார்கள், பாதுகாப்பு நிதிக்கு கட்டாயமாக நிதி வசூலிக்கவேண்டாம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்' என்ற அளவுக்குப் பதில் சொன்னார்கள். நான் சில ஆதாரங்கள் வைத்திருக்கிறேன். தர்மபுரி கல்வி மாவட்டத்தில் சுமார் 3,000, 4,000 ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். சென்ற மாதம் கல்வி இலாகா இயக்குநர் வருகிறார் என்ற காரணத்திற்காக அங்குள்ள அதிகாரிகள் அவர் வருகிற போகிற செலவுக்காக ஒரு ஆசிரியருக்கு ரூ. 5 என்றும், தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்காக ரூ. 5 என்றும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கட்டாயப்படுத்தி வசூலித்து, சுமார் ரூ. 30,000, 40,000 அங்கே சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை அமைச்சர் சொல்லிவிட்டார் என்ற காரணத்தினாலோ, அல்லது கல்வி இலாகா இயக்குநர் அங்கு போகமாட்டார் என்று தெரிந்ததாலோ அவர்கள் அதைத் திருப்பிக் கொடுத்தால் நாங்கள் மனப்பூர்வமாக வரவேற்போம். இப்படியெல்லாம் நிலைமை இருக்கும்பொழுது, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. 1961-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் என்று நினைக்கிறேன். அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் எங்கள் பகுதியில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார்கள். எனது தொகுதியிலே சுமார் 32 நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொண்ட நிகழ்ச்சிகளில் சிலபல மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. இங்கு ஏரி கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால், என்கே கட்டவேண்டுமென்று கேட்டு, அந்த இடம் இரண்டு மைல், மூன்று மைல் தூரத்தில் இருந்தால்கூட வெய்யிலாக இருந்தாலும், நடந்து சென்று இடத்தைப் பார்த்து அந்த இடத்தில் கட்டலாம், வாய்ப்பு இருக்கிறது, கட்டுவதற்கு நான் ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்ற அளவுக்குச் சொன்னார்கள். அவர் நல்ல நினைவு வைத்துக்கொள்ளக் கூடியவர். இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கையில் கூட

29th March 1963] [திரு. ம. கமலநாதன்]

சொன்னார் “கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த பொழுது பஸ் ரூட் போகாத ஒரு பாதையில் ஐந்து மைலுக்கு தார் போட்டிருப்பதைக் கண்டேன். அந்த ரூட்டில் பஸ் விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள்” என்று அந்த அளவுக்கு அவர் நினைவு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்ட மனுக்கள் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா, மக்கள் கேட்டுக்கொண்ட ஒரு வேலைத் திட்டம் இதுவரையில் ஏதாவது நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால்; இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். தயவுசெய்து அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் நெஞ்சின் மீது கையை வைத்துச் சொல்லட்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பர்கூர் பஞ்சாயத்திலே பொது மக்கள் சௌகரியத்திற்காக ஒரு தீர்மானம் போடப்பட்டது. ஒரு சிறிய விஷயம் தான். எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்ஸை பர்கூரில் நிறுத்தவேண்டும் என்று அந்த ஊரிலுள்ள மக்கள் அமைச்சர் அவர்கள் வந்தபொழுது முறையிட்டார்கள். பஞ்சாயத்திலும் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் தீர்மானம் போடப்பட்டது. பர்கூர் வியாபார ஸ்தலம். பர்கூரிலிருந்து அகில இந்தியா முழுதும் ஐவுனிகளை தூக்கிக்கொண்டு போய் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்கள் அடிக்கடி வெளியூருக்குச் செல்லுகிறார்கள். அது பெரிய வியாபார ஸ்தலம். பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகம் உள்ள இடம். அந்த இடத்தில் பஸ்ஸை நிறுத்தச் சொல்லவேண்டும் என்று மக்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அமைச்சரும் நிறுத்தச் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் நிறுத்துவதற்கு சிலபல கண்டிஷன்கள் இருக்கின்றன. 25 மைல்கள் தூரத்தில் தான் நிறுத்தப்படும் என்று சொன்னார்கள். கவரன் மெண்டு ஸ்டேட் பஸ்ஸை எடுத்துக்கொண்டால் 10 மைல் தூரத்தில் நிற்கிறது. வாணியம்பாடிக்கும்—ஆம்பூருக்கும், ஆம்பூருக்கும்—திருப்பத்தூருக்கும் 10 மைல் தூரம்தான் இருக்கும். அங்கெல்லாம் பஸ் நிறுத்தப்படுகிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும் பஸ்களை எடுத்துக்கொண்டால்; கிருஷ்ணகிரி—சேலம் பஸ் அடுத்தாற்போல் ஏதாவது மைலில் உள்ள காவேரிப்பட்டணத்திலும் அதற்கடுத்த ஏழு மைலில் உள்ள காரமங்கலத்திலும் நிறுத்தப்படுகிறது. பொது மக்கள் விருப்பத்திற்கு இணங்க இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் செய்திருக்கலாம். ஆனால்; அதை அவர் ஏன் செய்யவில்லை? எதிர்க்கட்சிக்காரரின் தொகுதியாக இருப்பதுதான் காரணமா? அமைச்சர் அவர்கள் தேர்தலுக்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபொழுது அந்தத் தொகுதி காங்கிரஸ் காரர் தொகுதி, காங்கிரஸ்காரருக்கு மீண்டும் கிடைக்கவேண்டுமென்பதற்காக அம்மாதிரி அப்பொழுது கூறினாரா? பிறகு எதிர்க்கட்சிக்காரர் கைக்கு இந்தத் தொகுதி போய்விட்டது என்ற காரணத்தினால் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதியை நிறைவேற்றவில்லையா? மக்கள் சொன்னதை செய்யவில்லை என்றால் நாங்கள் எதற்காக இங்கு வரவேண்டும்? எதற்காக இங்கு கருத்துக்களைச்

[திரு. ம. கமலநாதன்]

[29th March 1963]

சொல்லவேண்டும்? செவிடன் காதில் சங்கு ஊதுவது போன்ற அளவில் நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்தாகிவிட்டது, எதிர்க்கட்சியினரின் வாதத்தைக் கேட்டோம், கடைசியில் அப்ரோபிரியேஷன் பில்லை நிறைவேற்றி விட்டோம் என்ற அளவுக்கு இருந்துவிட்டால் போதுமா, குறைந்தது எங்களை எதிர்த்து போட்டி போட்ட காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஒட்டு போட்டார்களே அவர்களுக்காவது செய்யுங்கள் என்று பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிற ஒரு சில பல திட்டங்களைப் பற்றியும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மதிய உணவுத் திட்டம், முதியோர் பென்ஷன் திட்டம், இவைகளைப் பலர் பாராட்டுகிறார்கள். உண்மையிலேயே இவைகளை, மற்ற மாநிலங்களை விட, முதன் முதலாக மேற்கொண்டதைப் பற்றிப் பாராட்டுகிறேன். இவைகள் வரவேற்கக்கூடிய திட்டங்கள்தான். ஆனால் சென்ற ஆண்டு கவர்னர் உரையின் மீது நிகழ்ந்த விவாதத்தில் திருமதி குழந்தையம்மாள் அவர்களும், இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நிகழ்ந்த உரையின்போது கனம் உறுப்பினர் திரு. சௌந்திரபாண்டியன் அவர்களும் இந்தத் திட்டங்கள் சரிவர நடைபெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். நாங்களும் இந்த மதிய உணவுத் திட்டம் சரிவர நடைபெறவில்லை என்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னோம். இந்தத் திட்டங்கள் வரவேற்கவேண்டிய திட்டங்கள்தான் என்றாலும் அவை சரியான முறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று சொல்லி சில யோசனைகளையும் சொன்னோம். இந்த கேர் Care ஸ்தாபனத்தின் உதவி இல்லையானால் இந்த மதிய உணவுத் திட்டம் நிச்சயமாக நடக்க முடியாது, வெற்றி பெறாது. அப்படித்தான் இந்த முதியோர் பென்ஷன் திட்டமும். அமைச்சர் அவர்கள் ஆழம் தெரியாமல் காலே விட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்த்ததற்கு மோகம், பல மட்டு செல்வாகிறது. குறிப்பாகக் சொல்கிறேன், எங்கள் பகுதியில்—பாவம், பெயர் சொன்னால் அந்த மக்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்—ஒரு பஞ்சாயத்தில் லாண்டு ரெவின்யூவுக்கும் அதிகமாக அங்கு முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. இதில் செல்வாக்கோ அல்லது வேறு யாருடைய சிபாரிசின் காரணமாகவோ அந்தப் பகுதி மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா தெரியவில்லை. சென்னை மாகாணத்தில் இருக்கும் அத்தனை பஞ்சாயத்துக்களிலும் அந்த பஞ்சாயத்திலுள்ள முதியோர்கள் ஆதரவற்றவர்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே இதைத் தீர பரிசீலனை செய்தால் அமைச்சர் ஒதுக்கிய தொகைகூட போதுமென்று ஆகிவிடும். ஆகவே இந்த முதியோர் பென்ஷன் கொடுப்பதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் பல மானியங்கள் மீது பல கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் அலுவலர்களைப் பற்றியும் சற்று கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரே இடத்தில் ஒரே நிர்வாகத்திலே வேலை செய்யக்கூடியவர்களிடையே பாகுபாடு இருக்கிறது. இன்றையதினம் பஞ்சாயத்து யூனியனை எடுத்துக் கொள்வோம். அங்கே லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்குகளிலே

29th March 1963] [திரு. ம. கமலநாதன்]

இரண்டு பிரிவு, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஊழியர்கள், கவர்ன்மெண்டு ஊழியர்கள் என்று. அங்கு வித்தியாசம் சம்பள உயர்விலே இருக்கிறது. ரூ. 90—3—120 என்று பஞ்சாயத்து யூனியன் கிளார்க்கு களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அதே சமயத்திலே கவர்ன்மெண்டு ஊழியர்களுக்கு ரூ. 90—4—120 என்று இருக்கிறது. ஒரே யூனிய விலே ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் ஒரே வேலையைச் செய்யக்கூடிய கிளார்க்குக்குள் இந்த மாதிரியான வித்தியாசம் இருந்தால் அவர்களுக்குள் மனக்கசப்பு இருக்காதா என்று கேட்க ஆசைப் படுகிறேன்.

அதே மாதிரி ஆசிரியர்களுக்கும் வித்தியாசம் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அரசினர் நடத்தும் பள்ளிகளில் உள்ள தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 140 அடிப்படைச் சம்பளம். அதே நேரத்தில் மாவட்ட உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 225 அடிப்படைச் சம்பளம். ஏன் இந்த வித்தியாசம்? அந்த தலைமை ஆசிரியர்களிடையே உற்சாகம் இருக்குமா? அவர்கள் எப்படி யாவது மாவட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குப் போகத்தானே ஆசைப்படுவார்கள்? ஆகவே இந்த அடிப்படையான வித்தியா சங்கள் நீக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிக்கும் இப்படித் தான். பீல்ட்மென்களாக ப்ரமோஷன் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு 150 ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. நேசடி யாகத் தேந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு 200 ரூபாய் கொடுக்கப்படு கிறது. இவர்கள் இருவருமே ஒரே மாதிரியான வேலையைச் செய் பவர்கள் தான். இன்னும் சொல்லப்போனால் ப்ரமோஷனில் வந்த வர்களுக்கு --பீல்ட்மென்களாக இருந்து வந்தவர்களுக்கு--அதிக மான அனுபவம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் இதே அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுத்தால் நிர்வாகத்திலே ஒழுங்கான முறை ஏற்பட்டு நிர்வாக யந்திரம் நல்ல முறையில் செயல்படும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கேட்கப்பட்ட கேள்வி ஒன்றுக்குப் பதில் சொன்னார்கள். கம்பவுண்டர்கள் ஆஸ்பத்திரி களிலே இருப்பதில்லை என்பதற்குக் காரணம் கம்பவுண்டர்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது சுமார் 250 பார்மலிஸ்டிகன் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். வந்தவுடன் காலி யாக இருக்குமிடமெல்லாம் பூர்த்தி செய்யப்படுமென்று சொன்னா் கள். அதே நேரத்தில் சுமார் 250 பார்மலிஸ்டிகன் பயிற்சி பெற்று வேலைக்குப் போகாமல் வேறு துறைகளுக்குப் போய்க்கொண் டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படு கிறேன். காரணமென்ன? ஒரு ஆண்டு பயிற்சி பெற்ற பார்ம லிஸ்டிக்கும் 90 ரூபாய்தான் அடிப்படைச் சம்பளம், இரண்டு ஆண்டுகள் பயிற்சியுடன் மூன்று மாதம் பிராக்டிகல் டிரெயினிங் பெற்ற பி. பார்மலிஸ்டிக்கும் 90 ரூபாய்தான் அடிப்படைச் சம்பளம் என்றால் எந்த பார்மலிஸ்டி பார்மலிஸ்டிகப் பணியாற்ற வருவார்கள்? இந்த அடிப்படைச் சம்பள விகிதங்களை மாற்றி யமைக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. ம. கமலநாதன்] [29th March 1963]

எப்போதும் பேசும்போது பொதுவாக நான் ஒன்று சொல்வது உண்டு. சேலம் மாவட்டம் மற்ற மாவட்டங்களை விட பின் தங்கி இருக்கிறது. தென் சேலத்தை விட, வட சேலம் மிகமிக பின் தங்கி இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பவர்கள் இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் ஏன் மற்ற மாவட்டங்களைவிட சேலம் மாவட்டம் இப்படி பின்தங்கி இருக்கிறது, அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று கேட்கலாம். கல்வித் துறையில் சேலம் மாவட்டம் முன்னேறுவதற்குரிய முறையில் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வருங்காலத்திலாவது அமைச்சர்கள் நாங்கள் சொல்லும் கருத்துக்களுக்கு செவிமடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், ஸார், அரசாங்கத் திற்கு இந்த நிதியை அப்ரோபிரியேட் appropriate பண்ணுவதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல நினைக்கிறேன்.

டாக்சேஷன் இல்லாமல் எந்த அரசாங்கமும் நடக்க முடியாது. ஆகவே வரி எம்மாதிரி போடப்படவேண்டும், எம்மாதிரி வசூலிக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் பிரச்சினை. வரியே வேண்டாமென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் அது ஜனநாயக நாட்டில் யாரும் ஒத்துக்கொள்ள முடியாத ஒரு சம்பிரதாயம். அதே சமயத்தில் மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கிற வரியை சிக்கனமாகச் செலவிடவேண்டுமென்பது தான் அரசாங்கத்தில் பதவியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் யோசிக்கவேண்டிய விஷயம். வருஷா வருஷம் சிக்கனத்தைக் கையாண்டால், குறிப்பாக இந்த நேரத்தில்—எம்ர் ஜென்ஸி காலத்தில்—அப்போது பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டில், யுத்த காலத்தில் அவர்கள் போடாத டாக்ஸ் இருக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் அதைச் சிக்கனமாக செலவழிப்பதற்காக பார்லிமெண்டில் ஒரு கொள்கையையும் கொண்டுவந்து, ஒரு கமிட்டியை—விஜிலென்ஸ் கமிட்டியை கூட்டி இருந்தார்கள். இப்போது அரசாங்கத்திற்கு ஊதாரித்தனமாக செலவிடும்படியான நிலைமை இருந்தால், அதைக் கவனிப்பதற்கு பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி இருக்கிறது. எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் போஸ்டு-மார்ட்டம் தான். அவைகள் அது சரி இல்லை, அது இப்படி, இது இப்படி என்று சொல்லி வருங்காலத்திலே—அதாவது பின்னாலே செய்யக்கூடிய விஷயங்களைப் பற்றித் தான் யோசனை சொல்கின்றன. ஒரு விஜிலென்ஸ் கமிட்டி இருக்குமானால் வசூலிக்கும் வரிப்பணம் மிகச் சிக்கனமாகச் செலவிட நல்ல முறையில் இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த அரசாங்கம் ஜனநாயகத்தில் மிக நம்பிக்கை கொண்ட அரசாங்கம். மகாத்மா காந்தியடிகள் சொன்னதை எல்லாம் சட்டமாக நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிற அரசாங்கம். நாளுக்கு நாள் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இடத்தில் இந்த அரசாங்கத்தில் பதவியில் இருப்பவர்கள் நம்பிக்கையிழந்து கொண்டே வருகிறார்கள். அது எப்படி எவ்ருல் இதற்கு முன்னே

29th March 1963] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

தாலுகா ரீதியில், ஜில்லா ரீதியில், மாகாண ரீதியில் பல்வேறு கமிட்டிகள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. ஒரு தனிப்பட்டவர் ஒரு பஸ் ஸ்டாண்டு வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை யெல்லாம் கவனிக்க அந்த கமிட்டிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த கமிட்டிகளிலே சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகள் அங்கம் வகித்தார்கள். ஆனால் இப்போது அதையெல்லாம் தனிப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் என்கே அவர்கள் லஞ்சம் வாங்கிவிடுவார்களோ என்று நினைக்கின்றது. ஆனால் அவர்கள் அந்தவிதமான தவறு செய்தால், மக்களே ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை பாருபடுத்திவிடுகிறார்கள். நிச்சயமாக நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால், மக்கள் ஆட்சி என்று சொல்லக்கூடியவர்கள், மக்களிடத்திலே வோட்டு வாங்கி, அதன் மூலமாக அமைச்சர் பதவியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அம்மாதிரி நானபிஷியல் மீது நம்பிக்கை இழந்து வருவது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ட்ரெயினிங் ஸ்கூலில் பிள்ளைகள் சேர வேண்டுமென்றால் 200 ரூபாய் கொடுத்தாலொழிய அட்மிஷன் கிடைக்காது என்று நிலை ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிகிறது. அதுபற்றி நான்கைந்து கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். கல்வி மானியத்தின்மீது பேசியபோதும் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்— இதற்கு முன்னால் நானபிஷியல் கமிட்டி இருந்தது. அந்தக் கமிட்டியின் மூலமாக செலக்ஷன் நடந்தது. அந்த செலக்ஷன் மூலமாக ஓரளவு தேசியப் பண்பும் இருந்தது. ஆனால், இன்றைய நிலை என்ன? பேசிக் ட்ரெயினிங் ஸ்கூல்கள், தேசியத்திற்குப் புறம்பாக, நாட்டுப் பிரிவினைப் பள்ளிக்கூடங்களாக மாறிக் கொண்டு வருவதையும் பார்க்கிறோம். ஹைஸ்கூல்களை நடத்துவதற்கு, முன்பு ஜில்லா போர்டில் ஒரு எஜுகேஷன் கௌன்சில் இருந்தது. அதன் மூலமாக மக்கள் பிரதிநிதிகள் எல்லா இடங்களிலும் போய் 'செக்' பண்ணிவந்தார்கள். இப்பொழுது யாரோ ஒரு அதிகாரி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. கலெக்டருக்கு ஏராளமான வேலை இருக்கிறது. அவர் டெவலப் மெண்ட் வேலையைப் பார்ப்பதா? கலெக்டர் வேலையைப் பார்ப்பதா? அவருக்கு எத்தனை எத்தனையோ வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றோடு கூட இப்பொழுது நாம் கல்வியையும் பார்க்கச் சொல்கிறோம். எப்படிப் பார்க்க முடியும்? பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகள் ஜில்லா போர்டில் இருந்தார்கள். அதில் கல்விக்காகத் தனிக் கமிட்டி இருந்தது. அந்தக் கமிட்டிக்குப் பல அதிகாரங்கள் இருந்தன. அதிலுள்ளவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களை கவனித்து வந்தார்கள். அதையெல்லாம் ஒரு கலெக்டர் பார்ப்பதென்றால் அது எப்படி சாத்தியமாகும்? தேசப் பிரிவினை இயக்கத்தின் வாசனை பள்ளிக்கூடங்களில் வருவதாக சொல்லப்படுகிறதே, அதற்கெல்லாம் என்ன காரணம் என்று கண்டறியவேண்டும். மக்கள் பிரதிநிதிகள் மீது நம்பிக்கை வைக்காமல் அதிகாரிகள் மீதே இந்த அரசாங்கம் நம்பிக்கை வைத்துக்கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. காந்தியப் பண்பாட்டில் பிறந்த நாம், காந்தியத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்ட நாம், மக்கள் பிரதிநிதிகள் மீது நம்பிக்கை

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [29th March 1963]

வைக்காமல் இருப்பது நல்லதல்ல. மக்கள் தவறு செய்யலாம். மக்கள் பிரதிநிதியும் தவறு செய்யலாம். மந்திரியே கூட தவறு செய்யலாம். யாரோ ஒரு மந்திரி எங்கோ தவறு செய்கிறார் என்றால், அதற்காகக் காங்கிரஸை இராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அது எவ்வளவு கேலிகூத்தோ யாரோ ஒரு சட்டசபை மெம்பர் தவறு செய்கிறார் என்றால் அதற்காகச் சட்டசபையையே கலைத்து விடவேண்டும் என்று சொன்னால் அது எவ்வளவு கேலிக் கூத்தோ, அதே மாதிரி தான் நானபிஷியல் கமிட்டி போட்டால் அதில் யாராவது தவறு செய்துவிடுவார்கள் என்று நினைப்பதும். நானபிஷியல் கமிட்டிகள் எல்லா ரீதியிலும் இயங்கி வந்தன. கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீமான் பக்தவத்சலம் அவர்கள் ரொம்ப நாட்களுக்கு முன்னால் 'கல்விக்கு ஒரு கமிட்டி வைக்கவேண்டிய தவசியம்' என்று சொன்னார்கள். ஜில்லா ரீதியாக கமிட்டி இருப்பதும் அவசியம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். டிரெயினிங் ஸ்கூலைப் பற்றி ஏகப்பட்ட சமாசாரம், எங்கு போனாலும் பணம் ப்ரைவேட் ஸ்கூலுக்கு போனாலும் பணம், சர்க்கார் ஸ்கூலுக்குப் போனாலும் பணம். அந்த நிலை ஏற்படக்கூடாது. எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கும் கமிட்டி அமைத்து, அந்தக் கமிட்டியின் மூலமாகத் தான் புள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளைகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இன்ஜினியரிங் காலேஜ், மெடிகல் காலேஜ், இன்னும் சில ப்ரைவேட் ஸ்கூல்கள் ஆகியவற்றில் மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்காக கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு, அக் கமிட்டிகளின் மூலமாக அட்மிஷன் இருப்பதால் கூடுமாவளரையில் தவறு இல்லாமல் தடுக்க முடிகிறது. கடைசியாக 'கண்ட்ரோல்' அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்றாலும், அது மட்டும் போதாது. நானபிஷியல் கமிட்டியாக இருந்தால் அவர்கள் பொது மக்களுக்குப் பயந்து ஆகவேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் மனதிலே கொண்டு, இம்மாதிரி கமிட்டிகள் மூலமாகச் செயல்படுவது நலம் என்று நான் மீண்டும் மீண்டும் அமைச்சரவர்களிடத்தில் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

சேல்ஸ் டாக்ஸைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, "டாக்ஸ் எவேஷன் குறைந்திருக்கிறது" என்று சொன்னார்கள். சேல்ஸ் டாக்ஸில் மாத்திரம் எவேஷன் இல்லாமலிருந்து கண்காணிப்பாக வசூல் செய்துவிட்டால் வேறு டாக்சேஷனுக்கு அவசியம் இல்லை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: 'வருமானம் அதிகமாகி இருக்கிறது. எவேஷன் குறைந்திருக்கிறது' என்று தான் சொன்னேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீமான் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சொன்னதாக நான் குறிப்பிடவில்லை. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: "எனக்குத் தெரிந்த வரையில் வருமான வரியிலே இருக்கும் அளவுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸிலே எவேஷன் இல்லை" என்று சொன்னேன்.

29th March 1963]

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : ரொம்ப சத்தோஷம். வருமான வரியில் இருக்கும் எவ்வேஷன் சேல்ஸ் டாக்ஸில் இல்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களானால், அது ஒத்துக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம்தான். ஆனால் வருமான வரியிலே நமக்குச் சம்பந்தம் இல்லை என்று ராஜ்ய சர்க்கார் சொல்லிவிட முடியாது. இன்கம்-டாக்ஸ் மத்திய சர்க்கார் வசூல் செய்து, அதில் 66 சதவிகித அளவுக்கு ராஜ்ய சர்க்காருக்கு கொடுக்கிறார்கள். அதே போல், எக்ஸைஸ் டாக்ஸில் ஐந்திலொரு பங்கை ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். மரண வரி என்று சொல்லக் கூடிய எஸ்டேட் ட்யூயிலிருந்து ராஜ்ய சர்க்காருக்கு வருவாய் இருக்கிறது. நமது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எந்த ஊரில் பேசினாலும், “பணக்காரர்கள் செத்துப் போனால் எனக்கு—பொது மக்களுக்கு—பங்கு இருக்கிறது” என்று சொல்வதுண்டு. மரண வரியிலிருந்து ராஜ்ய சர்க்காருக்கு 99 சதவிகித வருமானம் கிடைக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் கலக்ஷன் ஏஜெண்டாக இருந்து வசூலித்து ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இதில் 99 சதவிகிதம் தொகை கொடுக்கிறார்கள். இதெல்லாம் ஒழுங்காக வசூலிக்கப்படுகிறதா, எவ்வேஷன் இல்லாமல் எப்படி தடுப்பது என்பதை சிந்தித்தால், மேலும் டாக்ஸ் போடவேண்டிய அவசியம் இருக்காது. டாக்ஸ் போடாமல் அரசாங்கத்தை நடத்த முடியாது என்று நான் முன்பே சொல்லிவிட்டேன். டாக்ஸ் போடத்தான் வேண்டும். ஆனால் போடுகிற டாக்ஸ் ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படுகிறதா, டிமிக்கி கொடுத்து ஏமாற்றப்படுகிறதா என்று அகில இந்திய ரீதியிலும், ராஜ்ய ரீதியிலும் கண்டு பிடிக்கக்கூடிய ஒரு ‘ஸயண்டிபிக் மெதட்’ ஒன்றைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது என்று சொல்ல முடியாது. இதற்கென்று ஒரு கமிட்டி போட்டு எப்படியெல்லாம் டாக்ஸ் கொடுக்காமல் ஏமாற்றுகிறார்கள், அதை எப்படி வசூல் செய்ய முடியும் என்பதில் எல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தினால், புதிய வரி போட வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. ஏற்கெனவே போட்டிருக்கும் வரியைச் சரியான முறையில் வசூலிப்பதற்கு நாம் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டியது அவசியம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தங்கக் கட்டுப்பாடு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். தினம் தினம் அதுபற்றி ஒரு குரல். இது ராஜ்ய சர்க்காரை மிகவும் பாதிக்கக் கூடிய ஒரு சமர்சாரம். எங்கோ யாசோ ஒருவர் உளருகிறார் என்றாலும், அது ராஜ்ய சர்க்காரையும் பாதிக்கத்தான் செப்கிறது. தினந்தோறும் ஒரு உளறல், காலைப் பத்திரிகையைப் பார்த்தால் யாருடைய உளரலாவது இது பற்றி இருக்கும். தங்கம் கொடுக்கிறேன் என்று ஒரு நாள் சொல்வார். ‘கிடையாது’ என்று இன்னொரு நாள் சொல்வார். இந்த நிலை இப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கக் கூடாது. ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களுக்கும் இதிலே அதிகாரம் இருக்கிறது. ராஜ்ய சர்க்கார் நிலைமையை எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும். ஒருவர் தினம் தினம் ஏதாவதொன்றைச் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தால், நம்முடைய சர்க்காரின் எண்ணம் என்ன என்பதை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். இந்த மன்றத்திலும் பல முறை கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. 14

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [29th March 1963]

காரட் தங்கத்தை எல்லா இடங்களுக்கும் கொண்டு போகக்கூடிய அளவில் வைத்துக்கொண்டுதான் இந்தக் கண்ட் ரோலைக் கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும். இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகளையெல்லாம் தேசியமயமாக்கும்போது என்ன செய்தோம்? ஒரே நாளில் டில்லியிலிருந்து எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் ஏரோப்ளேன் மூலம் தகவல் சொல்லி, இரவு 12 மணிக்கு எல்லா இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகளையும் நாம் கைப்பற்றிக் கொண்டோம். அதனால்தான் அது இன்றைக்கு ஒழுங்காக நடக்கிறது. இதிலே (தங்கக் கட்டுப்பாடு) மட்டும் ஏன் 'பங்கிள்' பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. யாரோ ஒருவர் செய்கிற காரியத்தினால் ஆளுநர் கட்சிக்கும் இந்த சர்க்காருக்கும் கெட்ட பெயர் வருகிறது. இம்மாதிரி நிலைமை வரும்போது மத்திய சர்க்காருக்குச் சரியான முறையில் யோசனை சொல்லக்கூடிய அதிகாரம் நமக்கு இருக்கிறது. தவறான காரியம் என்று தெரியாமலே கூட இதைச் செய்திருக்கக் கூடும். ஜனநாயக அமைப்பில், மத்திய சர்க்கார் தவறு செய்தாலும், அதை நாம் எடுத்துக் காட்டலாம். அப்படிப்பட்ட தவறை எடுத்துக்காட்டினால்தான் அதை அவர்கள் திருத்திக்கொள்ள முடியும். மொரார்ஜி பாய் நானுக்கு ஒன்று சொல்கிறார். '14 காரட் தங்கம் கொடுக்க முடியாது, இருக்கும் தங்கத்தை வைத்துக்கொண்டு நகை பண்ணிக்கொள்ளுங்கள்' என்று ஒரு நாள் சொல்கிறார். இன்னொரு நாள் என்ன சொல்கிறார் என்றால், 'தங்கம் வாங்குபவர்களுக்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சங்கடம் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள முடியுமோ அப்படிப் பார்த்துக்கொள்ளப் பிரயத்தனம் செய்கிறோம்' என்று சொல்கிறார். ஜனங்களுக்கு இதில் ஒன்றுமே புரியவில்லை. எல்லாம் ஒரே 'கன்ஸ்ப்யூஷன்' தங்கக் கட்டுப் பாட்டினால் தமிழ்நாடுதான் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட மாநிலமாக இருக்கிறது. 14 காரட் தங்கம் பாங்குகளின் மூலமாகவோ அல்லது வேறு ஏஜென்சிகள் மூலமாகவோ கிடைக்க உடனடியாக ஏற்பாடு செய்வதற்கு வேண்டிய எல்லாப் பிரயத்தனங்களையும் நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரும் செய்ய வேண்டும். 14 காரட் தங்கம் கிடைத்தால்தான் இந்தப் பிரச்சினை தீரும்; இதைத்தவிர வேறு முறையில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. 'ஆல்டர்னேடிவ் ஜாப்' எங்கிருந்து கொடுக்க முடியும்? எத்தனை பேருக்குக் கொடுத்துவிடமுடியும்? யார் யாருக்கு கொடுக்க முடிந்தது? எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் இதுவரை பதிந்து கொண்டவர்களுக்கே வேலை கொடுக்க முடியவில்லை. தங்க வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்களுக்கு என்ன வேலையை எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் கொடுத்துவிட முடியும்? பி.ஏ., எம்.ஏ., படித்தவர்களுக்கே வேலை கிடைக்காதபோது, இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு என்ன வேலையை எக்ஸ்சேஞ்ச் கண்டுபிடித்துவிட முடியும்? துள்ளக் ராஜ்யத்திலே கூட முடியாது. எந்த சர்க்காரும் இஷ்டம் போல் வேலை கொடுத்துவிட முடியாது. பல விதிகளின் கீழ்தான் அலுவலகங்கள் இயங்க முடியும். 'வேலை கொடு' என்றால், கூலி வேலைதான் கொடுக்க முடியும். தங்க வேலை செய்தவர்களைக் கல் உடைக்கச் சொல்வதா? அல்லது மண்வெட்டி பிடித்து மண் வெட்டச் சொல்வதா? இப்படிப்பட்ட வேலை கொடுத்தால் ஒரு

29th March 1963] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

நான் செய்துவிட்டு மறு நான் வேலையே வேண்டாம் என்று விட்டுக் குப் போய்விடுவார்கள். பிறகு இவர்களுக்கு என்ன வேலை கொடுப்பது? குமஸ்தா வேலை கொடுப்பதென்றால், அதற்குப் படித்திருக்கவேண்டும். ஆல்டர்னேடிவ் ஜாப் கொடுப்பதைவிட 14 காரட் தங்கம் சாதாரணமாகக் கிடைக்க வழி செய்தால் போதும், பஞ்சாயத்தில் ஒரு ரூபாய் கட்டிவிட்டு பொற்கொல்லர் சாதாரணமாக லைசென்ஸ் பெற்றுக்கொள்வதற்கு எல்லா இடங்களிலும் ஏற்பாடு செய்துவிடவேண்டும். சாதாரணமாக 14 காரட் தங்க நகைகளை அவர்கள் செய்யலாம் என்பதற்கு தீவிரமான முயற்சிகளை நமது சர்க்காரும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதிலே நம்முடைய கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிக மிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஏனென்றால், யாரோ ஒருவர் எங்கோ ஒன்றைச் சொல்லிக் குழப்புகிறார். ரொம்ப 'ஸிம்பிள்' ஆக முடித்துவிடக் கூடிய காரியத்தை ஒரேயடியாகக் குழப்பிவிடுகிறார்கள். ஏதோ ஒரு நல்ல காரியம் என்றால், அதனால் பல பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டதான் செய்வார்கள் என்றாலும், கட்டாயமாக பாதிக்கப்படத்தான் வேண்டுமா என்பதையும் நாம் யோசிக்க வேண்டும். தங்கக் கட்டுப்பாட்டைப் பொறுத்த வரையில், இது பாதிக்கப்பட்டாகவேண்டிய காரியமல்ல. பாதிக்கப்படாமலேயே செய்ய முடியும். பெரிய கூக்குரல், பெரிய ஊர்வலம் எல்லாம் இருக்கிறது. திமிங்கலங்கள் எங்கோ உட்கார்ந்துகொண்டு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் மேலும் சாப்பிடத்தான் 'அரேஞ்' பண்ணுகிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கும் பொற்கொல்லர்களுடைய நிலைமை என்ன என்பதை அங்கிருக்கும் மொராஜ்ஜி பாய் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய கடமை இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதிகமாக உண்டு. அதுவும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தனக்குள்ளே செல்வாக்கு அத்தனையும் இந்த விஷயத்தில் உபயோகப்படுத்தி, உடனடியாக பொற்கொல்லர்களுக்கு 14 காரட் தங்கம் கிடைக்க வகைசெய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசாங்கம் அதிகாரிகளை நம்பியே ஆட்சியை நடத்தவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை விட்டு, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் காங்கிரஸ் பிரசிடெண்ட் ஆக இருந்த காலத்தில் இந்த அரசாங்கத்தில் எத்தனை எத்தனை 'நான்-அபிஷியல்' கமிட்டிகள் பணியாற்றி வந்தனவோ அந்த முறையிலே இப்போதும் 'நான்-அபிஷியல்' கமிட்டிகளை அமைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மா. இராசாங்கம்: மதிப்புக்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின் மீது எனது கருத்துகள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலே உறுப்பினர்கள் பலரும் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்கள் அவற்றுக்கெல்லாம் பதில் சொல்லும்போது 'கவனிக்கிறோம்' என்ற முறையில் பதில் சொல்லி விட்டார்கள். ஒரு வேளை நேரம் இல்லாத காரணத்தினால்தானோ என்னவோ, சில தனிப்பட்ட கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்லாமல் 'அத்தனையும்

[மா. இராசாங்கம்]

[29th March 1963]

கவனிக்கிறோம்' என்று சொல்லி அவைகளை எல்லாம் நழுவ விட்டு விட்டார்களோ என்று தோன்றுகிறது. தேசிய வருமானத்தில் பாதிக்கு மேல் தருகிற விவசாயப் பெருங்குடி, மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய புள்ளி விவரங்களைப் பற்றி எனக்கு அதிகமாகத் தெரியாது. ஆனால் நடைமுறை நிலவரங்களைப் பற்றி எனக்கு ஓரளவு நன்றாகத் தெரியும். அரசாங்கம் விவசாயிகளின் பேரில் வரி விதித்ததன் காரணமாக விவசாயிகள் பெருந்த தஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பஸ்ஸுக்கு வரி விதித்த போது இந்த வரி ஏழைகளைப் பாதிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சொன்ன நேரத்தில், 'பாதிப்பதற்கு முன்பே ஞாபகம் ஊட்டு கின்றீர்களே' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது விவசாயிகள் அதிக வரி விதிப்பதின் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்டுதான் இருக்கிறார்கள். முன்பு பஸ் தொழிலுக்கு வரி போட்டார்கள். முதலாளிகள் எதற்கும் ரப்பர் போல் வளைந்து கொடுப்பது போல் இருந்து வரி பாதிக்காத வகையில் தப்ப வழியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு முன்பு கிடைத்த லாபமே இன்றும் கிடைக்க வழி இருக்கிறது. நெல் விலை வீழ்ச்சியைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே சில நாட்களுக்கு முன் பேசும்போது, எல்லோரும் ஒரே வகையான கருத்தைத் தான் சொன்னார்கள். அன்று எது எதிர்க்கட்சி, எது ஆளும் கட்சி என்று கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலைமை இருந்தது. விலை வாசி இறங்க வேண்டியதுதான். உணவுப் பொருள்களின் விலை இறங்கும் அதே சமயத்தில் விவசாயிகள் பயன்படுத்தும் உபகரணப் பொருள்களின் விலைகளுக்கும் இறங்க வேண்டும் ஆனால் அவற்றின் விலைகள் அதிகரிக்கின்றனவே தவிர, குறையவில்லை அந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு மேலும் வரி விதித்தால் எப்படி அவர்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடியும்? ஆனால், பஸ் முதலாளிகளுக்கு அதிக வரியை விதித்தவுடன், உடனே டிக்கட் கட்டணத்தை அவர்கள் ஏற்றிவிட்டார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுடைய நிலைமை அப்படி இல்லை. விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் பற்றி இன்று யாரும் வாய் விட்டுச் சொல்லவில்லையாயினும் உள்ளத்திலே அதிருப்தி யுடன்தான் இருக்கிறார்கள். பிற தொழில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களைப் போல் விவசாயிகள் தங்கள் மீது ஏற்பட்டிருக்கிற சுமையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. முன்பெல்லாம், 'உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்' என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இன்று, உழுதுண்டு வாழ்வோர் வாழத் தெரியாதவர்கள் என்ற முறையிலே அவர்கள் எல்லாம் பிற தொழில்களை நாடிச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் எல்லோரும் வேறு தொழில்களை நாடிச் சென்று விட்டால் விவசாயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு விடும்.

விவசாயிகளின் தலையிலே இன்றையதினம் பெரிய பேரிடி விழந்திருக்கிறது. மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு கேரள சட்ட மன்றத்தில் கேள்வி நேரத்தின்போது அமைச்சர் ஒருவர், 'மேல் பெரியாற்றிலிருந்து ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூடத் தமிழகத் திற்குக் கொடுக்க முடியாது' என்று கூறியிருக்கிறார். கேரள எல்லையோரப் பகுதிகளில் இருந்து வருகின்ற என் போன்றவர்

29th March 1963]

[திரு. மா. இராசாங்கம்]

களுக்கு அது பெருத்த கவலையைத் தந்திருக்கிறது. அந்த நிலைமைகளைப் பற்றி எனக்கு விளக்கிச் சொல்ல நேரம் இல்லை. இருந்தாலும் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டின் தென் பகுதிகளான மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் அணைகட்டுவதற்கு ஆறுகளும் இல்லை, அதற்கான சாத்தியக்கூறுகளும் இல்லை. மைசூரில் உற்பத்தி யாகும் காவிரி ஆற்று நீரைப் தமிழகத்திற்கு வர சாத்தியக்கூறு இல்லை என்று அந்தக் காலத்தில் நினைத்திருந்தால் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குக் காவிரி ஆற்று நீர் வந்து சேர்ந்திருக்க முடியுமா? ஆகவே, தண்ணீர் எங்கிருந்தாலும் அது நல்ல முறையில் எல்லோருக்கும் பயன்படக்கூடிய வழிவகைகளைக் காண வேண்டும். சோஷலிச சமுதாயத்திற்காகப் பாடுபடுவதாக அரசாங்கம் கூறிவருகிறது. ஆனால் தமிழகத்தில் கூட தெற்கை தேய விடுகிறது, வடக்கை வாழ விடுகிறது. நான் பொருமை காரணமாக அப்படிச் சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தில் செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள், 'வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்' என்ற முறைப்படி சிலபல திட்டங்களை, சிலபல குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு கொண்டு போகக் கூடிய திறமையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்காக பம்பையாறு, மேல் பெரியாறு, இடுக்கியாறு, கீரியாறு ஆகிய திட்டங்கள் எல்லாம் கைவிடப்பட்டன. பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்காக அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் தாரை வார்த்துக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டன என்று கூட நான் சொல்வேன்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாவதற்குத்தான் வழி இருக்கிறதே தவிர, ஏழைகள் முன்னேறுவதற்கு வழி இல்லை. நன்றாக வளமான பகுதிகள் மேலும் வளம்பெற வழி இருக்கிறதே தவிர, வளமற்ற பகுதிகள் வளம் பெற வழி வகுக்கப்படவில்லை. நான் இதைப் பொருமையின் காரணமாகச் சொல்லவில்லை, சோஷலிச சமுதாயத்திலே பாடுபாடு வேண்டாமென்பதைத்தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்போது எம்ர்ஜன்சியின் காரணமாக, நாடு பூராவும் ஒரே நிலையில் இருக்கிறதென்று கருதப்பட்டு வருகிறது. இப்படிப் பட்ட நேரத்தில் கோளத்துத் தண்ணீரைப் பெற நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய முயற்சி வடிக்கமான முறையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற முயற்சியாக இருக்கிறதே தவிர, சிறப்பான முயற்சியாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும். நீங்களும் அதைப் பற்றி நன்றாக அறிந்திருக்கிறீர்கள். மேல் பெரியாறு திட்டத்தை வைத்து விட்டு ஓரளவு நாம் எல்லோருக்குமே வருத்தம் தரக்கூடியதுதான். இருந்தாலும் அதிலே எடுத்திருக்கக் கூடிய முயற்சி குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் போது பெருமையாகக் கூடச் சொல்வார்கள்.

Tamilnad is called a "no problem state."

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [29th March 1963]

“பிரச்சனையே இல்லை” என்று சொல்லுகிறார்கள். இங்கு பிரச்சனைகள் அப்படி இல்லாமலா இருக்கின்றன? பிரச்சனைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. பயத்தின் காரணமாக இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் விட்டு விடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இவைகளையெல்லாம் துணிச்சலாகச் செய்தால்தான் உண்மையிலேயே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்.

காட்டு இலாகா மானியத்தின் போது நேரம் இல்லாத காரணத்தாலோ அல்லது பசியின் காரணமாகவோ எல்லோரும் ஒருமுகமாகப் பேசாமலே விட்டு விட்டார்கள். இஞ்சினியரிங்கை டெக்னிகல் டிப்பார்ட்மெண்டாக வைத்திருக்கிறார்கள். வைத்திய முறையும் அப்படியே இருக்கிறது அதே போன்று பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டையும் டெக்னிகல் டிப்பார்ட்மெண்டாக ஆக்க வேண்டும். முன்பெல்லாம் பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டில், தானாக வளர்ந்த மரங்களைப் பாதுகாத்து வந்தார்கள். இப்போதோ இன்னின்ன மரங்களை இன்ன இன்ன இடத்தில், இப்படி இப்படி நட்டு அவற்றை வளர்க்க வேண்டுமென்ற முறையில் பாரஸ்ட் இலாகா பணியாற்றி வருகிறது. ஆகவே, அதை டெக்னிகல் டிப்பார்ட்மெண்டாக மாற்றவேண்டும். அந்த அலுவலகத்தில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் இதை எடுத்துச் சொல்ல முடியாமல் வாழ் முடி இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் நான் இதை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அன்று அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, ‘பாரஸ்ட் இலாகா அதிகாரிகளுக்குத் துப்பாக்கி கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டோம்’ என்று சொன்னார்கள். காட்டுப் பகுதியில் போகின்ற அந்த அதிகாரிகளுக்குக் கட்டாயம் துப்பாக்கி இருந்துதான் ஆகவேண்டும். இதுவரை துப்பாக்கிகள் மட்டும் இருந்து குண்டுகள் இல்லாத நிலைமை இருந்து வந்தது. இப்போது துப்பாக்கியே இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. அவர்களிடம் துப்பாக்கி இருந்தால்தான் அவர்கள் காட்டுப்பகுதியில் எப்போது வேண்டுமானாலும் போய்வர தைரியமாக இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

(திரு. செ. சீனிவாசன் தலைமை)

11-00
a.m.

3,000 அடிக்குமேல் 4,000 அடி வரைதான் ஏலக்காய் விளையும். அதற்கு மேல் உள்ள இடங்களில் ஏலக்காயை தவிர வேறு எந்தப் பயிரையும் விளைவிக்கக் கூடாது என்ற அரசாங்கக் கருத்து இருக்கிறது. இது தவறான கருத்து. 4,000 அடிக்கு மேல் போகும் போது அங்கு ஏலக்காய் விளையாது. தேயிலை காப்பி போன்றவை தான் விளையும். இவைகள் லீஸ்-க்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே மற்ற பயிர்களை வைத்து வளர்த்து வருமானத்தைப் பெறுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் சற்று சட்ட திட்டங்களை தளர்த்தி அவர்களுக்கு வழிவகை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு மாகாண சந்திப்பு இடங்களிலும் இன்டர்ஸ்டேட் ரோடுகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. கேரளாவையும் தமிழகத்தையும் இணைக்கும் பெரியாறு பகுதியில் இன்டர்ஸ்டேட்

29th March 1963] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

ரோடு போடவில்லை. கோளாவிலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து குழையும்போது அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள் நல்ல ரோட்டை. ஆனால் தமிழ் நாட்டிலிருந்து கோளாவிற்கு போய் சேரும் சூழலிப்பகுதியில் ரோடு சரியாகப் போடப்படவில்லை. அது மிகவும் மோசமான ரோடாகயிருக்கிறது. அங்கு வெளிநாட்டுக்காரர்கள், பிற மாநிலத்தவர்கள் வருகிறார்கள். பிற மாநிலங்களிலிருந்து ஏராளமானவர்கள் பக்தி காரணமாக ஐயப்பன் கோவிலுக்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறார்கள், மற்ற மாநிலங்கள் ஒன்றையொன்று சந்திக்கிற இடத்தில் இண்டர் ஸ்டேட் ரோடை, அகலமாக, வசதியாக போட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே ஏன் போடவில்லை என்ற வினாவை வருகிறவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆகவே இதையும் கவனித்து இதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் நல்கியவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. பொன்னையா : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை ஆதரித்து என் தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கடந்த வாரம் சபை முதல்வர் அவர்கள் வால்பாறை டவுன்ஷிப் மசோதாவைக் கொண்டு வந்து பிரேரேபித்தார்கள். அதை சபை ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொண்டது. அப்போது நான் சபைக்கு வராததால் இன்று அது விஷயமாக என் மனப்பூர்வமான நன்றியை அங்குள்ள மக்கள் சார்பாகவும் என் சார்பாகவும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்பிரதேசத்தில் ஏறக்குறைய 75,000 மக்கள் வசிக்கிறார்கள். அது ஒரு தொழில் பிரதேசம். அங்குள்ள பஞ்சாயத்திற்கு ஆண்டிகள் ஏறக்குறைய 4 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. 15 அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு அந்த பஞ்சாயத்து நடந்து வந்தது. அங்கு 1½ ஆண்டுகளாக நடக்கும் பல ஊழல்கள் சரியாகக் கவனிப்பதில்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடமும் எடுத்துக் கூறி என் கோரிக்கைக்கு அரசாங்கம் இவ்வளவுதூரம் செவி சாய்த்ததற்கு மறுபடியும் என் மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த ஏரியா அபிவிருத்தி அடையாத ஒரு பகுதி. இன்னும் அப்படியே இருக்கிறது. மிகச் சிரமப்பட்டு அங்கு ஒரு டெப்டி தாசில்தார் நிறுவினோம். அது ஒரு பஸ் ஸ்டாண்டில் இருக்கிறது. அங்கு டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ் கும் இடமில்லை. அங்கிருந்து 40 மைல் வந்துதான் நான் வாங்குகிற சம்பளத்தைக் கூட வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு டெப்டி தாசில்தார் ஆபீஸ் ஒரு டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ் ஒரு கடின இவை மிக மிகத் தேவை. நெருக்கடி காரணமாக இவற்றை தவிர்த்திருப்பதாகச் சொல்வார்கள். ஆனால் இதை ஒரு ஸ்பெஷல்கேஸாக எடுத்து இந்த ஆபீஸ்களை அந்த ஏரியாவிற்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த பஞ்சாயத்தில் ஒரு ஹைஸ்கூல், ஒரு மிடில் ஸ்கூல் நடக்கிறது. நாலு லட்சம் வருமானம் இருந்தும் இந்த ஹைஸ்கூல், மிடில் ஸ்கூல், எலிமெண்டரி ஸ்கூல் இவற்றிற்காகச் செலவு செய்து ஒரு அபிவிருத்தியும் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே இந்த மிடில்

[திரு. கே. பொன்னையா]

[29th March 1963]

ஸ்கூலையும், ஹைஸ்கூலையும் சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர் இந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டியால் பொது மக்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு பெண் மெம்பருக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும். அங்கு தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள்தான் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கவேண்டும். அங்கு 90 சதவிகிதம் ஹரிஜனங்கள் இருப்பதால் அவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் சந்தோஷத்தையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீக்ஷிதர் : அன்புமிக்க தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவை ஆதரித்து நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நெருக்கடியான இந்த நேரத்தில் நமது திட்டங்கள் நல்லமுறையில் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அமைக்கப்பட்டுள்ள இந்த நிதி ஒதுக்கல் விஷயத்தில் அந்தந்த இலாகாக்கள் நல்லமுறையில் மக்கள் ஒத்துழைப்பின்பேரில் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இது மிகவும் பயன்படுகிறது. என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வசிக்கிற விக்ரம்சிங்க புரம் மேஜர் பஞ்சாயத்து வரியர்ஸில் குடிதண்ணீர் மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. இது பல ஆண்டுகளாக அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்குக் கூட உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அது பயன் அடையும்படி செய்ய இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டில் அந்த குடிதண்ணீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாம்பரப் பரணி பிரதேசம், பாபநாசம் அணைக்கட்டு, மணமுத்தாறு அணைக்கட்டு இவை துடங்கிய தொகுதி என் தொகுதி. அங்கு நீர்பாசன விஷயமாக நன்கு கவனிக்கப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் தங்கள் விவசாயத்தை லட்சிய அளவிற்கு தக்கபடி விஞ்ஞான முறையில் விவசாயத்தை நன்கு செய்து வருகிறார்கள். நல்ல உரம், நல்ல விதை, பூச்சி மருந்து இவைகளை அவர்கள் நல்ல முறையில் பெறுகிறார்கள். அதோடு உற்பத்தியையும் அதிகமான முறையில் கொண்டு வருவதைக் கவனிக்கலாம். பாபநாசம் அணைக்கட்டு மின்சாரத்திற்காகவே அமைக்கப்பட்டிருப்பதால், மழை இல்லாத சமயத்தில் தண்ணீர் கிடைக்க, அங்குள்ள சேர்வை ஆற்றில் ஒரு அணை கட்டினால் தாம்பரப் பரணி இரிகேஷனுக்கு அது மிகவும் பயன்படும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தாம்பரப் பரணி உற்பத்தியாகும் இடத்தில் வாணதீர்த்தம் என்று இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டு மக்கள் அங்கு சென்று நீராடுகிறார்கள். அது அகஸ்தியர்கூடம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அங்கு ரோடு வசதி இன்னும் அமைக்கப்படவில்லை. அதையும் நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். என் தொகுதி விவசாயிகள் நிரம்பிய தொகுதி. அங்குள்ள மக்களுக்கு உதவியில் மனப்பான்மை ஏற்படவேண்டுமென்பதற்காக அம்பா சமுத்திரம் தாலுகாவில் ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் இன்ஸ்டிடியூட் அல்லது தொழில் பேட்டை அமைப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டு

29th March 1963] [திரு. க. கோமதி சங்கர திசுதிநர்]

மென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து கவுன்சில் மேற்பார்வையில் கல்விச் சாலைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கௌன்ஸில் அக்கல்விச் சாலைகளை திறமையாக நடத்தி வருகிறார்கள். மத்திய உணவுத் திட்டம் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு கல்வி கற்க மிகவும் உதவியாக இருக்கிறது. கல்வி வசதி பெறாத ஏழைக் குழந்தைகளே அங்கு இல்லை என்று கூடச் சொல்லலாம். இன்று ரிடயரான ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் டிச்சேர்ஸ், செகண்டரி ஸ்கூல் டிச்சேர்ஸ் இவர்கள் நிலைமோசமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பென்ஷன் மிகவும் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. அவர்களுடைய பென்ஷன் இப்போது கொடுக்கப்படும் 'ஓல்ட் ஏஜ்' பென்ஷன் அளவுக்கு உயர்த்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

இதே மாதிரி இந்த அரசாங்கம் மக்களுக்குச் செய்து வருகிற நல்ல காரியங்களை எல்லாம் மனதில் கொண்டு இந்தத் திட்டங்கள் வெற்றிப்பெறுவதற்கு தங்களுடைய ஒத்துழைப்பை அவர்கள் அளந்து வருகிறார்கள்.

ஹோம் கார்டு என்ற ஊர்க் காவல் படையை எல்லா பஞ்சாயத்துக்களிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏ. சி. சி., என். சி. சி. பயிற்சி அளித்து அதன் மூலமாக நம்முடைய பாதுகாப்பில் மக்களுக்கு இருக்கக் கூடிய ஆர்வம் இந்த ஊர்க் காவல் படை திறம்பட அமைப்பதின் மூலமாக அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஊர்ப் பாதுகாப்பு, கிராமங்களின் பாதுகாப்பு ஆகியவைகளை நாமே பார்த்துக்கொள்வோமென்றே எண்ணம் இப்போது இந்த நெருக்கடியின் நிலையிலே மக்களுக்கு ஏற்படவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த முறையில் ஊர்க்காவல் படையை நன்கு அமைக்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திண்டிவனம் ஒழிப்பு சட்டப்பூர்வமாக நிறைவேற்றிவிட்டது. ஆனாலும் இன்னும் அறியாத நிலையினால், ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கிடையே கிராமத்திற்குச் சென்றால், அரசியல் காரணத்தினாலோ அல்லது மற்ற காரணங்களினாலோ பிளவு ஏற்படுகின்றன. தெரியாததனமாக ஒற்றுமைக்குப் புறம்பாக சண்டை சச்சரவுகள் செய்து, அதன் மூலம் விவகாரங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். அதை நீக்கி ஹரிஜனங்கள் இடையே ஒற்றுமை நிலவுவதற்கு வேண்டிய பிரசாரத்தை ஹரிஜன இலாகா மூலம் அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஜெய் ஹிந்த்.

* திரு. மு. பொ. வடிவேல் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின் மீது, என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தச் சட்ட மன்றம் ஏறத்தாழ ஓராண்டு காலமாக நல்ல திறமையான சபாநாயகர் தலைமையில் நல்லமுறையில், ஜனநாயகப் பண்பிற்கேற்ப, சட்ட மன்றத்தின் மரபுக்கேற்ப செயல்

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [29th March 1963]

பட்டு வருகிறது. ஆனால் கடந்த சில நாட்களாக நடந்த சில சம்பவங்களைப் பார்க்கும்போது எங்கே இந்த சட்ட மன்றத்தின் மரபுகள் கெட்டுவிடுமோ என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமைகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. எதிர் தரப்பிலிருந்து நாங்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு அமைச்சர்கள் உதாசீனமாக, அலட்சியமாக, பதில் அளிக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது, புருவத்தை நெறிப்பதும், கோபமாகப் பார்ப்பதும் தவறு என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நேற்றையதினம் இந்த மன்றத்திலே நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அப்போது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் “இவர் குதர்க்கமாகக் கேள்வி கேட்கிறார், ஆகவே அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியாது” என்று புருவத்தை நெறிந்து விட்டு அமைச்சர் அவர்கள் உட்கார்ந்து விட்டார்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் இன்னும் நடிப்பதற்குக் கற்றுக்கொள்ளவில்லை. புருவத்தை உயர்த்தும் ஆற்றல் எனக்கு இல்லை.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : அமைச்சர் அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. கோபமாகப் பதில் அளிக்கிறார் கனம் நிதி அமைச்சர் என்று தான் சொன்னேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர். அவர்களுக்கு எங்களுக்கு ஒத்த பிள்ளைகள் இருக்கக்கூடும். தோளுக்கு மிஞ்சினால் தோழன் என்று சொல்வார்கள். அந்த அளவில் தகப்பனார் ஸ்தானத்திலுள்ளவர்கள். அவர்களுக்கு கோபம் வரலாமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அங்கத்தினர் அவர்கள் பழைய நூல்களை வாசித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கோபம் வராமல் இருப்பதற்கு ஒரு அளவு உண்டு, பொறுமைக்கும் ஒரு அளவு உண்டு.

MR. CHAIRMAN (Sri C. Srinivasan) : The hon. Member is requested not to make any charge against any hon. Member of this House and also against any Hon. Minister.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : தயவு செய்து தமிழில் சொல்லுங்கள்.

கனம் தலைவர் (திரு. செ. சீனிவாசன்) : சபையிலே பேசும் போது எந்த மெம்பரைக் குறித்தும் தனிப்பட்ட முறையில் குற்றம் சாட்டுகள் கூறக்கூடாது. சொல்ல வேண்டிய கருத்தை நல்ல முறையில் தெரிவித்தால் போதும்.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : நான் என்ன கூறுகிறேன் என்றால், மற்ற மாநிலங்களில், பல சட்டசபைகளில் கலாட்டாக்கள் நடந்திருக்கின்றன. இருபது பேர்கள் ஒரே சமயத்தில் எழுந்து நின்று கொண்டு சட்டசபையை நடத்த முடியாத அளவுக்கு தடை செய்து . . .

29th March 1963]

கனம் தலைவர் (திரு. செ. சீனிவாசன்): மற்ற சட்டசபைகளில் கலாட்டா நடந்தால் இங்கும் நடக்கவேண்டுமென்று அதை 'பிரீசி டெண்ட்' ஆகக் கொள்ள வேண்டாம். நாம் எல்லோருக்கும் வழி காட்டியாக இருக்கவேண்டும்.

திரு. மு. பொ. வடிவேல்: நானும் அதைத்தான் சொல்ல வந்தேன். தயவு செய்து என்னைப் பேச அனுமதியுங்கள் என்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அம்மாதிரியாக இந்த சபையில் எந்த அசம்பாவிதமும் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏன் இதை வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறேன் என்றால் ஒரு வேளை இருப்பது மாதிரி மற்றொரு வேளை இருக்காது. நாங்கள் ஒன்று சொல்ல, மற்றவர்கள் இன்னொன்று சொல்ல, அதனால் இந்தச் சபையின் நிலைமைகள் மாறிவிடக்கூடாது. இந்த மன்றத்தின் மரபு கெட்டுவிடக்கூடாது என்பதிலே நாங்கள் பொறுப்புணர்ச்சி யோடும் சற்று அடக்கத்தோடும் இருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் எதிர்க் கட்சியாக இருக்கிற நாங்கள் கொடுக்கும் கேள்விகளுக்கு நல்ல முறையில் சிரித்துக்கொண்டு பதில் அளிக்கவேண்டும். சிரிப்பது உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் நல்லது என்று மருத்துவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். மனிதர்களாகப் பிறந்தவர்கள் மட்டும்தான் சிரிக்க முடியும். விலங்கினங்கள் சிரிப்பதில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: சிரித்துக்கொண்டு பதில் அளிக்கலாம். சிரித்தால் எங்களை அலட்சியமாகக் கருதுகிறார்கள் என்று பரிகாச சிரிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் என்ன செய்வது.

திரு. மு. கருணாநிதி: அவர் குறிப்பிட்டது புன்னகை.

திரு. மு. பொ. வடிவேல்: பொன் நகையை விட, புன்னகை சிறந்தது என்று சொல்வார்கள். இந்த அமைச்சர் அவையிலே இரண்டே இரண்டு பேரைத் தவிர மற்றவர்கள் யாரும் சிரித்துக் கொண்டு பேசுவதில்லை. அது அவர்களுடைய சுவபாவ்மாக இருக்க முமானால் அதை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மாமன்றத்திலே எத்தனையோ முறை பாலாற்றப் பிரச்சனையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி ஆகினிட்டு. அந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து போன விஷயமாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது. அதனால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மட்டுமல்லாமல் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சார்ந்துள்ள செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலும் பயன்படக் கூடிய காரணத்தினால் மீண்டும் மைசூர் அரசாங்கத் துடன் தொடர்பு கொண்டு, தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி பாலாற்றப் பிரச்சனையை தீர்க்கவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது மத்திய சர்க்காருடன் தொடர்பு கொள்ளும்போது மதறஸ் என்றும் மற்ற சமயங்களில் தமிழ் நாடு என்றும் பெயர் வைத்து அழைக்கிறார்கள். முழுவதுமாக தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று விரும்பிக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [29th March 1963]

இப்போது ஹரிஜன நல இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் அந்த இலாகாவுக்கு ஏராளமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு முதல் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் சேரிகளை ஒழித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மறு பக்கம் புதிய சேரிகள் உற்பத்தி ஆகிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த நிலைமையைத் தடுக்க வேண்டும். அவர்கள் குடியிருக்கிற இடத்திலே வீடு கட்டி கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் நல்லாக இருக்கும். அவர்களுக்கு இப்போது வீடு கட்டிக் கொடுக்காவிட்டாலும், இருக்கிற இடத்திலிருந்தாவது அப்புறப்படுத்தாமல் அவர்களுக்கு நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். வாணியம்பாடித் தொகுதியில் கோணமேடு, காமராஜர் புரம் என்று இரண்டு சேரிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று தனிப்பட்ட நபருக்கும், இன்னொன்று முனிசிபாலிடிக்கும் சொந்தமான இடம். காமராஜர் புரம் என்று பெயர் இருந்தாலும் கூட அங்கு இருக்கும் ஹரிஜனங்களை காலி செய்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் காமராஜர் பெயரை வைத்திருக்கும் காரணத்திற்காகவாவது தபலு செய்து அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கவில்லையாயினும், குடியிருக்கும் இடத்தையாவது அவர்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கும் விஷயத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட மாணவர்கள் தங்கள் படிப்புக்கு உதவித் தொகை வேண்டுமென்று விண்ணப்பங்கள் அனுப்புகிறார்கள். அந்த விண்ணப்பங்களிலே சிறு குறைகள் இருந்தாலும் கூட நிராகரிக்கப்பட்டு விடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. வன்னியன் என்பதற்கு பதிலாக வண்ணியர் என்றே, துளுவன் என்பதற்கு பதிலாக துளுவர் என்றே, கள்ளன் என்பதற்கு பதிலாக கள்ளர் என்றே, பள்ளன் பறையன் என்பதற்கு பதிலாக பள்ளர் பறையர் என்றே அந்த மனுவிலே எழுதி விட்டால் மனுக்கள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு மனுக்களை நிராகரிக்காமல் இருப்பதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜன இலாகா என்று பெயர் இருக்கிறதே தவிர முழுப் பணமும் அவர்களுக்கு மட்டுமே செலவழிக்கப்படுவதில்லை. பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் நன்மைக்காகக் கூட ஹரிஜன இலாகாவின் மூலமாகத்தான் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. பின் ஏன் அதற்கு ஹரிஜன இலாகா என பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டும் பயன் படக் கூடிய வகையில் ஒரு இலாகாவை அமைத்து விட்டு, மற்றவர்களை, பிற்பட்ட வகுப்பினர்களை இருப்பவன் இல்லாதவன் என்ற முறையில் இரண்டே சாதியினராகத்தான் பிரிக்க வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேளான் என்ற சமூகத்தில் எத்தனையோ பேர் இல்லாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் வேளாளர் என்ற காரணத்தால் அந்த வகுப்பை பிற்பட்ட இனத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையோ பொய்யோ எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே,

29th March 1963] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

இருப்பவன், இல்லாதவன் என்று வைத்து, இல்லாதவர்களுக்கு மட்டும் சலுகைகள் அளிக்கவேண்டுமென்ற அளவுக்கு தனி இலாகாவை மாற்றி அமைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே பஞ்சாயத்து யூனியனில் பணியாற்றுகிற ஜீப் டிரைவர்களுடைய நிலை மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. வெளியில் சாதாரணமாக மாதத்திற்கு 15 நாட்கள் வேலை செய்யக் கூடிய லாரி டிரைவர்களுக்கு 120 ரூபாய், 150 ரூபாய் சம்பளம் கிடைக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் டிரைவர்கள் கடினமான பாதைகளைக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு நாள் கூட ஓய்வு கிடையாது. ஞாயிற்றுக்கிழமை கூட அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். குறைந்த பட்சம் 70 ரூபாய் என்று இருப்பதை மாற்றி அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

அதைப் போலவே பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே வேலை செய்யும் ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு யூனியன் தலைவர்கள் ஒன்றாகக் கலந்து இன்ன ஊழியரை இந்த யூனியனிலிருந்து அந்த யூனியனுக்கு மாற்றலாம், அதே மாதிரி இன்ன ஊழியரை அந்த யூனியனிலிருந்து இந்த யூனியனுக்கு மாற்றலாம் என்று முடிவு செய்து கலெக்டரிடம் விண்ணப்பம் கொடுத்தால் அதைப் பற்றி கவனிக்க இந்த அரசாங்கம் உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இரண்டு யூனியன் தலைவர்கள் அந்தந்த யூனியன்களுக்குப் பரிமாறிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்கிற நேரத்தில் கலெக்டர் அவர்கள் இத்தகைய கோரிக்கையை சில இடங்களில் கவனிப்பதில்லை. ஆகையால் அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட, கமிஷனர்களுக்கு ஏராளமான அலுவல்கள் குவிந்திருப்பதால் அவர்களுக்கு உதவி கமிஷனர்களை நியமனம் செய்யவேண்டுமென்று இந்த நல்ல நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

காட்டிலாகா பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆலங்காயம் பஞ்சாயத்துக்கு மேற்கொண்டு செல்லும் பாதை—கில்மன் பாதை—காடுகளாகவும் அதைச் சுற்றி ஏராளமான கிராம மக்கள் வசிக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிக்குப் போகவேண்டுமென்றால் காட்டிலாகா அதிகாரிகள் கேட் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி கேட் போட்டிருக்கிற காரணத்தினால் போக்குவரத்து வசதிகள் தடைபடுகிறது. அவர்கள் வண்டியில் சென்றால் ஏதாவது காட்டிலாகா சாமான்கள் இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது தான். ஆனால் இரவு நேரத்தில் பிரசவ விடுதிக்கு வரும் எந்த வண்டியையும் விட முடியாது என்று சொல்லி பொழுது விடியும் வரையில் வைத்து விடுகிறார்கள். மருத்துவத்திற்காக வந்த முஸ்லீம் தாய்மார்கள் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு அங்கேயே மாண்டு விட்ட செய்தியை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [29th March 1963]

வர விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றி காட்டிலாகா அதிகாரிகளுக்கு ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பி வைத்தால் நல்லதாக இருக்கும். வண்டியில் வந்தால் வண்டியை சோதனை செய்து கொள்ளட்டும். இரவு நேரத்தில் வந்த காரணத்தினால் விட மாட்டோம் என்று பிரசவ கேஸ்களைக் கூட நிறுத்தி விட்டால் இது எந்த நிலைமையில் கொண்டு போய் விடும் என்று அமைச்சரவை கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அந்தப் பகுதியில் 20,000, 30,000 பேர்களுக்கு மேல் மக்கள் வசிக்கிறார்கள். போக்குவரத்து வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. மலை ஜாதியினருக்கு உண்மையில் இந்த அரசாங்கம் நன்மை செய்யவேண்டுமென்றால் இரண்டு புடவைகளும் இரண்டு மாடுகளும் கொடுத்துப் பயன் இல்லை. அவர்கள் நாகரீக மக்களாக இருக்கவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதி இருக்கவேண்டும். அங்கே போக்குவரத்து தடை செய்யப்படுகிறது. அந்த ரோடை நாஷனல் ஹைவேஸுக்கு ஒப்படைத்து பஸ் ஸ்டாண்டை அந்த கில்மன் பாதையில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எள்ளுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மதிப்பிற்குரிய பட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே பொதுவாக நம் சட்ட மன்றத்தில் 1952-வது ஆண்டிலிருந்து இன்று வரையில் ஒரே கட்சி சரியான எதிர் கட்சியாகத் தகுந்த முறையிலே அமைந்து வந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை என்று தான் சொல்ல முடியும்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

1952-ல் எதிர் கட்சியாக விளங்கியது பல கட்சிகள் சேர்ந்த கூட்டு அமைப்பாக இருந்தது. அதற்குப் பிறகு 1957-ல் இருந்த எதிர் கட்சிகளும் தனித்தனி குழுவாகத்தான் இருந்து வந்தன. 1962-லிருந்து பணியாற்றி வருகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒன்று தான் சரியான ஒரு எதிர் கட்சியாக தகுதியானதாக அமைந்து பணியாற்றி வருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. சரியான எதிர் கட்சியாக மாத்திரமல்லாமல் மிகச் சிறந்த முறையில் கண்ணியத்தோடு பணியாற்றி வருகிற ஒரு எதிர் கட்சி என்று சொன்னால் கூட அது மிகையாகாது. பல அங்கத்தினர்கள் சென்ற தடவை நாங்கள் இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொள்ள முடியாது. சிறையிலிருந்த நேரத்தில் பேசியிருந்ததை நான் படித்துப் பார்த்தேன். அவர்கள் எதிர் கட்சி எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதற்குக் கொடுத்த தத்துவத்தைப் படித்துப் பார்த்தேன். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், 50 பேர்கள் கொண்ட ஒரு எதிர் கட்சி, வேறு எந்த கட்சியிடத்தில் இருந்தாலும் கூட, சட்ட மன்றம் இவ்வளவு அமைதியாக நடந்து வராது என்பதை நான் இங்கே நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன். அதிலேயும் குறிப்பாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் அவர்களுக்குள்ளே கலகம் செய்து கொள்ளுபவர்கள், குழப்பம் செய்து கொள்ளுபவர்கள் என்றும் இன்னும் சில வார்த்தைகளைக் கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

29th March 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

நான் இந்தச் சபை நடக்கிற இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில் பூராவாக கவனித்துப் பார்க்கிறேன், எந்த அங்கத்தினர் குழப்பம் செய்துகொள்ளுபவர்கள் என்று எங்கள்பேரில் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறாரோ அதே அங்கத்தினர் எங்களையெல்லாம்விடச் சற்றுக் கடுமையாக, ஆளும் கட்சியை, காங்கிரஸ் கட்சியை, அவருக்கு பேசு சந்தர்ப்பம் வருகிற நேரத்திலெல்லாம் தாக்கிக்கொண்டுதான் வந்திருக்கிறார். நான் இதைக் குறிப்பிடக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் இங்கே பேசுகிற நேரத்தில், அவர்களெல்லாம் இப்படிப் பேசவேண்டுமென்பதற்காகத்தானே என்னவோ, என எண்ணுகிறேன். அமைச்சர்கள். என்னுடைய அருமை நண்பர் வடிவேலு அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, நாங்கள் எந்தக் கேள்வி கேட்டாலும், 'தெரிந்துகொண்டு பேசுங்கள்', 'புரிந்துகொண்டு சொல்லுங்கள்', 'சரியாகப் படித்து விட்டுக் கேளுங்கள்' என்பதைப் பல்லவியாக வைத்திருக்கிறார்கள். எந்தக் கேள்வியாக இருந்தாலும் பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தவுடனேயே, அந்தக் காலத்தில் பிள்ளையார் சுழி போடுகிற மாதிரி, இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் 'சரியாகத் தெரிந்துகொண்டு சொல்லுங்கள்' என்று சொல்லுகிறார். நாங்கள் சரியாகத் தெரிந்துகொள்ளாமல் இன்னும் இருக்கிறோம் என்றால் அது அமைச்சருடைய குற்றமாகத்தான் இருக்க முடியும் என்று நிச்சயமாக என்னால் சொல்ல முடியும். இந்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கூட எங்களுக்குப் புரிய வைக்கிற அளவுக்குச் சொல்ல முடியவில்லை என்றால் இதைப்பற்றி வேறு என்ன சொல்லுவது என்று புரியவில்லை. தயவு செய்து என்ன சொல்லுகிறோம் என்று கவனிக்க வேண்டுமேயல்லாது, எப்படிச் சொல்லுகிறோம் என்பதை தயவு செய்து பார்க்கக்கூடாது. சட்ட மன்றத்தில் பேசிக் கொண்டிருப்பதால் மாத்திரம் பிரச்சனைகள் தீர்ந்து விடாது. சில சமயங்களில் பல தமாஷ்கள் கூட நடக்கிறது. பேசக் கூடியவர்களைப் புரிந்து கொண்டு பதில் சொல்ல வேண்டும். இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் எதிர் கட்சியில் வந்திருக்கிற என்னைப் போன்ற பலர் புதிதாக வந்திருக்கிற காரணத்தினால், அமைச்சர்களாக இருக்கிறவர்கள் சிலர் பல ஆண்டுகாலம் தொடர்ந்து இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு இப்படித்தான் சொல்வது என்று ஒரு புது முறையை வைத்திருக்கிறார்களோ என்னவோ புரியவில்லை. அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், சொல்லுகிற விஷயங்களில் சில சமயங்களில் முறை கூட சரியாக இல்லாமல் இருக்கலாம், வகை கூட சரியாக இல்லாமல் இருக்கலாம், ஆனால் அமைச்சர்கள் அந்த முறையில் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் எங்களைப் போலத்தான் அவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று நிச்சயமாகக் கூறக் கூடும். அடுத்து சட்ட சபையிலே சொல்லப்பட்டுள்ள கேள்வி பதிலைப் பார்த்தேன். எங்கெங்கு என்னென்ன மாதிரி பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்? ஏதாவது பொருத்தமான பதிலாக இருக்கிறதா? ஏதோ நாங்கள் சொல்லுவதற்கு எழுந்து ஏதாவது சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக சொல்லப்படுகிறது. அது தான் முறையா? அதுதான் முறையான சரியான பதிலா?

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [29th March 1963]

குடும்பத்தில் புருஷன் பெண்டாட்டி சம்பாஷணை மாதிரி, நாங்கள் ஒன்று சொல்ல அமைச்சர்கள் ஒன்று சொல்ல கேள்விக்கு ஏற்ற பதிலாக இல்லை என்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனால் கனம் அங்கத்தினர் வடிவேலு அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, இந்த சட்ட சபையில் வந்து நாங்கள் 50 பேர்கள் சட்டசபை கவுரவத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்பதிலே அதிக அக்கறை செலுத்திவருகிறோம். அது மாத்திரமல்ல, எங்களை அரசியலிலே ஆளாக்கி வளர்த்த அறிஞர் அண்ணா இன்னமும் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை உள்ள தலைவர், இன்னும் கட்டுப்பாடோடு, கடமை தவறாமல் கண்ணியமாகப் பணியாற்றிவர வேண்டுமென்று போதித்து வருகிற நல்ல தலைவரிடத்தில் நாங்கள் முறையாக பயிற்சி பெற்றிருக்கிறோம். ஆகையால் சொல்லுகிறேன், ஆத்திரப்பட்டுப் பேசினாலும், புரியாதவர்கள், தெரியாதவர்கள் என்று சொன்னாலும், அதைப்பற்றி கவலைப்படாமல் எங்களுடைய பணிகளை எங்களுடைய கடமைகளை இந்த சட்டமன்றத்தில் ஆற்றி வருகிறோம். சட்ட மன்றத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு, எங்களுக்கு வேண்டுமானால் பார்லிமெண்டரி முறை தெரியவில்லை என்று சொல்லலாமே தவிர, வெளியிலே உள்ளவர்கள் இத்தனை ஆண்டுகாலம் இல்லாத அளவு நம் சட்ட சபை மிகவும் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. பேசுகிறவர்கள் அத்தனை பேர்களும் நன்றாகப் பேசுகிறார்கள், எதிர் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் நன்றாகப் பேசுகிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கூட குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிற முறையில் தைரியத்தோடு பேசுகிறார்கள் என்று பேசிவருகிறார்கள். இந்தச் சட்ட சபையிலேயே இதற்கு முன்னால் நடந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துப் படித்ததிலிருந்து, பேசியிருப்பதைப் பார்த்ததிலிருந்துகூட தெரியவருகிறது. இப்போது ஆளும் கட்சி செய்கிற தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டும் தன்மைக்கு, கண்டித்துப் பேசும் அளவுக்கு ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் எங்களைப் பின்பற்றுகிறார்கள். எங்களோடு சேர வேண்டியவர்கள்தான் என்று பொருள். ஓட்டுப் போடுகிற நேரத்தில் வேண்டுமானால் அந்தக் கட்சியோடு ஓட்டுப் போட்டு விட்டு, பேசுகிற நேரத்தில் எங்களோடு சேர்ந்து பேசுகிறார்கள் என்று கூறத்தக்க அளவுக்கு நாங்கள் பணியாற்றி வருகிறோம் என்பது தெரியும்.

11 0

எனவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சில கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறார்கள் என்றால், அதைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. உதாரணமாக விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று கோரி, ஒரு போராட்டத்தை நடத்தினோம். விலைவாசிகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்பது ஒரு கட்சிப் போராட்டம் மட்டுமன்று. உண்மையிலே அது ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிக்காரர்களை சார்ந்தது மட்டுமல்லாமல், எங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், எல்லோருக்கும் பொதுவான பிரச்சனை. ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் வெளியிலே இல்லாததால், அவர்கள் அதைச் செய்ய முடியாது. அன்றைக்கு வெள்ளைக்காரனோடு அவனை விரட்ட காங்கிரஸ்காரர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். ஆட்சியிலிருப்பதால் அவர்களே

29th March 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இன்றைக்கு இந்தப் போராட்டத்தையும் நடத்த முடியாது. மக்களின் சார்பில் நாங்கள்தான் அந்தப் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும், அதனால் நடத்தினோம். அது எவ்விதத்திலும் ஒவ்வாதது அல்ல. விலைவாசிகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்று ஆளும் கட்சிக்காரர்களும் பேசினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு விலைவாசிகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. அதிலேயும், மத்திய சர்க்கார் வரியினால், நம் மாநில சர்க்கார் பாதிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு இல்லாததனால், மத்திய சர்க்காரில் பட்ஜெட்டை அங்கே சபையில் படித்த உடனேயே, இங்கே பல சாமான்கள் விலை ஏறிவிட்டன, பல சாமான்கள் பதுங்கி விட்டன. அவைகளைக் கண்டு பிடிக்க இந்த சர்க்கார் என்ன ஏற்பாடு செய்திருந்தது? பெட்ரோல் விலை ஏறப் பேசுகிறது என்று தெரிந்த அன்றைய தினமே, பெட்ரோல் விலை ஏறிவிட்டது. மண்ணெண்ணெய் சென்னையில் சில நாட்களுக்குக் கிடைக்கவே இல்லை. பிற்பாடு அதிக விலைக்கு விற்கப்பட்டது. அப்படி விலை ஏறுவதாக இருந்தாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட மாதம், தேதியிலிருந்து என்று இல்லாமல், மார்க்கெட்டிலிருந்து, ஏப்ரலிலிருந்து என்று இல்லாமல், பட்ஜெட் வெளியான அன்றைக்கே இங்கே விலை ஏறிவிட்டது. இது சம்மந்தமாக பல வழக்குகள் பல மாநிலங்களில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, 51 வழக்குகள் ஆக்ராவில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு இருப்பதாக பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. ஆனால் நம் சர்க்காரால், நம் தமிழ் நாட்டில் இதுவரை இப்படிப்பட்ட வழக்குகள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கிறதா, எவ்வளவு கண்டு பிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதை யோசிக்க வேண்டும். ஒன்றுமே நடக்க வில்லையா? ஒருக்கால் பிடிக்காததற்குக் காரணம் பதுக்கல்காரர்களுக்கும், இந்த சர்க்காருக்கும் ஏதாவது தொடர்பு இருக்கிறதோ என்று சந்தேகப்படும்படிதான் இருக்கிறதென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அதில் தவறு என்ன? எனவேதான், இப்படிக் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்த பிரச்சினைகளைப் பார்ச்சாமல் பொது மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், என்று பெரு நோக்கத்தோடு அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. சி. பொன்னுசாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், பதுக்கல்காரர்களும், சர்க்காரும் சேர்ந்திருக்கிறது என்று மெம்பர் சொன்னார்கள். அது சரியா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member may continue his speech.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அடுத்து, எல்லா கடைகளுக்கு மூன்பும் விலைப் பட்டியல்கள் எழுதி வைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேள்வி நோத்தின்போது கேட்டதற்கு வேளாண்மை அமைச்சர் அது தேவை இல்லை என்றார்கள். ஆளும் கட்சி அங்கத் தினர்களும் அது அவசியம் என்று சொன்னார்கள். அந்த போர்டு

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [29th March 1963]

கள் தமிழிலே வைக்கப்படுவது நல்லது. என்ன பொருள்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன, பொருள்களின் விலை என்ன என்ற பட்டியல் இருந்தால் நல்லதாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட பலகைகளை தமிழில் எழுதி வைக்க வேண்டும். சமீபத்திலே ஒரு ஓட்டலிலே கூட ஒரு தகராறு ஏற்பட்டது. அப்படிப் பட்ட பட்டியல் தமிழிலே இல்லாததால் வெளியூர் ஆள் ஒருவர் சாமான் என்ன விலை என்று தெரியாமல் சாப்பிட்டுவிட்டு, பிறகு அவன் ரயிலுக்குக் கடன் வாங்கிக் கொண்டு போகும் நிலை ஏற்பட்டது. சாமான் விலைகள் தெரிந்தால் நல்லதாக இருக்கும். ஓட்டல்களில் தமிழிலேயே போட்டுகள் வைக்க முன்வரவேண்டும்.

கூட்டுறவு முறையைப் பற்றி நான் சிறை மானியத்தின் போது சொன்னேன். கோயம்புத்தூரில் வேண்டிய ஒருவர் கூட்டுறவு சங்கத் தலைவராக இருப்பதால் சரக்கு காண்டிராக்ட், ஒப்பந்தம் மூலம் இல்லாமல் சாமான்களில் சிலவற்றை மட்டும் அவருக்கு கொடுத்தார்கள். அதைப் பற்றி பதில் சொல்லும் போது அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள், அவருடைய விலை டெண்டர் விலையை விட குறைவு என்று. நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன் அது சரியல்ல. அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று. அப்படிப்பட்ட தனிப்பட்ட ஒருவருக்குக் கொடுக்கக் கூடாது. அவரும் ஓபன் டெண்டரில் கலந்து கொள்ளட்டும். அப்படி ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் கொடுத்திருப்பது சரியாகாது. அதைத் தயவு செய்து மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரை, அமைச்சர் சொன்னார்கள் வெள்ளைக்காரன் அமைத்த அமைப்பு முறையே நடைபெறுகிறது என்று. வெள்ளைக்காரன் ஏற்படுத்தியதில் பல மாற்றங்கள் செய்திருக்கிறோம். வெள்ளைக்காசன் அமைப்பில் இருந்த மாவட்ட மன்றம் இன்று இல்லை. இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன்களாகப் போட்டு இருக்கிறோம். அவ்வளவுக்கும் அதிகமாக அதிகாரிகள் இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். இருந்தும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அப்பொழுது கலெக்டரைப் பார்ப்பதற்கும், இப்பொழுது பார்ப்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கலெக்டரைப் பார்ப்பது கடினம். இப்பொழுது அமைச்சரவர்களும் மற்றவர்களும் கலெக்டர்களை சாதாரணமாகப் பார்க்கலாம் என்று சொல்லுவதால், கலெக்டர் தானே பரவாயில்லை இப்பொழுதே பேசலாம் என்ற அளவுக்கு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கலெக்டரிலிருந்து தலையாரிவரை ஒவ்வொருவராக பேப்பர்களைப் பார்த்து அனுப்பும் முறையில் இருப்பதால், தாமதம் மட்டுமல்ல செலவும் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. அந்த அமைப்பு முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது போலவே, நமது எஸ்டிமேட் கமிட்டி தங்கள் ரிபோர்ட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதிலே பஸ் போக்குவரத்தைப் பொறுத்த வரை உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்று

29th March 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

ஒரு சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். சபையிலே நாம் எவ்வளவோ பேசுகிறோம். அவைகளை எல்லாம் உடனடியாகக் கவனிக்க முடியா விட்டாலும், நம்மால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருப்பதையாவது பரிசீலனை செய்து அமுலாக்க வேண்டும்.

முன்பு எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு கார் வசதி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அது இப்பொழுது இல்லை. எம்.பி. க்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு சின்ன கார் இல்லாததால் கஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. எம்.பி.-க்கள் மாதிரி அல்ல இவர்கள் தங்கள் தொகுதியில், தூங்கி எழுந்திருந்தால், பலர் வருகிறார்கள். குடும்பத் தகராறு முதல், கிராம பிரச்சினை வரை எல்லா வற்றையும் கேட்டு தீர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. வந்தவர்களை வீட்டில் உட்காருங்கள் என்று சொல்லக் கூட அவர்களிடம் வசதி யில்லை. வீட்டுத் தகராறு, வயல் தகராறு, வரப்புத் தகராறு, வாய்க்கால் தகராறு என்று எவ்வளவோ பிரச்சினைகள். அவற்றைக் கவனிக்க வில்லைபென்றால், அவர்கள் “இதற்குத்தான் ஓட்டுப் போட்டோம்” என்று வருத்தப் படுகிறார்கள். ஆகவே, எம்.எல்.ஏ.-க்கள் பல இடங்களுக்கும் தங்கள் தொகுதியில் போய் வர சௌகரியமாக இருக்க ஒரு சின்ன கார் வசதி செய்து கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். முன்பு இருந்த முறையை திரும்பவும் கொடுக்க வேண்டும் என்று தான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (குறுக்கீடு) இனமாக இல்லை; விலைக்குத்தான். அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பொற்கொல்லர்கள் பிரச்சனையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறி முடிக்கிறேன். பொதுவாக, பொற்கொல்லர்கள் பிரச்சனை கவனிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, என்ன நிவாரணம் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றி கேள்வி கேட்கப்படுகின்ற நேரத்திலும் சரி, வேறு பல நேரங்களிலும் சரி, தெரிவுபடுத்தப்படவில்லை. ‘உங்களுக்கு இருக்கிற அக்கறையைவிட எங்களுக்கு ஜாஸ்தி அக்கறை இருக்கிறது நீங்கள் இதைப்பற்றிச் சொல்லாமல் இருந்தாலே நல்லதாக இருக்கும் என்றெல்லாம் பதில் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன? இந்த ஊரில் இவ்வளவு பேர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லப்படவில்லை. அவர்களுக்கு தயவு செய்து நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொற்கொல்லர்கள் பற்றி சொல்லும்போது, சிலர் இறந்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னால், பத்திரிகை செய்தியை வைத்துக்கொண்டு சொல்லக்கூடாது என்று பதில் தரப்படுகிறது. அவரவர்கள் ஊரிலே தானே சாவார்கள். இதற்காக பட்டணத்திற்கு வந்து மந்திரிகள் வீட்டிற்கு முன்னால் சாவார்களா? எவ்வளவோ பொற்கொல்லர்கள் பிணங்கள் விழுந்திருக்கின்றன. எங்கள் மாவட்டத்திலே கூட நேற்று ஒருவர் இறந்திருக்கிறார். இது அங்கு

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [29th March 1963]

வந்திருந்த அமைச்சர்களுக்குத் தெரியும். எங்கள் கண் முன்னால் தான் சாகவேண்டும் என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? எவ்வளவோ பொற்கொல்லர்கள் எங்கள் மாவட்டத்தில் பிச்சை எடுக்கிறார்கள். திருச்சி, கோவை மாவட்டங்களில் தான் பொற்கொல்லர்கள், செயற்கை வைரக் கல் தொழிலாளர்கள் எந்த மாவட்டத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கிறார்கள். செயற்கை வைர தொழிலாளர்கள் தளம் வாங்கி, சாணைபிடித்து பட்டை தீட்டி, கடைக்கு கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்கள். கல் சாணை பிடிப்பது கிராமப்புறங்களிலுள்ள தொழிலாளிகளுக்கு ஒரு குடிசைத் தொழிலாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஆண்கள், பெண்கள், எல்லோரும் சேர்ந்து வேலை செய்வார்கள். பெண்கள் தளத்தை அரக்கில் பதித்துக்கொடுக்கிறார்கள். கல் பட்டரை தொழில் குடிசைத் தொழிலாக இருந்துவருகிறது. என்னுடைய தொகுதியில் கிட்டத்தட்ட 5,000, 6,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். திருச்சி மாவட்டத்தில் 75,000, 80,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். நல்ல நகை செய்பவர்கள் பொற்கொல்லர்கள் திருச்சி, கோவை மாவட்டத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு 100-க்கு 85 பேர்கள், 90 பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். செயற்கை வைரத் தொழிலாளர்கள் திருச்சி, கோவையில் தான் அதிகம். பட்டை தீட்டுகின்ற, சாணை பிடிக்கின்ற ஏழைத் தொழிலாளிகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கல்லை மறுபடியும் சுத்தமில்லாத தங்கத்தில் வைக்க முடியாது என்ற காரணத்தினால் அவர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் இதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். இது சாதாரண பிரச்சனை அல்ல. பொற்கொல்லர்கள் பிரச்சனை பெரிய பிரச்சனை. எனவே அரசாங்கம் இது பற்றி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாய்மார்கள் யுத்த நிதிக்காக பொருள் கேட்ட நேரத்தில் தாலியைக் கழற்றிக் கொடுத்தார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் கூட 'நாங்கள் இவ்வளவு கொடுத்தோம்' என்று சொன்னார். தங்கக் கட்டுப்பாடு வந்த பிறகு இப்பொழுதுபோய் கேட்டால் ஒருவர் கூட கொடுக்கமாட்டார்கள். 10, 15 வருஷங்களாக போட்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள், வேறு பின்னால் செய்து கொள்ளலாம் என்று நம்பி கொடுத்தார்கள். அவர்களை மோசம் செய்யக்கூடாது. தயவு செய்து அவர்களுக்காகவாவது நிச்சயம் வழிவகை செய்ய வேண்டும். வட நாட்டிலிருக்கும் தாலிக்கும், தமிழ் நாட்டிலிருக்கும் தாலிக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் பல தினுசான தாலிகள் இருக்கின்றன. நாமம் போட்ட தாலி, விபூதி பூசிக்கொள்கிறவர்களுக்கு வேறு மாதிரி யான தாலி என்றெல்லாம் இருக்கிறது. வட நாட்டில் தாலி கூட இல்லை. காரை போன்று செய்து தொங்கவிட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். நம்முடைய பகுதியிலே செயினில் போட்டுக்கொண்டிருக்கும் முகப்பைக் கூட மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மாற்றிக்கொண்டிருப்பார்கள். எனவே, தாலி செய்வதற்கு

29th March 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

மட்டுமாவது நல்ல தங்கத்தை அனுமதிகக் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தாவி 14 காரட் தங்கத்தில் செய்யக் கூடும் என்று பதில் சொல்லுவார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். 14 காரட்டில் செய்து போட்டுக்கொண்டால் புண் வந்துவிடுகிறது. கையில் வாட்சுக்கு சைன் செய்து போட்டுக்கொண்டால் வெய்யில் வந்தால் புண் வந்துவிடுகிறது. குளிர் காலத்தில் வருவதில்லை. தயவு செய்து, தாய்மார்களுக்கு, தங்க நகைகளையெல்லாம் கழற்றிக் கொடுத்தவர்களுக்கு, மறுபடியும் செய்து கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையில் கொடுத்தவர்களுக்கு, வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தங்கக் கட்டுப்பாடு வந்த பிறகு ஒரு நகையும் வெளியில் வரவில்லை என்பது தெரிந்த விஷயம் தான். அம்மாதிரி கழற்றிக் கொடுத்த தாய்மார்களுக்கு நிச்சயம் சலுகை அளிக்கவேண்டும், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலாவது விதிவிலக்கு அளித்து அவர்கள் நகைகள் செய்து கொள்வதற்கு அனுமதி வாங்கித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஏ. பி. பாலகன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின்மீது எனது கருத்துக்களை சிலவற்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தங்கக் கட்டுப்பாடு விஷயமாக இப்பொழுது மக்கள் மத்தியிலே பிரச்சனையைக் கிளப்பி வருகிற தலைவர் அவர்கள் முன்பு இதே சென்னை ராஜ்யத்தில் முதல் அமைச்சராக இருந்த பொழுது மதுவிலக்கைக் கொண்டுவந்தார்கள் அப்படி மதுவிலக்கைக் கொண்டுவந்தபொழுது, அதன் காரணமாக பல லட்சக்கணக்கான பனை மரம் ஏறுகின்ற தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்து நின்றார்கள். அம்மாதிரி நிலையிலே இவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்ன பொழுது, பல கோடிக்கணக்கான குடும்பங்கள் மதுவிலக்கு காரணமாக சுபிட்சமடையும் என்றும் இவர்கள் நல் வாழ்வு வாழ்வதற்காக ஒரு சில லட்சம் குடும்பங்கள் நாட்டிற்காக தியாகம் செய்யவேண்டும் என்ற கருத்துத் தான் தேசப்பற்றுள்ள அனைவர் உள்ளங்களிலும் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது வேலை இழந்த மரமேறிகள் செத்து மடிந்துவிடவில்லை. அவர்கள் அந்தத் தொழிலுக்கு ஒரு முழுக்கு போட்டுவிட்டு, ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டு, அவர்கள் மேம்பாடு அடைந்துள்ளார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு சில கோடி பேர்கள் சுபிட்சமான வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக, அப்பொழுது மரமேறிகள் வேலையை இழந்து தியாகம் செய்தார்கள். அதன் மூலம் தேசத்திற்கு சேவை செய்தார்கள். இப்பொழுது நம் நாட்டின் மீது சினுக்காரர்கள் படை எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிற்கு மாபெரும் ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாட்டைப் பாதுகாப்பது அவசியம். இந்த நிலைமையில் அன்னிய நாட்டு செலவாணி வேண்டும் என்பதற்காக தங்கத்தை நாட்டிற்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று சொல்லுகிற காரணத்தினால், ஒரு சிலருக்கு வேலை வாய்ப்பு அற்றிருக்கிற நிலைமையை நாம் நன்றாக அறிவோம். அப்பொழுது இந்த

[திரு. ஏ. பி. பாலகன்] [29th March 1963]

மரமேறிகள் சர்க்காரால் இவ்வளவு உதவி செய்யப்பட்டவில்லை ஆனால், இன்றைய சர்க்கார் தேவையான உதவி செய்ய முன் வந்திருக்கிறது. தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் வேலையிழந்தவர்களுக்கு தகுந்த உதவி செய்யத் தயார் என்று சர்க்கார் கூறியிருக்கிறார்கள். நாட்டின் மீது உள்ளபடியே பற்றுள்ளவர்களாக இருந்தால், நாட்டில் இதை ஒரு பிரச்சனையாகக் கிளப்பி, நாட்டிற்கு கேடு வரக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க மாட்டார்கள். நாட்டுப் பற்றுள்ளவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியம் என்று இதை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? இப்பொழுதுள்ள சூழ்நிலையில், 1,000; 1,000 வருஷ காலமாக ஊதி; ஊதி; மார்புக்கும்; லங்ஸுக்கும்; கெடுதல் ஏற்பட்டு செத்த பொற்கொல்லர்களுக்கு இப்பொழுது நல்ல எதிர்காலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மற்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டு, அவர்கள் குடும்பத்தை செம்மையாக நடத்தி, நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்தக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு சீதை காரர்கள் படை எடுப்பின் நிமித்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எங்கள் மத்தியில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாட்டிற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடியான நிலைமையை மனதில் நிலைநிறுத்தி, இதை ஒரு பிரச்சனையாகக் கொள்ளாமல் இருப்பது தான் உண்மையான தேச பக்தர்கள் செய்யக்கூடிய காரியம்.

விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தோடு, அவர்களுக்கு பல உதவிகள் செய்தாலும்கூட, அதிகமான உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்று சொன்னால், இந்த உதவி நிச்சயம் விவசாயிகளுக்குப் போதாது. ஏனென்றால், பல ஆண்டுகளாக அன்னியர்களுக்கு அடிமையாக இருந்த காரணத்தினால், விவசாயிகள் அலட்சியப் படுத்தப்பட்டார்கள். அவர்கள் சக்தி இழந்து நிற்கின்றார்கள். இந்த நிலைமையில் அவர்கள் தங்கள் காலிலேயே நின்று விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது நிச்சயமாக நடக்காத காரியம். ஆகவே, சர்க்கார் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக அவர்களுக்கு உதவி செய்கிறார்களோ, அவ்வளவுக்கு நிச்சயம் உற்பத்தி பெருகும் என்றதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இருந்தாலும், இம்மாதிரி உதவிகள் செய்கிறபொழுது அந்த உதவிகள் அனைத்தையுமே விவசாயிகள் அடைய முடியவில்லை. அதில் பல தொல்லைகள், கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கிராம அதிகாரிகளிடம் சென்று அத்தாட்சி பெறுவதென்றால், அதில் காலதாமதம் ஆகின்றது. இவைகளை எல்லாம் தவிர்க்க, ஆங்காங்கு கிராமங்களில் இருக்கிற பஞ்சாயத்து போர்டுகள் மூலம் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருக்கிற சாகுபடி நிலங்கள், விவசாய நிலங்களை யார் சாகுபடி செய்தார்கள் என்ற கணக்கு விபரங்களை எடுத்து பஞ்சாயத்து போர்டுகள் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கும் உதவியாக ஒரு சிறிய அதிகாரியை ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் ஏற்படுத்தினால், சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு வேண்டிய சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதற்கும், இந்த நிலம் இன்றிரிடம் இருக்கிறது என்பதற்கும் ஒரு அத்தாட்சி வருஷத்திற்கு ஒரு முறை கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும், கஷ்டம் மறைந்துவிடும் என்று

29th March 1963] [திரு. ஏ. பி. பாலகன்]

சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமே இந்த முறைகளை செய்வது வரவேற்கத்தக்கது. விவசாயிகள் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தொல்லைகளிலிருந்து விடுபடக்கூடிய ஒரு நிலை உருவாக முடியும் என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி திருநெல்வேலி ஜில்லா, அம்பா சமுத்திரம் தாலுகா, கடயம் தொகுதி. மேற்கு தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து கடனாதி, ராமநதி என்று இரண்டு நதிகள் வருகின்றன. கடனாதிக்கு 89 லட்சம் ரூபாய் செலவிலும், ராம நதிக்கு சுமார் 18 லட்சம் ரூபாய் செலவிலும் இரண்டு நீர்த் தேக்கங்கள் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் தீர்மானித்துள்ளது. ஆனால் ராமநதித் தண்ணீரை பூராவாக பயன்படுத்தி நீர்த்தேக்கம் கட்டுவதற்கு அப்போது தீர்மானிக்கப்படவில்லை. சிறிய அணை யாக கட்டவே தீர்மானித்தது. என்னுடைய தொகுதி மிகவும் வரட்சியான தொகுதி. சுமார் 60 சதவிகித பகுதி நீர்ப்பாசன வசதியற்ற பகுதி. மழையை நம்பி விவசாயம் செய்யக்கூடிய பகுதி. இது விஷயமாக சமீபத்தில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு வருகை தந்த கனம் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் அந்த இடங்களைப் பார்வை யிட்டார்கள். அவர்கள் வந்த சமயத்தில் என்னுடைய தொகுதி மக்கள் அனைவரும் இந்த ராமநதியில் அதிகமான தண்ணீர் இருக்கிறது. அந்த நீரைப் பூராவும் பயன்படுத்தி அதிக செலவில் விரிவு படுத்தி பெரிய நீர்த்தேக்கமாக ராமநதியில் கட்டித்தர வேண்டுமென்றும், அங்கிருந்து என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சுமார் 20 பஞ்சாயத்துக்கள் அடங்கிய பிற்போக்கான பகுதிக்கு ஒரு கால்வாய் வெட்டி நீர்ப்பாசன வசதி செய்து தரவேண்டு மென்றும் அமைச்சர் அவர்களிடம் கூறினார்கள். அதே சமயத்தில் கனம் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் ஸ்ரீமான் ராமையா அவர்களும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் விவாதம் நடத்திய போது பிரதம இஞ்சினீயரையும் கலந்துகொண்டு, ராமநதியில் அதிகமாக தண்ணீர் இருக்கிறது என்றும் மேற்படி நதியில் பெரிய நீர்த்தேக்கம் கூடுதல் ரூபாயில் கட்ட வேண்டியதுதான் என்றும் அதன் மூலம் கடையம் தொகுதிக்கு, பாதிக்கப்பட்ட பகுதிக்கு ஒரு வாய்க்கால் வெட்டிக்கொடுக்கவேண்டியது அவசியந்தான் என்றும், நீர்த்தேக்கம் விஷயமாய் மறுபரிசீலனை (Re-estimate) செய்ய விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்து நீர்த்தேக்கம் கட்டும் வேலைகளையும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிவதற்குள் கட்டிமுடித்துவிட வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய விஷயமாகும். இது குறித்து என்னுடைய தொகுதி மக்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து ஆரவாரம் செய்தார்கள். அவர்களுடைய சந்தோஷத்தை நான் கனம் உதவி சபாநாயகர் மூலம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் இந்த கடனாதியில் அணை கட்ட 83 லட்சம் ரூபாய் செலவில் எஸ்டிமேட் போடப்பட்டிருந்தாலும்கூட இதிலிருந்து மிகவும் அதிகமாக சர்பிளஸ் வாட்டர் அதாவது மிகுதியாக மரு

[திரு. ஏ. பி. பாலகன்] [29th March 1963]

கால் விழுகிறது. ஸ்ரீவைகுண்டம் அணையிலிருந்து அனுவசியமாக தண்ணீர் சமுத்திரத்தில் போய் விழுகிறது. 89 லட்சம் ரூபாய் என்பதை ரீ-எஸ்டிமேட் செய்து இன்னும் அதிகமான தண்ணீரை தேக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய அணைக்கட்டு கட்டக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்த கடனாநதியையும், ராமநதியையும் ஒன்றாக இணைத்து பெரிய நீர்த்தேக்கமாக அமைத்தால், அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவில் இருக்கும் மணிமுத்தாறு, பாபநாசம் நீர்த்தேக்கங்களைவிட மிகப் பெரிய நீர்த்தேக்கமாக கட்டி பல்லாயிரக்கணக்கான தரிசு நிலங்களுக்கு புதிய நீர்ப்பாசனம் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது வெஸ்டாக் போகக்கூடிய தண்ணீரை எல்லாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள நல்ல வாய்ப்பு கடயம் தொகுதியில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் கூறியதில் எதையாவது செய்து, அல்லது முடியாவிட்டால் இந்த ராமநதி நீர்த்தேக்கத்தையாவது அதிக ரூபாய் செலவில் பெரிய தாக்கக் கட்டி, கிராமப்பகுதிக்கு புதிய வாய்க்காலும் வெட்டி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டம் முடிவடையும் முன்பு, அதன் இறுதிக்குட்டம் வருவதற்குள் வேலையை முடித்துத்தர வேண்டுமென்று சர்க்காரை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் கடந்த சட்டமன்ற கூட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் இரும்புத் தாதுக்கள் கிடைப்பதாக தெரிவித்தேன். சமீபத்தில் திருநெல்வேலிக்கு கனம் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரும், விவசாயத்துறை அமைச்சரும் வருகை தந்தபோது அங்கு இரும்புக்கனிகள் கிடைக்கிற பூமிக்கு அடியில் கிடைக்கிற பகுதியை எனது கடயம் தொகுதியில் நேரில் பார்வையிட்டார்கள். அவர்கள் அங்கு வருகை செய்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் அவர்கள் அங்கு விஜயம் செய்த பிற்பாடு, இவர்கள் இரும்புக்கனிகளை பார்வை செய்த இடத்திலிருந்து சுமார் 15 மைலுக்கு அப்பால் எனது தொகுதியில் உள்ள சில பகுதிகளில் இரும்பு தாதுகளை பார்வை செய்தேன். நான் அவைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு வந்து மெட்ராஸ் விடியிலுள்ள ஜியாலஜிஸ்டுகளிடம் கொடுத்து கோதனைச் செய்யச் சொல்லி இருக்கின்றேன். அவர்கள் பரிசோதித்துக் கூறுவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரும்பு கனிகளில் மாக்னெடிக் பவர் அதாவது காந்தம் இழுக்கக்கூடிய சத்தியுள்ள இரும்பு, காந்தம் இழுக்காத இரும்பு என்று இரண்டு விதமான இரும்புகள் இருப்பதாகக் கூறினார்கள். தொழிலமைச்சர் அவர்களிடமும் இதைப்பற்றி கூறினேன். அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். டில்லியிலிருந்து நிபுணர்களை வரவழைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன் பாலகன் தொகுதிக்கு என்றார்கள். (குறுக்கீடு) கடயம் தொகுதிக்கு அனுப்புவதாகச் சொன்னார்கள். நான் தெரிவித்துக்கொள்வது என்னவென்றால் கடயம் தொகுதியில் பரவலாக 20, 25 மைல் சுற்றளவிற்கு இரும்புத் தாது கிடைக்கிறது என்று

29th March 1963]

[திரு. ஏ. பி. பாலகன்]

நிச்சயமாக நம்புகிறோம். சக்தியுள்ள இரும்பாக இருக்கலாம் என்றும் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஆகவே நிபுணர் குழுவை அனுப்பி நன்றாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அதன் மூலம் தென்பகுதிக்கு கனரக தொழிற்சாலை இல்லை என்று பொதுமக்கள் மத்தியிலே எண்ணம் நிலவிக்கொண்டு வருகிறதே அதைத் தவிர்த்து இம்மாதிரியான சோதனைகளைச் செய்து ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சோ. ஆறுமுகம்: கனம் சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இங்கே நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

கடந்த 1-ம் தேதி முதல் இன்றையவரைக்கும் சர்க்கார் சமர்ப்பித்த பலமானியங்களையும் இன்றையதினம் நிறைவேற்ற அங்கீகாரம் அளிக்கின்ற வகையில் இங்கே நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை உறுப்பினர்கள் மத்தியிலே வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு உறுப்பினர்களும் அவர்களுடைய கருத்துக்களையும், குறைகளையும் மற்றவைகளையும் பற்றி எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த பிரச்சினைகளை அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக கூர்ந்து கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசுகின்றார்கள் என்று சொன்னால், ஏதோ பேசிவிட்டுப் போகலாம் என்று அர்த்தமல்ல. இங்கே நாங்கள் அமைச்சர்கள் முகத்தைப் பார்க்கவும், அவர்கள் எங்களுடைய முகத்தைப் பார்க்கவும் என்பதற்காக நாங்கள் இங்கே வரவில்லை. உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தொகுதிப் புறங்களில் இருக்கின்ற குறைகளையும், அங்குள்ள நிலைமைகளையும் எடுத்துச் சொல்லவும், அவைகளை இந்த ஆட்சியை நடத்துகிற சர்க்கார் செயல்படுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலேதான் மக்கள் எங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே நாங்கள் சொல்லுகிறோம். அவைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றித்தான் வேண்டும். கடந்த ஒரு ஆண்டுகாலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருந்தாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் எங்கள் அண்ணா அவர்கள் வளர்த்து விட்ட பணியில், அருமையான கொள்கையில் தவறாமல் நாங்கள் இங்கு எதிர்க்கட்சியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறோம். இங்கே ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையில் எங்களுடைய தலைவரும் சரி, துணைத்தலைவரும் சரி சுட்டிக்காட்டிய கருத்துக்களை எல்லாம் இந்த சர்க்கார் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவைகள் ஆகும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே நோத்தில் பொதுமக்கள் சில விஷயங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். பொதுமக்கள் இந்த சர்க்கார் அலுவலகங்களிலே சில தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தாலும், அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொன்

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்] [29th March 1963]

12-00
noon.

இனும் நீண்ட நாட்களாக அதற்கான பதிலுக்காக எதிர்பார்க்கக் கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. பொதுமக்கள் தங்களுடைய குறைகளைக் குறித்து சர்க்கார் அலுவலகங்களுக்குக் கடிதங்கள் எழுதினால், நீண்ட நாட்களாக அவர்கள் பதிலை எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டுதான் இருக்கவேண்டுமா? ஜனநாயகம் என்று நாம் பேசுகின்ற நேரத்தில், மக்கள் தங்களுடைய குறைகளை ஆட்சியாளர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் தான் சொல்கிறார்களே தவிர, குறைகளை விண்ணப்பமாக அனுப்பி விட்ட பிறகு, அவற்றைப் பெட்டியிலே போட்டு முடக்கிவிடுவார்கள் என்ற எண்ணத்தில் அனுப்புவது இல்லை. பொது மக்களால் அனுப்பப்படும் குறைகளை, விண்ணப்பங்களை அவ்வப்போது உடனுக்குடன் கவனிக்க வேண்டும். குறைந்தது, மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாகவாவது விண்ணப்பங்களுக்குத் தக்க பதில் அளித்தால்தான் என்ன முடிவு என்று தெரிந்து, அதற்கு மேற்பட்ட காரியத்தை நடைமுறையில் செயல்படுத்த முடியும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

தாலுக்கா ஆபீசுக்கோ கலெக்டராயிசுக்கோ செல்கிறோம் அப்படிப்பட்ட நேரங்களில், தனிப்பட்ட யாராவது அங்கு சென்று, அங்குள்ள அலுவலகங்களை அணுக முடிகிறதா என்றால் நிச்சயமாக முடியவில்லை. ப்யூனைப் பார்த்தால், 'அதிகாரி இப்பொழுது ஏதோ வேலையாக இருக்கிறார்' என்று சொல்வார். அதைக் கேட்டு, கொஞ்ச நேரம் உட்கார்ந்து பார்த்துவிட்டு, ஏதோ அலுவலகத்திற்குச் சென்றோம், பார்த்தோம் என்கிற திருப்தியோடு திரும்பவேண்டியிருக்கிறது. அதிகாரியைப் பார்த்து, உண்டு, இல்லை என்று தெரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமை நம்முடைய நாட்டில் நீடித்துக்கொண்டிருக்குமானால், சாதாரண மக்களுக்கு ஒரு நல்ல வழி ஏற்படாது. ஆகவே, ஒவ்வொரு தாலுக்கா ஆபீசிலும், ஒவ்வொரு கலெக்டர் ஆபீசிலும் என்கவையரி ஆபீஸ் வைத்துக்கொண்டு, சட்ட மன்ற அலுவலகத்தில் எப்படி என்கவையரி ஆபீஸ் இருக்கிறதோ அது போல வைத்துக்கொண்டு, வருகிறவர்களுடைய பிரச்சினையை விசாரித்துத் தகவல் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய அமைப்பை கட்டாயமாக ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் இங்கே வலியுறுத்திக்கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் தொழிற்சாலைகளையும், நிர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றக்கூடியவைகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இனி நிறைவேற்றுவதற்கில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். ஏன் இல்லை? இந்த நாட்டில் எத்தனை தொழிற்சாலைகளை நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்? எந்த அளவுக்குத் தொழில் வளம் ஏற்பட்டிருக்கிறது? தொழிற்சாலைகளின் மூலம் எந்த அளவுக்கு இந்த சர்க்காருக்கு நல்ல வருவாய் நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்? இன்னும் இல்லையே. தமிழகம் தொழில் வளத்தில் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறது. மற்ற

29th March 1963] [திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் நேரத்தில் எல்லாத் தொழில் வளங்களிலும் நாம் குறைந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம். குறைந்த தொகையத்தான் நாம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு வருகிறோமே தவிர, அதிகமான தொகையை நாம் பெறவில்லை. இங்கே இன்னும் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். சேலத்தில் திருமணிமுத்தாறு திட்டம் பரிசீலனையில் இருந்தது. அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அதைப் பரிசீலனை செய்வதாகக் கேள்விப்பட்டோம். அது கைவிடப்பட்டதோ அல்லது பரிசீலனை செய்யப்படவில்லையோ நமக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால், நான் இந்த சர்க்காரை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்வேன். எங்களுடைய சேலம் மாவட்டம் மிகவும் பஞ்சப் பிரதேசமாகக் காட்சியளிக்கிறது. சேலம் தாலுக்கா, ராசிபுரம் தாலுக்கா, நாமக்கல் தாலுக்கா, திருச்செங்கோடு தாலுக்கா போன்ற பகுதிகளுக்குச் சென்று பார்த்தால், அங்கே மக்கள் வாழ்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அங்கே மக்கள் எப்படி வாழ முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. சேலம் மாவட்டத்தில் திருமணிமுத்தாறு திட்டத்தை அடுத்த ஆண்டிலாவது இந்த சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து, அந்தத் திருமணிமுத்தாற்றில் தண்ணீர் கொண்டுவரும் பணியை எடுத்துக் கொண்டால் அந்தப் பகுதி மக்கள் வாழ்வதற்கும், நல்ல நீர்ப் பாசன வசதி செய்துகொடுப்பதற்கும் நல்லதோர் வகை ஏற்படும். அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும், சாதாரண மக்களும் அப்பொழுதுதான் நல்வாழ்வு வாழ முடியும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

லஞ்ச ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த லஞ்ச ஊழல்களைத் தடுக்கவேண்டும் என்று எல்லோரும் எண்ணுகிறோம். எங்கே லஞ்ச ஊழல் ஏற்படுகிறது? பெரிய அதிகாரிகளிடத்திலா என்றால் அங்கு இல்லை. சாதாரணமாக, குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்களிடத்தில்தான் இப்படிப்பட்ட லஞ்ச ஊழல்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் மீது குற்றம் இல்லை. இதை நான் பகிரங்கமாகச் சொல்வேன். கடைநிலை ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் குடும்பத்தை எவ்வாறு நடத்த முடியும்? அந்தக் காரணத்தினால்தான் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட செயல்களில் ஈடுபடும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவேதான் இப்படிப்பட்ட சாதாரண கடைநிலை ஊழியர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கல்வித் தரம் உயரவேண்டுமென்று எண்ணுகிறோம். கல்வித் தரம் உயர வேண்டுமானால், ஆரம்ப, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை நிச்சயமாக இந்தச் சர்க்கார் உயர்த்த வேண்டும். தொண்ணூறு ரூபாய், என்பது ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு அவர்கள் எப்படி தங்களுடைய குடும்பத்தைக் காப்

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்] [29th March 1963]

பாற்ற முடியும் என்று இந்த சர்க்கார் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறது? சட்ட மன்ற உறுப்பினர் நாளொன்றுக்கு 15 ரூபாய் அலவன்ஸ் வாங்குகிறார்கள். அதுகூட அவர்களுக்குப் போதாது என்கிற நிலையில், வீட்டிலிருந்து சிலர் பணம் வரவழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. என்பது ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஆசிரியர், மனைவி மக்களைக் காப்பாற்றி, வீட்டு வாடகை முதலியவற்றைக் கொடுத்து, அவர் எப்படி அந்தத் தொழிலைச் செம்மையாக நடத்த வழிவகை ஏற்படும்? ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், மானேஜ்மென்டார் நடத்தும் பள்ளிகளையெல்லாம் சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தனியாரிடமே அவற்றை விட்டுவைப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின் மீது நடைபெறும் இந்த விவாதத்தில் இரண்டே இரண்டு அம்சங்களை மட்டும் உங்கள் மூலமாக இந்தச் சபையின் முன்னால் வைக்கலாம் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

கனம் உறுப்பினர் திரு. சசிவர்ணத் தேவர் அவர்களும் எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த கனம் உறுப்பினர்கள் திரு. கமலநாதன், திரு. வடிவேல், திரு. தர்மலிங்கம் முதலிய பல நண்பர்களும் குறிப்பிட்ட ஒரு விவரத்தைப் பற்றி மிகப் புகழ் மிகுந்த பத்திரிகையும் நல்ல பாரம்பரியத்தை கொண்டதுமான ஆங்கில தினசரியான 'மேயில்' பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டிருக்கிற இரண்டு மூன்று வாசகங்களை உங்களது அனுமதியின் பேரில் இந்தச் சபையில் படித்து என்னுடைய உரையைத் துவங்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member going to read extracts from newspapers?

SRI K. A. MATHIALAGAN : Yes, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER : I think it is not allowed. I don't think it is relevant.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Only a few lines, Sir, I want to read.

"It is no use putting the blame on the Opposition. The Opposition in Parliament as well as in State Legislatures has long been labouring under a growing sense of frustration, which Ministerial reluctance to answer queries has done nothing to mitigate. This also accounts for public apathy to issues of grave importance. The impression is gaining strength that reluctance to answer the Opposition's queries springs from anxiety to conceal things. The Government does not seem to be aware that refusal to accept the Opposition's challenges gravely damages its own case and that the people are likely to conclude that such refusal amounts

29th March 1963] [Sri K. A. Mathialagan]

to a plea of guilty to any allegations that may be made. But the people's confidence in the integrity of official and public life is being steadily eroded. The disorderly scenes in legislatures, however deplorable, reflect the anger and frustration of a growing section of people, and it is in the Government's power, as it is in the Government's interest, to ensure that they do not occur."

என்று 'மெயில்' பத்திரிகையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு precedent ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்ற கவலையால்தான் நான் சொல்கிறேன். பத்திரிகையை படிக்கக் கூடாது என்பது ஒன்று. பத்திரிகையிலிருந்து குறிப்பிடலாம். ஒரு பத்திரிகையின் தலையங்கத்தில் அந்தப் பத்திரிகையின் கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. ஏதோ ஒரு பத்திரிகையின் கருத்துக்களை, அந்தப் பத்திரிகையில் வந்ததை அப்படியே எடுத்து இந்த மன்றத்தில் கனம் அங்கத்தினர் படிப்பது நல்லதல்ல என்று தான் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : I have already stated that it is not relevant.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எதிர்க்கட்சியினர் இந்த மன்றத்திலே எழுப்புகின்ற வினாக்களுக்கு, பிரச்சனைகளுக்கு விளக்கமான பதிலை ஆளும் கட்சியினர்—அமைச்சர்கள் அளிக்காமல் வெறும் கோபதாபத்தைப் பிரதிபலிக்கிற முறையில் நடந்து கொள்வது ஆளும் கட்சியினருக்கே நன்மையளிக்காது என்ற முறையிலே அந்தப் பத்திரிகை சுட்டிக்காட்டுகிறது. அந்தப் பத்திரிகையை நான் பாராட்டுகிற நேரத்திலே மிகவும் தாழ்மையாகவும், பணிவுடனும் கேட்டுக் கொள்வேன். இன்றைக்கு இருக்கிற

SRI K. T. KOSALRAM : On a point of order, Sir, கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரணமாக பார்லிமெண்டரி சம்பிரதாயத்தில் ஒரு பத்திரிகையினுடைய எடிடோரியலைப் படிக்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆகவே, கனம் மதியழகன் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே ஒரு பத்திரிகையின் எடிடோரியலைப் படித்ததை 'புரொசீடிங்ஸ்'-ல் இருந்து எடுத்து விட நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member, Sri K. A. Mathialagan was referring to the manner in which the question and answers were dealt within the House and in support of his contention, he has read an extract from the editorial of the newspaper. I do not think there is anything improper and therefore it need not be expunged from the proceedings.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I submit, Sir, the point raised by the hon. Member, Sri K. T. Kosalram may be examined.

[29th March 1963]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அந்த வகையில் நம்முடைய அமைச்சர்கள், குறிப்பாக நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் சிலவற்றைச் சொன்னார்கள். குத்தலாகச் சொல்கிறார்கள், வேறுமாதிரியாகச் சொல்கிறார்கள் என்றாலும், ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்லிக் கொள்வேன். இந்த மாமன்றத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 50 பேரோடு வந்திருக்கிறது. இந்தியாவிலுள்ள மாகாணங்களிலேயே மிகப் பெரிய கட்சியாக—எதிர்க் கட்சி என்று கூடச் சொல்லமாட்டேன்—மாற்றுக் கட்சியாக, நாளையதினம் இந்த அரசாங்கத்தை ஏற்று நடத்த வேண்டிய கட்சியாக இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடம் காட்டவேண்டிய மரியாதையைக் காட்டுங்கள் என்று நான் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்தகைய மாபெரும் கட்சியின் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களுக்கு நல்ல வகையிலே பதிலளிக்க வேண்டும், எங்களுடைய உணர்வுகளை மதிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இவ்வளவும் சொல்லுகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் பிரத்தியேகமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் உருவத்தால் 50 பேர்களே தவிர, உள்ளத்தால் ஒருவரே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முதல் முதல் துவங்கிய நேரத்தில், அப்போது நான் சட்டக்கல்லூரி மாணவராக இருந்த நேரத்தில், என்னுடைய நோட்டுப் புத்தகங்களிலேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைகளே வகுக்கப்பட்டது. என்னுடைய தலைவருடைய அரும்பெரும் நம்பிக்கையைப் பெற்றவன் நான். 'மதியழகனுக்குக் கொள்கை தான் மூச்சு' என்ற பாராட்டை நான் என்னுடைய தலைவரிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறேன். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நாங்கள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களுக்குத் திட்டவாட்டமான பதிலை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள், அரசாங்க பஸ் போக்குவரத்து நிர்வாகத்தின் நடைமுறைகளை ஆராயத் தனி குழு ஒன்று நியமிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்போது கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களைப் பார்த்து, 'பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டைப் பற்றி ஒன்றும் புரிந்து கொள்ளாமல் பேசுகிறார்கள்' என்று டியூடோரியல் காலேஜ் பேராசிரியரைப் போல் பதில் சொன்னார்கள். அந்தத் துறையிலே இந்த நாட்டு எஜமானர்களின் பணம் ஐந்து கோடி அளவுக்கு மூலதனமாக இடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து கவலைப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதே போன்று 'ஸ்டீல் ரோலிங் மில்' ஏன் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்று நான் கேட்டதற்கு, 'காரியதரிசியைக் கேட்டால் பதில் சொல்லுவார்கள்' என்று பதில் சொன்னார்கள். 'பட்டுக் கோட்டைக்கு வழி கேட்டால், கொட்டைப் பாக்கு விலை இத்தனை பணம்' என்று பதில் சொல்வது போல் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறு

29th March 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கிராமங்கள். இந்தச் சபைக்கு உரிமை இருக்கிறது, கடமைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கடமைகளை நிறைவேற்ற நல்ல நிலைமைகளை உருவாக்கக் கூடிய வகையில் இந்த மன்றத்தின் விவாதங்களைச் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உரப்பனூர் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பற்றி ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். நண்பர் ஆர். வி. சாமிநாதன் அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்த போதிலும் அந்த நிலைமைகளைப் பற்றி நல்ல வகையிலே எடுத்துரைத்தார்கள். உரப்பனூரில் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம். அதற்கு வாய்ப்பு இருந்தது. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்வேன். மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு அதே மதுரையில் சிந்தாமணி என்ற ஊரில் தகராறு வந்தது. அந்தத் தகராறை வளரவொட்டாமல் தடுப்பதற்காக இரண்டு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களிலும் 15, 20 பேர்களைக் கைதிகளாகப் பிடித்தார்கள். மதுரைப் போலீஸ் அதிகாரிகள் அந்த நடவடிக்கையை அப்போது எடுத்திருக்கிறார்கள். அவன்யாபுரம் என்ற ஊரில் தேவர் குலத்திற்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டது. அப்போதும் இரு தரப்பிலிருந்தும் பாதுகாப்புக் கைதிகளாகப் பிடித்து வைத்தார்கள். உறுப்பினர் பேசியது வரலாறு என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நானும் கொஞ்சம் தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன். இவ்வளவு தகராறு பிடித்த இடத்தில் என் முன்னாலேயே அவர்களைப் பாதுகாப்புக் கைதிகளாகப் பிடித்து வைக்கவில்லை? ஏன் 144 சட்டத்தைக் கொஞ்சம் முன்னதாகவே போட்டிருக்கக் கூடாது? எஸ்.ஏ.பி.-க்களை வைத்து முன்னரேயே இதைத் தடுத்திருக்கலாம். இன்றைக்கு சிவகாசியிலே எஸ்.ஏ.பி. இருக்கிறார்கள்; முதுகனத்தாரிலே இருக்கிறார்கள்; கமுதியிலே இருக்கிறார்கள், திருப்பரங்குன்றத்திலே இருக்கிறார்கள். மதுரையிலிருந்து 15 மைல் தூரத்திலுள்ள இந்த இடத்தில் ஏன் இந்த விசேஷ போலீஸ் பாடையினரைப் போட்டிருக்கக் கூடாது? இவர்களுக்காக 15,000 ரூபாய் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே புதிதாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதை நீங்கள் செய்திருக்கலாம்; 144-ஐ போட்டிருக்கலாம். இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்யப் போலீசார் நிச்சயமாகத் தவறி இருக்கிறார்கள். போலீசார் முதலில் ஏன் கண்ணீர்ப் புகையை உபயோகித்திருக்கக்கூடாது? இதற்கு முன்பு சென்னை நகரத்தில் கண்ணீர்ப் புகையை உபயோகித்துத் தவிர்க்கவில்லையா? மூன்று உயிர்களைப் பலி வாங்கி விட்டீர்களே, என்று கேட்டால், அமைச்சர் அவர்கள் 'நூறு உயிர்களைக் காப்பாற்ற மூன்று உயிர்களைப் பலியிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது' என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு நல்ல போலீஸ் ராஜ்யத்திற்கு வேண்டுமானால் அது நல்ல சித்தாந்தமாக இருக்கலாம். கேஷமநல சர்க்காருக்கு அது ஒரு நல்ல சித்தாந்தம் அல்ல. போலீஸ் மானியத்திலே சொன்னதுபோல் போலீஸ்காரர்கள் காரியத்தைச் செய்து முடித்து விட்டு அது சரியென்று பின்னால் வாதிக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று மன்ற அங்கத்தினர்களான திரு. மாதவன் அவர்களும்,

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [29th March 1963]

திரு. மூக்கையாத் தேவர்: அவர்களும் கேட்ட நேரத்தில், 'அதைப் பற்றி விசாரிக்க இந்த இலாகாவே போதும்' என்று மந்திரியவர்கள் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த மாதிரி நிலைமை ஒன்றைப் பற்றி விசாரிக்க முன்பு தூத்துக்குடியிலே வேறு ஜில்லா கலெக்டர்களைப் போட்டார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் அந்தப் பகுதியிலுள்ள கலெக்டரையே போட்டிருக்கிறார்கள். 'சுதேசமித்திரன்' இதைப் பற்றிய தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறது, 'முரசொலி' எழுதவில்லை, 'திராவிட நாடு' எழுதவில்லை. 'பொதுமக்களுக்கு அரசாங்கத்தின் மீது அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது, அந்த அவநம்பிக்கையை நீக்குங்கள்' என்று 80 வருஷமாக நடந்து வரக்கூடிய 'சுதேசமித்திரன்' பத்திரிகை தலையங்கமாக எழுதியிருக்கிறது. மூன்று உயிர்கள் பாதிக்கப்பட்ட பிரச்சனை இது. இந்த விஷயத்திலே நீதிபதி விசாரணையை மேற்கொண்டிருக்க வேண்டும். இந்த வகையிலே இந்த அரசாங்கம் தவறி இருக்கிறது என்பதை மிகமிக வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினத்தில், உரிமைக்கு மட்டுமல்ல, உடமைக்கு மட்டுமல்ல, உயிருக்கும் கூட இந்த ஆட்சியிலே பாதுகாப்பு இல்லை யென்ற பயங்கரமான பீதி மக்களிடத்திலே நிலவுகிறது. அந்த வகைக்கு இந்தச் சம்பவங்கள் வழி கோலுகிறது. இதை நிவர்த்திப்பதற்கான காரியங்களைச் சர்க்கார் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றி நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் மற்ற மாகாணங்களில் எல்லாம் இருக்கிற அமைச்சர்களை எல்லாம்விட 'சீனியர் மோஸ்ட்' அமைச்சராவார்கள். ஒரு பெரும் தலைவரின் பின்னாலே அணிவகுத்து நிற்கும் நாங்கள், இன்றைக்கு இல்லா விட்டாலும் மறுநாள் நீங்கள் இருக்கும் இடத்திலே அமரப் போகிறோம் என்ற முறையிலே பொறுப்புணர்ச்சியோடு நடக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்புக்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களால் நிதி ஒதுக்கீடு மசோதா இம்மன்றத்தின் ஆய்வுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிதிநிலை அறிக்கை இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, மானியக் கோரிக்கைகள் பலவும் நிறைவேற்றப்பட்டு இறுதியாக நிதி ஒதுக்கீடு மசோதா இம் மன்றத்தினுடைய ஆய்வுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட நான் விரும்புகிறேன். மானியக் கோரிக்கைகளிலே விவாதங்கள் நடைபெறுகின்றன. அத்தகைய நிலையில் பொதுமான அளவுக்கு அவகாசமும் நாட்களும் இல்லாத வகையில் இருந்து கொண்டு வருகிறது. அடுத்த ஆண்டில் இருந்தாவது இந்த நிலையிலே சில மாறுதல்கள் ஏற்படவேண்டுமென்பதை அமைச்சரவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

29th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நாட்டிலே உள்ள பல்வேறு தொகுதிகளுடைய பிரச்சனைகள், ஆங்காங்கு செய்யப்பட வேண்டிய செயல்கள் என்னென்ன என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நேரடியாகத் தெரிவிக்கப் படக்கூடிய வாய்ப்பும், இந்த மன்றத்திலே தெரிவிக்கப்படுவதன் மூலம் அதிகாரிகளும் உணர்ந்து கொள்ளும் வாய்ப்பும், அவற்றின் மீது எடுக்கப்படுகிற நடவடிக்கைகள் சீரிய முறையிலே அமைவதற்கான வாய்ப்பும் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்வதன் மூலமாகத்தான் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக, மாவட்ட நிர்வாகம், காவல் துறை, கல்வி, மருத்துவம், பொதுநலத் துறை, விவசாயம்; கூட்டுறவு; தொழில்கள்; சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டம்; நீர்ப் பாசனம், பொதுப்பணிகள், அரிசன நலத் துறை தாழ்த்தப் பட்டோர் பிரச்சனை ஆகிய இந்தத் துறைகளில் எல்லா உறுப்பினர்களும் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.

இங்கே எடுத்து வைத்தால்தான் அமைச்சர்களுக்கு நேரடியாகத் தெரிகிற வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைப்பதன் மூலம் இருக்கிற குறைபாடுகளையும், நிறைபாடுகளையும் அறிந்து அதற்கேற்றவாறு நடவடிக்கைகள் எடுக்க அதிகாரிகள் முன்வருகிறார்கள். நேரம் அதிகப்படியாக ஒதுக்கப்படாததின் காரணமாக ஐந்தாறு நிமிடங்களில் தங்கள் தொகுதிப் பிரச்சனைகளை சொல்லித் தீர் வேண்டிய நெருக்கடிக்கு உறுப்பினர்கள் ஆளாகிறார்கள். குறைந்தது பத்து நிமிடங்களுக்கு குறையாமல் நேரம் ஒதுக்கித் தரவும் விரும்புகிற அத்தனை பேர்களும் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கவும் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். தாங்கள் எடுத்து வைக்கிற கருத்துக்களை ஆராய்ந்து பதில் உரைக்கும் முறையில் அமைச்சர்களுக்காவது போதுமான நேரம் அமைந்திருக்கிறதா என்றால் எல்லா உறுப்பினர்களும் தங்கள் தங்கள் பிரச்சனைகளுக்குத் தக்க பதில்களை எதிர்பார்த்திருந்தாலும் நேரம் இல்லாததால் பின்னால் தவனிக்கலாம் என்ற முறையில் முடிக்க வேண்டிய நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. காரணம், பிளினஸ் அட்வைலரி கமிட்டி என்ற செயல் முறையை வகுக்கும் குழு வினர் இவ்வளவு நாட்கள்தான் இந்த சட்டமன்றம் நடக்கும் என்று குறிப்பிட்டு, அதில் எவ்வளவு நேரம் எதெதற்கு ஒதுக்கலாம் என்ற அளவிற்கு நெருக்கடி நிலைக்கு தள்ளப்பட்டு நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அதிகப்படியான நாட்கள் விவாதத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் முறையை ஏற்றுக் கொண்டால்தான் எல்லா உறுப்பினர்களும் தாங்கள் எடுத்துச் சொல்ல விரும்பும் பிரச்சனைகளை எடுத்து வைக்க வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படும். ஆண்டுக்கு ஆண்டு 4 மணி நேரம் அல்லது எட்டு மணி நேரம் குறைந்து வருகிற வரலாற்றைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். சென்ற ஆண்டு விவாதத்திற்கு 64 மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டதென்றால் இந்த ஆண்டு 60 மணி நேரம் மட்டும் ஒதுக்கவேண்டிய அளவிற்கு நான்கு மணி நேரம் குறைந்திருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் தொகுதிப் பிரச்சனைகளை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறும்போது தான் அமைச்சர்கள் உன்னிப்பாக அத்தொகுதிகளின் நிலையை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [29th March 1963]

அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே அந்த வாய்ப்பு வசதியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று அமைச்சரவையை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இம்மன்றத்தின் பணிகளைப் பற்றியும், இதன் மரபுகளைப் பற்றியும் பல உறுப்பினர்கள் நல்லமுறையில் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். தமிழக சட்டமன்றம் நல்ல பேரையும் புகழையும் ஏற்படுத்துகிற அளவிற்கு பல்லாண்டுக் காலமாக பாடுபட்டு வருகிறது என்பதை நாங்கள் நன்கு உணர்வோம். அந்த மரபுகளை காப்பாற்றவேண்டுமென்ற அக்கறை ஆளும் கட்சியினர், எதிர்க்கட்சியினர் இவ்விரு சாராருக்கும் உண்டு. ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் அந்த மரபு கெடாதவகையில், ஜனநாயகம் சீராக, செம்மையாக நடைபெறவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அப்படி நடத்திச் செல்ல வேண்டுமென்ற முறையில் தான் இந்த மன்றத்தில் பணியாற்றுகிறார்கள். அந்த நல்ல மரபுகள் இன்னும் நல்ல முறையில் வளர வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதற்கு நியாயமில்லை. இந்த மன்றத்தில் வந்திருக்கிற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் தங்கள் அறிவு, ஆற்றலுக்கு ஏற்றவகையில் தங்களால் அறிந்து கொள்ள முடிந்த, தெரிந்து கொள்ள முடிந்த கருத்துக்களை இங்கு எடுத்து வைக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். முழுதும், முற்றும் அறிந்து தெரிந்து இங்கு எடுத்து வைக்கிற வாய்ப்பு வசதிகளை உறுப்பினர்கள் பெற்றிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அப்படி முழுதும், முற்றும் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு அமைச்சரவைக்குத் தான் இருக்கிறது. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் அந்த வாய்ப்பு வசதி இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. அமைச்சரவைக்குத்தான் அத்தகைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. கடைசியாக வந்திருக்கிற புள்ளிவிவரங்களைத் தேடிப் பிடிக்கவேண்டுமென்றால் நூலகத்திற்குப் போய் 56-ம் ஆண்டு புள்ளிவிவரம், 57-ம் ஆண்டு புள்ளிவிவரம், 60-ம் ஆண்டு புள்ளிவிவரம் என்று தேடிப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறதே தவிர, பத்துப் பகினைந்து புத்தகங்களை ஐந்து மணி நேரம் தேடிப் பார்த்து கடைசியாக இரண்டு பக்கங்களிலிருந்து 55-57-ம் ஆண்டு புள்ளிவிவரத்தை திரட்டவேண்டிய நிலைதான் உறுப்பினர்களுக்கு அமைந்திருக்கிறது. அப்படித் தேடிச் சொல்லும்போது அதில் சில விளக்கங்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம். உண்மையோடும், உணர்ச்சியோடும் கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் எடுத்து வைக்கலாம். அப்படி எடுத்து வைக்கும்போது என்னென்ன வகையில் அவை இருக்கின்றன என்று சொல்லவேண்டிய பொறுப்பு அமைச்சரவைக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆக, உறுப்பினர்கள் எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொண்டுதான், முழுதும் தெரிந்து கொண்டு தான் பேச வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது அவ்வளவு சரியல்ல. அவர்களுக்கு தெரிந்ததை அவர்கள் சொல்கிறார்கள். பத்திரிகைகளில் வருகிற புள்ளிவிவரங்களை வைத்துக்கொண்டும், தாங்கள் அறிந்து எடுத்த புள்ளிவிவரங்களையும் கொண்டு இங்கு தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிறார்கள். பத்திரிகைகளில் உள்ள புள்ளிவிவரங்களை

29th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எடுத்துச் சொன்னால் பத்திரிகையில் வருவதை நம்புவதற்கில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. வேறு புள்ளி விவரங்கள் சொன்னால் அது சரி அல்ல என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி சரியாக இல்லையென்றால் அது சரி அல்ல என்று எடுத்துச் சொல்லும் கடமை அமைச்சரவைக்கு இருக்கிறது. அப்படி அறிந்த, தெரிந்த புள்ளிவிவரங்களை வைத்துக் கூறும்போது அது குற்றத்திற்குரியது என்றோ அல்லது கேலிக்குரியது என்றோ அல்லது இழித்துச் சொல்வதற்குரியது என்றோ எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. பொறுப்பு வாய்ந்த, கடமையை உணர்ந்திருக்கிற அமைச்சர்கள் நல்ல விளக்கங்கள் தந்து, உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்படுகிற ஐயப் பாடுகளைப் போக்கி, அறியாத விதைகளுக்கு தக்க விடைகளை கொடுக்கும் அளவிற்கு கனிவான முறையில் விடைகள் கூற வேண்டும். இந்த அமைச்சரவையிடத்தில் எதிர்க்கட்சியினர் ஆத்தனைபேர்களுக்கும் சிறந்த மரியாதையும் மதிப்பும் இருக்கிறது. இந்த சட்டமன்றத்தின் மரபைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற ஆர்வம் எல்லா எதிர்க்கட்சிகளுக்கும், எல்லா எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் உண்டு. சில பிரச்சனைகளில் சூழ்நிலைக்கு ஆளாகி, உணர்ச்சிவசப்பட்டு பேசினால் தக்க பரிகாரம் கிடைக்கும் என்ற முறையில் எடுத்துச் சொல்பவர்களும் இருப்பார்கள். விடை கொடுக்கும் பொறுப்பு அமைச்சர்களுக்கு இருக்கிறது. அப்போது நிலைமையை அறிந்து, அவர்கள் விளக்கம் தருகிற அளவிற்கு விடைகள் அளித்து, தவறு இருந்தால் சுட்டிக் காட்டித் திருத்துவதற்கும் முயலவேண்டும். நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொன்னால் பல உறுப்பினர்களின் மனம் புண்படவேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது. ஆண்டுதோறும் பல்வேறு துறைகளுக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கி செலவு செய்யும்போது அதை திறம்படவும், சிக்கனமாகவும் செலவழிக்கும் முறையை மேற்கொள்ளவேண்டிய வர்களாக இருக்கிறோம். அதை எல்லா உறுப்பினர்களும் வாய்ப்பு ஏற்படும்போது வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். வரி இல்லாமல் ஒரு ஆட்சி நடைபெறும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. எந்த அமைப்பாக இருந்தாலும் வரி என்று இல்லாவிட்டாலும் சந்தா அல்லது கட்டணம் என்ற பெயரில் வசூல் செய்து அந்த அமைப்பை நடத்திச் செல்லும் முறையைப் பார்க்கிறோம். ஒரு ஆட்சி நடத்த வரிப் பணம் வேண்டியதுதான். வரி மூலம் ஆட்சி நடத்துவது என்றிருக்க அதோடு வருமானத்தையும் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். வருமானம் வருவதற்கான வாய்ப்புக் கூறுகளை அதிகமாக்கி வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். எந்தெந்தத் தொழிலை ஏற்றுக் கொண்டால், எந்தெந்த நிலையங்களை ஏற்றுக் கொண்டால், எந்தெந்த சாதனைகளை ஏற்றுக் கொண்டால் வருமானம் அதிகரிக்கும் என்று பார்க்க வேண்டும். அரசுக்கு பணம் தேவைப்படுகிறது என்றால் வரி மூலமாகத்தான் பெற வேண்டும் என்ற முறை இல்லாமல் வருமானத் துறையைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புக் கூறுகளைப் பெருக்கினால் புது வரிகள் போடவேண்டிய அவசியமே ஏற்படாது. போட்டிருக்கிற விற்பனை வரியை முறையாக, கட்டுப்பாட்டோடு, அழுத்தந்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [29th March 1963]

திருத்தமாக கண்டிப்பாக வகுலிப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்தால் சிறு சிறு புது வரிகளைப் போட்டு மக்களை வாட்டவேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது, என்று உறுப்பினர்கள் எடுத்து தெரிவித்தார்கள். நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட சில நிர்வாக அமைப்புகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதில் ஏதாவது மாற்றம் செய்ய முடியுமா என்று பார்த்து மாற்றம் செய்து விரிவாக பணிகளை ஆற்றுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். காலத்தாழ்வு என்பது ஆண்டுக்கு ஆண்டு வளர்ந்து கொண்டு போகிறதே தவிர மக்களின் முறையீடுகளை, குறைபாடுகளை விரைவில் தீர்ப்பதற்கான வழிவகை ஏற்படவில்லை. ரெட்டிப்பிஸம், சிகப்பு நாடா முறை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலையைத்தான் காண்கிறோம். சில முறையீடுகள், விண்ணப்பங்கள் இவற்றிக்கு இரண்டு, மூன்று, நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர் கூட பதில் வராத நிலைதான் இருக்கிறது. அத்தகைய குறைபாடுகள் ஏற்படாமல் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்றால், நிர்வாகம் திறமையாகவும், சிக்கனமாகவும் நடைபெற வேண்டுமென்றால் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம் என்பதற்குபோதிய அனுபவம் கொண்டவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைத்து அதன் மூலமாகவாவது ஆராய்ந்து அம்முறைகளை நடைமுறைக்கு கொண்டு வர வேண்டிய முயற்சிகளை அரசினர் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

1.2-30 P.m. உரப்பனார் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பற்றி அந்தத் தொகுதியிலிருந்து வருகின்ற உறுப்பினர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன் அவர்களுடைய கருத்தை எடுத்து வைத்தார்கள். அந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லும்போது அது தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். தவிர்ப்பதற்கான முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம் என்ற கருத்தை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை முடிந்த பிறகு அந்த அறிக்கை இந்த அவையின் முன் சமர்ப்பிக்கப்படுகிற போது முழுத் தகவல்களும் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இருந்த போதிலும் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது, எவ்வளவு போலீஸார்கள் அங்கே போய் இருந்தார்கள் என்று கேட்டபோது, இரண்டு செக்ஷன் போலீஸார் அங்கு சென்றிருந்தார்கள் என்று பதில் கூறினார்கள். அந்தப் பகுதியில் 20 ஆண்டு காலமாக மீன் பிடிப்பதிலே தகராறுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆண்டுதோறும் மாச்சரியங்கள் மூலம் அடிதடிக்கலவரங்கள் ஏற்படலாம் என்ற நிலைமை கூட இருந்தது என்று கூறுகிறார்கள். இந்த ஆண்டு மாச்சரியம் அதிகமாக வளரும் அளவுக்கு இரண்டு பகுதியினர் இடத்திலும் மாச்சரியம் வளர்ந்து, இரண்டு ஊரைச் சேர்ந்தவர்களும் மோதிக்கொள்ளும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டதாக, இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறும் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பே குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கலவரம் வளரக்கூடும் என்று அறிந்த போலீஸார் முன்கூட்டியே சென்றார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இரண்டு செக்ஷன் போலீஸார் அந்த இடத்திற்குச் சென்றதாகச்

29th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சொல்லப்படுகிறது. அதிலே எத்தனை பேர் இருக்கக்கூடும் என்று கேட்டபோது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தகவல் இல்லை என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் விசாரித்த வரை ஒரு செக்ஷனுக்கு எவ்வளவு போலீஸார் இருப்பார்கள் என்று நான் தெரிந்து கொண்டது, 10 கான்ஸ்டபிள்கள், ஒரு ஹெட் கான்ஸ்டபிள் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் என்பதாகும். சில சமயங்களில் செக்ஷன் பெரியதாக இருக்குமானால் 25 கான்ஸ்டபிள்கள், 2 ஹெட் கான்ஸ்டபிள்கள், ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஆகியவர்களைக் கொண்டதாக இருக்குமென்று தெரிகிறது. அங்கே போனது பெரிய அளவு செக்ஷன் என்று எடுத்துக்கொண்டாலும் 50 போலீஸார் தான் அங்கு சென்று இருக்கிறார்கள். ஏற்பட்டிருக்கும் சலவரத்தின் அளவையும், ஏற்பட்டிருக்கும் மாச்சரியத்தையும், முன்னால் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமைகளையும் பார்க்கும்பொழுது, மாச்சரியம் இந்த ஆண்டு அதிகமாக ஆகக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கும் நிலைமையில் முன் எச்சரிக்கையாக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி சரிதானா என்பதை அமைச்சர் அவை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்த முறையில் எடுக்கப்பட வேண்டிய அத்தகைய நடவடிக்கைகள் முன் கூட்டியே எடுக்கப்படுமானால், இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைத் தவிர்த்துக்கூட இருக்கலாம் என்று எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் கண்ணீர்ப் புகை விடுவதன் மூலம் கூடிய கூட்டத்தைக் கலைத் திருக்கலாம், அத்தகைய முயற்சி மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். தடியடிப் பிரயோகம் மூலமாக, கூடியிருக்கின்ற கூட்டத்தை கலைக்கும் முயற்சியும் போதுமான அளவு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து, மூன்று உயிர்கள் பலி ஆகக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாமல் தவிர்த்து இருக்கலாம் என்ற கருத்தினையும் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது ஆர். டி. ஓ. அது பற்றி விசாரணை செய்து அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மாநில மக்களுடைய அத்தனை பேருடைய கவனத்தையும் கவரும் அளவுக்கு உணர்ச்சியைத் தூண்டும் அளவுக்கு, அமைந்துள்ள இந்தப் பிரச்சனையில் ஆர். டி. ஓ. விசாரணைக்குப் பதிலாக நீதிபதி விசாரணையை ஏற்பாடு செய்திருந்தால் அதிலே யாருக்கும் ஐயப்பாடோ, வேறு பல எண்ணங்களோ ஏற்பட இடமிருக்காது. ஆர். டி. ஓ. அரசாங்க நிர்வாகத்தின் கீழ் இருப்பவர், துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைச் செய்தவர்கள். அரசினர் நிர்வாகத்திலிருக்கும் போலீஸார், இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும் நிலையில் இருப்பவர்கள் அமைச்சர் அவை ஆகவே நிர்வாகத்துக்குக் கட்டுப்பட்ட ஆர். டி. ஓ. செய்த விசாரணை மூலம் தயார் செய்த அறிக்கை சரியாக இருக்குமா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுவது இயற்கை. அதிகாரிகள் எவ்வளவுதான் நேர்மையாக, நாணயமாக, நீதியாக நடந்து கொண்டாலும்கூட, ஐயப்பாடு ஏற்பட வழி இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிர்வாகத்திலுள்ள ஆர். டி. ஓ. விசாரணைக்குப் பதிலாக நீதிபதி விசாரணை மேற்கொண்டிருந்தால்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [29th March 1963]

இந்த ஐயப்பாடுகளுக்கோ, வேறு பல எண்ணங்களுக்கோ இடமில்லாமல் இருந்திருக்கும். இதை மந்திரி சபை செய்யத் தவறியது உள்ளபடியே வருந்தத்தக்கது.

விலைவாசி உயர்வைப் பற்றிப் பலர் தங்கள் தங்கள் கருத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள். விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே இருக்கும் தன்மையைப் பார்க்கிறோம். அவ்வாறு விலைவாசிகள் உயர்வதற்கு என்ன காரணம் என்று பெரிய நிபுணர்கள் கண்டறிந்து பல காரணங்களைச் சொல்லி வருகிறார்கள். பதுக்கல் காரணமாக இருக்கலாம், கள்ளச் சந்தை காரணமாக இருக்கலாம், இடைத் தரகர்கள் லாபத்திற்கு வரம்பு கட்டாமல் இருப்பது காரணமாக இருக்கலாம், அடிப்படை விலைக்கு வரம்பு கட்டவில்லை என்பதும் காரணமாக இருக்கலாம் என்று பல காரணங்களைக் கூறுகிறார்கள். இந்த அரசினர் ஒன்றுபட்ட முயற்சியை எடுத்து, வாழ்க்கைக்குத் தேவையான உணவுப் பண்டங்கள், பொருள்கள், உழவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள், உழவர்களின் உற்பத்திச் செலவை குறைப்பதற்கு முழுவகைகள் ஆகியவற்றில் கண்டிப்பான நடவடிக்கை எடுத்து விலைவாசியைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ளவேண்டும். அந்த முயற்சிக்குக் குந்தகமாக இருப்பவர்கள் கடுமையான தண்டனைக்கு ஆளாவார்கள் என்றும் அறிவிக்கவேண்டும். இந்தப் பிரச்சனை நாளுக்குநாள் வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. ஒளவையார் சொல்லும்போது ஒரு வரியிலே வாழ்த்தினார்—‘வரப்புயர’ என்று.

“வரப்பு உயர் நீர் உயரும்,

நீர் உயர நெல் உயரும்,

நெல் உயர குடி உயரும்

குடி உயரக் கோன் உயருவான்”

என்ற கருத்தில் அவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய இன்றைய நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, இந்தியப் பேரரசாளுமம், மாநில அரசாளுமம்—

“வரி உயர விலை உயரும்,

விலை உயர வறுமை உயரும்,

“வறுமை உயர வாட்டம் உயரும்”

என்ற நிலைமையைத்தான் காணவேண்டியதாக இருக்கிறது. நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அத்தகைய நிலைமையை சீர்படுத்த, செம்மை படுத்த அரசினர்தான் கட்டுப்பாடுகளைச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பும், அதிகாரமும், உரிமையும் படைத்தவர்கள். மந்திரிகளிடம்தான் அத்தகைய உரிமையும், அதிகாரமும் இருக்கின்றன. ஆகவே எந்தெந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ, அவற்றை எல்லாம் எடுத்து உணவுப் பண்டங்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளில் அரசினர் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தங்கக் கட்டுப்பாடுபற்றி பல உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்தினை எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாட்டின் நோக்கம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற வேண்டுமோ, அந்த

29th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அளவுக்கு நிறைவேறி இருக்கிறதா என்பதிலே நாட்டு மக்கள் ஐயப்பாடு கொள்ளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். நாட்டில் 4,000 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பெருமானமுள்ள தங்கம் இருப்பதாகப் பத்திரிகைகளிலே செய்தி வருகிறது. இந்திய பாராளுமன்ற நிதி அமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் அரசாங்கத்திலே 18 கோடி ரூபாய்க்குதான் தங்கம் இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்நிய நாட்டிலிருந்து கடன் வசதி பெற வேண்டுமென்றால் 500 கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் பெறுமானமுள்ள தங்கம் இருந்தால்தான் அவர்கள் உதவியைப் பெற முடியும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தங்கப் பாத்திரங்கள் விற்பனை மூலமோ சர்க்காருக்குச் சேர்ந்தது 7 கோடி ரூபாய் அளவுதான். ஆகவே தங்கக் கட்டுப்பாட்டின் நோக்கம், நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய அளவுக்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் தங்கக் கட்டுப்பாடு வேறு பல தொல்லைகளை, பல கஷ்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கும் நிலைமையைக் காண்கிறோம். தொழிலைச் செய்து கொண்டிருந்தவர்களுக்குத் திடீரென்று தொழில் செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நகைகள் செய்வதற்குக் கொடுக்கவேண்டிய பொதுமக்கள், அவர்கள் நகைகள் செய்வதற்குப் பொற்கொல்லர்களிடம் கொடுத்தால்தான் பொற்கொல்லர்கள் தொழில் செய்ய முடியும். தொழில் செய்தால்தான் கூலி கிடைக்கும். கூலி கிடைத்தால்தான் வாழ்க்கை நடத்த முடியும். ஆனால் அதற்கான வாய்ப்பு இப்போது இல்லை. 22 காரட் தங்க நகைகளை அழிக்கவேண்டுமென்றே அல்லது மாற்றவேண்டுமென்றே மக்கள் முன்வருவதில்லை. மக்களுக்கு மன மாற்றம் ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திவிட்டு அதற்குப்பிறகு, தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டம் கொண்டு வந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். 22 காரட் நகைகளை யாரும் அழிக்க முன்வராதபோது பொற்கொல்லர்களுக்கு வேலை இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே வாழ்க்கையை ஈடேற்ற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாற்றத்தை மெல்ல மெல்லக் கொண்டுவந்திருந்தால் சில பல சிக்கல்களைத் தவிர்த்திருக்கலாம். திடீரென்று இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டதால் எதிர்பாராத கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அரசினர் சில பல முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அரசினர் பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லர்களுக்கு 500 ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க, மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றுதான். ஆனால் அம்முயற்சி எந்த அளவு பயன்படக் கூடியதாக இருக்கும் என்பது கண்டறிய வேண்டியது ஒன்று. தங்கக் கட்டுப்பாடுச் சட்டம் வருவதற்கு முழு முதற் காரணம் இந்தியப் பேரரசு. இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்பட்டுள்ள விளைவுகளைச் சரி செய்வதோ, சலுகைகள் செய்வதோ வேலையிழந்த பொற்கொல்லர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் கொடுப்பதோ, அதற்கான சட்டங்கள் இயற்றுவதோ ஆகிய பொறுப்புகள் இந்திய நிதி அமைச்சர் திரு. மொரார்ஜி யிடத்தில் இருக்கின்றன. இந்த அரசினர் மக்கள் குறைபாடுகளை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [29th March 1963]

நேரடியாக அறிந்திருக்கிறார்கள். மக்களிடத்திலிருந்து அரசினருக்கு மகஜர்கள் வந்துள்ளன. இந்த மன்றத்திலுள்ள ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும், எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களும், அத்தனை பேர்களும் மக்கள் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கட்சி வேறுபாடு ஏதுமில்லாமல் இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் ஒருமித்து முதல் அமைச்சரிடத்திலும், நிதி அமைச்சரிடத்திலும், மற்ற அமைச்சர்களிடத்திலும் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொறுப்புடன் இந்தியப் பேரரசிடம் இருக்கின்றன. இங்கே நேரில் நிலைமையை உணர்ந்து இந்த அரசினர் இந்திய அரசினருக்கு என்ன சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். இப்போது தங்கக் கட்டுப்பாடுச் சட்டத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டங்களுக்கு என்னென்ன வழிவகைகளை இந்தியப் பேரரசுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள், அதற்கு அவர்கள் என்ன பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நிதி அமைச்சர் மூலமாக நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டின் நிலைமையை நேரடியாக உணர்ந்த காரணத்தினால் பொற்கொல்லர்களுடைய இன்னல்களைப் போக்க என்னென்ன சிபாரிசுகளை இந்த அரசினர் செய்தார்கள், அந்த சிபாரிசுகளுக்குள் எதனை ஒதுக்கி விட்டார்கள், எதனை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்ட சிபாரிசுகள் என்னென்ன, ஒதுக்கப்பட்டு புறக்கணிக்கப்பட்ட சிபாரிசுகள் என்னென்ன, ஒப்புக்கொண்ட சிபாரிசுகள் என்னென்ன என்று நிதி அமைச்சர் மூலமாக அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றும் ஒரு பிரச்சனையை மட்டும் குறிப்பிட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில், தாற்காலிகமான ஊழியர்கள் என்று சில பல துறைகளில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட காலத்தில் சில பல பணிகளை முடிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தாற்காலிகமாக ஊழியர்களை வைத்து, அத்தகைய வேலைகள் முடிந்த பிறகு அவர்களை வேலையிலிருந்து எடுக்க அவசியம் ஏற்படக் கூடும். ஆனால் சில துறைகளில் தாற்காலிகமாக 10 ஆண்டு காலம், 15 ஆண்டு காலம், 20 ஆண்டு காலம், 25 ஆண்டு காலம், தாற்காலிகமாக ஊழியர்கள் என்ற பெயரிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 10 ஆண்டு காலம், 15 ஆண்டு காலம் ஊழியம் செய்கிற நிலைமை ஏற்பட்டபோது, தாற்காலிகமான தொழில் அல்ல, நிரந்தரமாக இருக்கிற தொழில் என்று 15 ஆண்டு வேலை செய்கின்றதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். நான்கு மாத காலம், 6 மாத காலம் அல்லது 1 ஆண்டு காலம் வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டு வேலை முடிந்த பிறகு வேலையை விட்டு போகின்றதை தாற்காலிகத் தொழில் என்று அமைக்கலாமே தவிர, 10 ஆண்டு 15 ஆண்டு தொடர்ந்து பணி புரிகின்றவர்களைத் தாற்காலிக ஊழியர்கள் பட்டியலில் சேர்ப்பது நல்லதல்ல. அவர்களை நிரந்தர ஊழியர்களாக துறையில் ஏற்றுக் கொண்டு, நிரந்தர ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பது போன்று சம்பளம், அவர்களுக்குக் கொடுப்பது போன்ற படிகள், அவர்

29th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

களுக்குக் கொடுப்பது போன்ற சலுகைகள், வசதிகள் கொடுக்கும் முறையை அரசினர் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். மருத்துவத் துறையிலும், பொறியியல் துறையிலும் 10 ஆண்டு காலம், 15 ஆண்டு காலம் தாற்காலிகத்தின் பேரால் பணிபுரிகின்றவர்கள் இருந்து வருகின்றார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றுதல் வேண்டும். அரசாங்க ஊழியர்களுக்குச் சம்பளப் பட்டியல் போடுவதைக் காட்டி அந்த அடிப்படையில் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஊராட்சி மன்றத் துறையினரும் தனியார் ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்கிறவர்களும் கேட்கிற அத்தகைய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு சம்பளம் பட்டியல் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது, பஞ்சப்படி மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்றால் மற்றவர்களும் அதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்கிறார்கள். இந்திய அரசிலே உள்ள ஊழியர்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் சம்பளமும் மற்ற படிகளும் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ அதே அடிப்படையில் தங்களுக்கும் தர வேண்டும் என்று மாநில அரசில் இருக்கின்றவர்கள் எதிர் பார்க்கிறார்கள். சம்பளப்பட்டியலில் மாற்றம் இருக்கும்போது அரசினரிடையே ஒத்துழைப்பு வேண்டும். இந்தியப் பேரரசும், மாநில அரசும் ஒன்றுகூடி எந்த அளவு ஏற்றலாம் என்று ஆராய்ந்து ஒரே சீராக ஏற்றம் செய்து, நிதி வசதி இல்லாமலிருந்தால் மான்யமாக இந்திய அரசாங்கம் வழங்கி இந்தக் குறைபாட்டை நீக்க முயற்சிக்கவேண்டும். அதற்கான சிபாரிசுகளை இந்த அரசாங்கம் கூறிக் கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு, நிர்வாக அமைப்பை செம்மையாக ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும் செலவினங்கள் அதிகமாக இருக்கும் என்று பெயர் நிலை நாட்டப்பட்டு வருகிறது. ஆகையால் சிக்கனமாக, திறமையாக செலவழிக்கிற முயற்சிகளை மிகத் தீவிரமாக மேற்கொண்டு, முதலில் எடுத்துச் சொன்ன மாதிரி இந்த மன்றத்தில் விவாதத்திற்கு அதிகமான நாட்களையும், நேரத்தையும் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிய விவாதம் இந்த ஆண்டிலே இன்று முடிவாகிறது. முதலிலே பொது விவாதம் நடைபெற்று, அதற்கப்புறம் ஒவ்வொரு மான்யக் கோரிக்கையாக எடுத்துக்கொண்டு விவாதம் நடந்தது. பல மான்யங்கள் விவாதிக்கப்பட்டன. பழைமையான, அனுபவமுள்ள அங்கத்தினர்கள் நேற்று பாராட்டுதல்கூடத் தெரிவித்தார்கள். இந்த ஆண்டிலே தான் எல்லா மான்யங்களும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, கில்ல்ட்டின் பிரயோகம் செய்வதற்கு அவசியம் இல்லாமலே நேற்று ஒரு மணிக்கு எல்லா மான்யங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டன என்று குறிப்பிட்டதை கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனத்திருப்பார்கள். அப்படி விவாதம் நடைபெற்றதிலே கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் போதிய அவகாசம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டிலே 64 மணி நேரம் இருந்தது, இந்த ஆண்டு 4 மணி நேரம் குறைந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். அந்த

[திரு. எம்.பக்தவத்சலம்]

[29th March 1963]

மாதிரி 4 மணி நேரம் குறையவில்லை என்று உடனேயே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். சில நாட்களிலே கேள்வி நேரத்திலே $\frac{1}{2}$ மணி எடுத்துக் கொண்டு, $1\frac{1}{2}$ மணிக்கு மேல், சாப்பாட்டைக்கூட கவனிக்காமல் 2 மணி, $2\frac{1}{2}$ மணிகூட ஒரு நாள் ஆயிற்று (திரு. மு. கருணாநிதி: ஓவர்டைம்) ஓவர்டையம் யார் கொடுப்பது? அந்தமாதிரி 2 மணிக்கு பின்னால்கூட அமைச்சர் விடை அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல அமைச்சர்கூட தங்கள் விடையைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஆகையால், 6½ மணி நேரத்துக்குக் குறையவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை விட அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென்றால், அது வாவு-செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்படுகிற தேதியைப் பொருத்ததாக இருக்கிறது. அது தயாரிக்கப்படவேண்டும். கூடிய வரையில் எல்லாத் தகவல்களையும் பெற்றுத் தயாரிக்க வேண்டும். பிப்ரவரி மாதக் கடைசியில்தான் சமர்ப்பிக்க முடிகிறது. அதற்கு 15 நாள் முன் சமர்ப்பிப்பது என்பது கடவுளாக இருக்கிறது. சமர்ப்பித்த பின் 31-ம் தேதிக்குள், மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் அப்ரோப்ரியேஷன் மசோதா உட்பட நிறைவேற்றப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குள் நாட்களை ஒதுக்குகிறோம். பிஸினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியில் வைத்து நாட்களை வைக்கிறோம். எந்த எந்த மான்யத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். எந்த எந்த மான்யத்திற்கு எவ்வளவு நேரம் என்று எல்லோரையும் கலந்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இதுவும் போதாது என்றால், பிற்பகலில் வைத்துக் கொள்ளலாம். கனம் அங்கத்தினர்கள் அந்த மாதிரி வருவதாக இருந்தால் பிற்பகலில்கூட சபைக் கூட்டத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். இன்னொரு ஏற்பாட்டையும் கூட செய்துகொள்ள வைத்துக்கொள்ளுவது என்ற முறை கூட இருந்தது. சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு 8 மணிக்கு வந்து 10 மணி, 11 மணி வரையில் சபைக் கூட்டம் நடக்கும் வழக்கம் இருந்தது. வேண்டுமென்றால் அவ்வாறு கூட 7 அல்லது 8 மணிக்கு சாப்பிட்டு விட்டு வந்து கூட்டம் வைத்துக் கொள்ளலாம் அல்லது இங்கேயே சாப்பாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அவ்வாறு இரவுக் காலத்தில் எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம். பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட் பற்றிச் சொல்லுவார்கள், அவர்கள் நடவடிக்கைகளை இரவு நேரங்களில் நடத்துகிறார்கள் என்று சொல்லுவார்கள். அவ்வாறு நாமும் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

நான் பொது விவாதத்திலே விடை அளிக்கும்போது சொன்னேன், எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் தாங்கள் எதிர்க் கட்சி என்ற உணர்ச்சியோடு சீரிய வகையில் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் போக்கைப் பாராட்டுகிறேன் என்று சொன்னேன். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகனும் கொடுத்தக் கொள்ளக் கூடாது, அவர்கள் எதிர்க்கட்சி என்று சொல்லக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நான் விளக்கிக் கூறுகிறேன், எதிர்க் கட்சியே மாற்றுக் கட்சி. எதிர்க் கட்சியே ஆளும் கட்சியாக வரலாம். எதிர்க் கட்சி என்று சொல்லுவதால் எப்போதும் எதிர்க் கட்சி என்று கருத்துக் கொள்ள வேண்டியதில்லை.

29th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கனம் மதியழகன் அவர்கள் கூறியது போல, 'நாம் ஒரு காலத்தில், சீக்கிரத்தில், நாளைக்கே, அந்த ஸ்தானத்தில், அமைச்சர் அமர்ந்திருக்கிற ஸ்தானத்தில் உட்காரக் கூடும்' என்ற நம்பிக்கையோடு தான் அவர்கள் இயங்க வேண்டும். அதை நான் ரொம்ப விரும்புகிறேன். எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் நாங்கள் விரும்புகிறோம். அந்தப் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு அவர்கள் பணியாற்ற வேண்டும். 'நாமும் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடும், அப்போது எதிர்க் கட்சியாக இருக்கக் கூடியவர்கள் இப்போது சொல்லுவதற்கும் அப்போது சொல்வதற்கும் இருக்கக் கூடிய முரண்பாட்டை எடுத்துக் காட்ட இடமிருக்க கூடாது' என்ற தீர்க்க தரிசனத்தோடு எதிர்க் கட்சிகள் விளங்கவேண்டும். அது தான் சிறந்த கட்சி. எதிர்க் கட்சிகளுக்கு ஜனநாயகத்தில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதையே முறை பல நாடுகளில் இயங்குகின்றன. அம்மாதிரி இயங்கினாலேயே நல்லதல்ல. நல்லதல்ல என்று சொன்னால், 'அம்மாதிரி இல்லையா' என்று உடனே குற்றச்சாட்டு வேண்டாமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை.)

கனம் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர், தொட்டால் சினுங்கி என்று சொல்வார்களே—இலையைத் தொட்டால், கை பட்டால் அது சினுங்கிக் கொள்ளும் தன்மை—அது போல இருக்கிறார்கள், மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். தவறுதலாகச் சொல்வதாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் “மதிநிறைந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள்” என்று தவறுதலாகச் சொல்லவில்லை, அதை உணர்ந்தே சொன்னேன். நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது என்ன வென்றால், பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட் நடவடிக்கைகளை அவர்கள் பார்க்க வேண்டும் என்பதுதான்; எப்படிப் பேச்சுக்கள், குற்றச் சாட்டுகள் பிரயோகிக்கப் படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். கனம் தொழில் அமைச்சர் “புரிந்து கொள்ளவில்லை” என்று சொன்னால், அதை ஒரு மரியாதைக் குறைவாகப் பேசியதாகக் கருதக் கூடாது. அதையே ஆங்கிலத்தில் “The Hon. Member has not understand the position” என்று சொன்னால், அது தவறுகப் படாது. தமிழிலே அந்த முறையில் பேசப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். ஆங்கில சொற்களுக்கு சரியான தமிழ்ச் சொல் எது என்று பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவோ சொல்லுகிறோம். அதிலெல்லாம் மரியாதைக் குறைவாகப் பேசுகிறோமா என்று பார்க்க வேண்டும். இன்று காலை யில் கூடச் சொன்னேன். “நான் சொன்னது காநில விழவில்லை போல் தோன்றுகிறது” என்று அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது சொன்னேன். அந்த மாதிரி சொல்வதைத் தவறு என்று எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் அமைச்சர் அவையில் மிகுந்த மரியாதை இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஏற்றுக்கொள்கிறேன். எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களைக் குறித்து இடித்துச் சொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம் சிறிதும் கிடையாது. குற்றம் சாட்டினால் குறையாகச் சொன்னால்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th March 1963]

மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் அந்த முறையில்தான் சொல்லுகிறோம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் சிலர் அந்த முறையிலே நடந்து கொள்ளவில்லை. சாதாரணமாக விடை அளிக்கும்போது மரியாதைக் குறைவாக அலட்சியமாக சொன்னார்கள் என்கிறார்கள். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் அது சரியல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்டவே. சில உதாரணங்களும் சொல்லுகிறேன். இன்று நடைபெற்றதையே எடுத்துக் கொண்டாலும் அமைச்சர்கள் பொறுமையாக இருக்கிறார்கள். “அஸிதைன் பேஷன்ஸ்” என்று சொல்வார்களே அது எங்களிடம் இருக்கிறது. நாங்கள் “திக் ஸ்கின்ட்”. அதோடு தான் இயங்குகிறோம். பொது வாழ்க்கையில் இருப்பவர்கள் பக்குவப்படுத்தப் பட்டவர்கள் நாங்கள். அப்படி இல்லை யென்றால், ஓடி விட வேண்டி இருக்கும். பொறுத்துத்தான் செய்கிறோம். கனம் மதியழகன் குறிப்பிட்டது போல இன்று நடைபெற்றதுதான் ஸ்கூல் பைனலில் செலக்ஷன் பரீட்சையை எடுத்தது பற்றி கேள்வி. அங்கத்தினர் இது நிரந்தரமாக எடுக்கப் பட்டு விட்டதா என்பதற்கு, இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னேன். அவர்கள் கேட்பது என்ன? “ஹிந்தியில் பரீட்சை இல்லை என்று சொல்லி விட்டு, இப்பொழுது பரீட்சை வேண்டும் என்று சொல்வது போல, செலக்ஷன் எப்பொழுது வரும்” . . . (குறுக்கீடு) “When did you stop beating your mother.” என்பது போலத்தான்.

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, I am sorry. I have got a copy of it. ஹிந்தி பரீட்சையை மீண்டும் கொண்டு வருகிறார்கள்; செலக்ஷன் இல்லை என்று இருக்கிறது; செலக்ஷன் பரீட்சை கொண்டு வருவார்களா என்று கேட்டேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் சொன்னதை ‘பாரப் ரேஸ்’ செய்கிறார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி: எப்போது கொண்டு வருவார்கள் என்று கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் கேட்டது . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இரண்டும் ஒன்று தான். அம்மாதிரிக் கேட்பது முறையா? அதற்கு விடையளிக்க வேண்டி இருக்கிறது. அதை அவமரியாதையாக எடுத்துக் கொள்வதா?

இன்று பேசிய எதிர்க் கட்சி கொரடா திரு. தர்மலிங்கம் சொன்னார், பதுக்கல்காரர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் தொடர்பு இருப்பதாக சிலர் சொல்லுகிறார்கள் என்று. சிலர் சொல்லுகிறார்கள் என்று யாரைப்பற்றி வேண்மானாலும், எதுவேண்டுமானாலும் சொல்லலாமா? கேட்டுக் கொண்டு தான் இருந்தேன். பின்னால் இருக்கும் அங்கத்தினர் ஏதோ கேட்டார்கள். அதுதான் “அஸிதைன் பேஷன்ஸ்”.

இன்றைக்கு கனம் அங்கத்தினர், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் கேள்வி நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள்; கேட்டார்கள், முதல் அமைச்சர் பொற்கொல்லர் ஒருவரை அடித்தாரா என்று, இதற்கு

20th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

எனக்கு கோபம் வரவில்லை. சிரிக்க வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் சொன்னார்கள். ஏற்றுக் கொள்கிறேன். (கனம் திரு. கு. காமராஜ்: பொய்தானே, இதற்கெல்லாம் எதற்கு கோபப் பட வேண்டும்?)

திரு. மு. கருணாநிதி: “பொய்” என்பதை சபையில் உபயோகிக்கக் கூடாது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவர் உட்கார்ந்து கொண்டு தான் சொல்கிறார்.

கனம் திரு. கு. காமராஜ்: பொய் என்று சொல்கிறார்கள். எதைப் பொய் என்று சொல்கிறார்கள், சொல்லுங்கள். கேள்விப்பட்ட வார்த்தை பொய். அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார்களே அது உண்மை கலப்பில்லாத வார்த்தை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: முதல் அமைச்சர் அடித்தாரா என்று கேட்டார்.

திரு. எம். எஸ். மணி: பத்திரிகையில் வந்ததைச் சொன்னேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பத்திரிகையில் வந்ததை வைத்துக் கொண்டு சொல்வது முறையா? பத்திரிகையில் வந்தது என்று சொல்லி தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. ஆதலால் முறையா?

திரு. எம். எஸ். மணி: ஸார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அது பற்றி ஒரு கமிட்டி அமைத்தால், திருச்சியிலுள்ள

MR. SPEAKER: There is no point of order.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை. அதைப் பற்றிப் பின்னால் பேசலாம். மறுபடியும் குறிப்பிட்ட கேள்விக்கு நான் தகவல் கிடையாது என்று சொன்னேன். கோபித்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால், எங்களிடம் வந்திருக்கும் தகவலில், இறந்து போனவர் உடல் நிலை சரியாக இல்லை, அவர் மனைவி “நீ தாங்க மாட்டாய் போக வேண்டாம்” என்று சொன்னாள்; ஆனால் அவர் “எல்லோரும் போகச் சொல்லுகிறார்கள்” என்று சொல்லவே, “ஆட்டோ ரிக்ஷாவில் போ” என்று அவர் சொன்னதையும் அவர் கேட்கவில்லை; கேட்க விடவில்லை மற்றவர்கள். அவர்களும் போனார்கள். முதல் அமைச்சரிடம் வந்தவர்கள் சிலர் சுமுகமாகப் பேசி விட்டு, “தங்கத்தைக் கொடுத்தால் 14 காரட்டில் செய்கிறோம்” என்று சொல்லி, சில நிமிஷங்கள் பேசி விட்டுச் சென்றார்கள். இப்பொழுது கமிட்டி போட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதில் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினரின் பொறுப்பு உணர்ச்சி தெரிகிறதா என்று கேட்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஏதாவது கேள்வி கேட்டால், நான் தவறாகப் பதில் சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய கேள்வியின் தன்மை எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கே தெரியும். (திரு. மு. கருணாநிதி:

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th March 1963]

அது இன்ஸினிவேஷன்) இதில் என்ன இன்ஸினிவேஷன் இருக்கிறது. (திரு. மு. கருணாநிதி : பிரித்தானும் சூழ்ச்சி) எதையோ நினைத்துக்கொண்டு இதை இன்ஸினிவேஷன் என்கிறீர்கள். இன்ஸினிவேஷன் என்பதற்கு அர்த்தத்தை டிக்ஷனரியில் பாருங்கள். எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றேன். “ ஏற்றுக்கொள்கிறோம் ” என்றால் சம்மதம். ஆனால், இரண்டு முறை கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கனம் முதல் அமைச்சர் பற்றி அவர் ஏதோ பேசியதாகவோ, நடந்துகொண்டதாகவோ சொன்னார். எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லக் கூடாது. எவ்வளவு குற்றம் சாட்டினாலும், குறை கூறினாலும், தனிப்பட்ட வகையிலே ஒருவரைப்பற்றி சொல்லக் கூடாது. அவர்கள் சொன்னதையெல்லாம் திருப்பிச் சொல்ல நான் தயாராக இல்லை. திருப்பிச் சொல்லுவதற்கு எனக்கு வாய் கூசுகிறது. அப்படிச் சொல்லுவது கண்யமானது அல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. இரண்டு முறை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் முதல் அமைச்சரைப் பற்றி தனிப்பட்ட முறையிலே குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டதை கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், அங்கத்தினர் எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வாறெல்லாம் நடக்கிறபொழுது கூட நாங்கள் கூடுமானவரையில் பொறுமையாகத்தான் இருக்கிறோம். இன்று காலைமேலே கேள்வி நேரத்தின் போது கூட குறிப்பிட்டேன். கனம் அங்கத்தினர் சசிவர்ணத்தேவர் அவர்கள் கேட்டபொழுது, பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் கண்யமாக நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டேன். இவ்வளவு சொல்லுகிறார்கள். தவறுதலாக இருந்தால், பதில் கண்டிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும். சிரித்து நடிப்பதற்கு எனக்குத்தெரியாது. நடிக்கிற திறன் ரொம்ப முக்கியம். கவிஞர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். உலகமே ஒரு நாடக மேடை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை யெல்லாம் இன்னும் நாங்கள் கற்றுக்கொள்ளவில்லை. இனிமேல் எங்கே கற்றுக்கொள்ளப் போகிறோம்? கோபத்தை அடக்கிக்கொண்டு சிரித்த முகத்தோடு பதில் சொல்லவேண்டும் என்றால், அதற்கெல்லாம் ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. குறள் ஆசிரியரே சொல்லியிருக்கிறார். மொத்தத்தில் இந்த அமைச்சர் அவையைப் பற்றி ஏதோ கொஞ்சம் பேச வேண்டும் என்று திட்டமாக வந்து சொன்னார்கள். அது சரி. எல்லோரும் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அமைச்சர் அவையைப்பற்றி குறை சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் யாரையும் குறைத்துக் கூறவேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு இல்லை. எதிர்க் கட்சியினர்களுக்கும் தெரியும், பல அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். எதிர்க்கட்சியினர் ‘நாங்கள் சொல்லுவதை ஒன்றும் கேட்பதில்லை’ என்று பொதுவாக குறை கூறினார்கள். அம்மாதிரி குறை கூறுவது நியாயம் இல்லை. எதிர்க் கட்சியினரின் தொகுதியாக இருப்பதினால் அங்கு ஒன்றும் செய்வதில்லை என்று சொல்லுவதிலும் நியாயம் இல்லை. எத்தனையோ செய்திருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சியினர் இது வேண்டும், அது வேண்டும், இந்தக் குறை இருக்கிறது, அந்தக் குறை இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் எல்லாம் கவனம் செலுத்து

29th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கிறோம். மேலும் ஒன்று நான் கூற விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் சொன்னார். “எங்கள் தொகுதிக்கு இது வேண்டும் என்று சொன்னால், நாங்கள் எதிர்க்கட்சியினராக இருப்பதால், செய்ய மாட்டேன் என்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் வோட்டுப் போட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக வாவது செய்யக்கூடாதா?” என்று கேட்டார்கள். அந்தக் குறுகிய நோக்கம் எங்களுக்குக் கிடையாது. இந்தக் கட்சி, அந்தக்கட்சி என்பது இல்லை. எல்லோருக்கும் நாங்கள் செய்வோம். அதுமாத்திரம் அல்ல. எங்களுக்குத் தெரியாதா? 1962-ம் ஆண்டில் நடந்த தேர்தலில் காங்கிரஸுக்கு அதிக வோட்டுகள் கிடைக்கவில்லையென்றால், எப்பொழுதும் அதற்காக தத்தம் பண்ணிவிடுகிறதா? எப்பொழுதும் எதிர்க்கட்சிக்குத் தான் வோட்டுப் போடுவார்கள் என்று நினைத்துவிடுவதா? கட்சி நன்மையை உத்தேசித்து கூட நாங்கள் அப்படிச் செய்வதில்லை. கட்சி ரீதியில் செய்வதில்லை. மக்கள் நன்மையைத் தான் கருத வேண்டும். எந்தக் கட்சி பிராந்திய மக்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தான் செய்கிறோம். கட்சி சுயநலத்தில் பார்த்தால்கூட அப்படிப் பாரபட்சம் காட்ட முடியாது. நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். ஒருமுறை எதிர்க்கட்சிக்கு வோட்டுப் போட்டு விட்டால் எப்பொழுதுமே எதிர்க்கட்சிக்குத் தான் வோட்டுப் போடுவார்களா? அடுத்த தேர்தல் வருகிறது. மாறுதல் வருவதைப் பார்க்கிறோம். அங்கத்தினர்கள் சொல்லுவது எல்லாவற்றையும் எப்படிச் செய்ய முடியும்? நாங்கள் புறக்கணிக்கிறோம் என்று சொன்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. யாரையும் புறக்கணிக்க வில்லை. இயன்ற அளவுக்குச் செய்கிறோம். எதிர்க்கட்சியினர் கூறுவதை எல்லாம் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? செய்ய முடியும்? கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். கவனிப்பு இல்லாமல் எப்படிச் செய்ய முடியும்? கவனிப்பது என்பது முதல் அடி. குற்றச்சாட்டு கூறினால் கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறோம், பரிசீலனை செய்கிறோம். எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினரே குறை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள் என்று, ஒருவிதமான திருப்தியோடு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் கட்சியிலிருந்தும் கூட அவ்வாறு குறிப்பிட்டார்கள் என்று எதிர்க்கட்சியினரே சொல்லுகிறபொழுது, எந்தக் கட்சியினராக இருந்தாலும் அவர் சொன்னதை பரிசீலனை செய்கிறோம் என்பதைத்தான் உணர்த்துகிறது. எது செய்யக்கூடியதோ அதைச் செய்யவேண்டும், பொதுவாக மக்களுக்கு உள்ள குறைகளை நீக்கி அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை எந்த அளவுக்கு பெருக்க முடியுமோ அந்த வகையிலே நாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

இப்பொழுது உரப்பணர் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப் பற்றி முதலில் கனம் அங்கத்தினர் திரு. மூக்கையா தேவர் பேசினார். பின்னால் சசிவர்ணத் தேவர் அவர்களும், அதற்குப் பின்னாலே கனம் அங்கத்தினர் சுவாமிநாதன் அவர்களும் பேசினார்கள். பின்னால் எதிர்க்கட்சி

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th March 1963]

கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பேசினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்களும் பேசினார்கள். நான் முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். அதற்கு மேலே என்னிடம் இன்னும் தகவல் வரவில்லை. ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை முடிந்துவிட்டதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. இன்னும் ரிபோர்ட்டு வரவில்லை. ரிப்போர்ட் இந்தச் சட்ட சபைக் கூட்டம் முடிவதற்கு முன்பு வந்தால், அதைத் தெரிவிக்கக் கூடும் என்று சொன்னேன். அடுத்த மாதம் முதல் வாரத்தில் ஆர்.டி.ஓ. ரிபோர்ட்டை எதிர்பார்க்கலாம் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஒன்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினரே சொன்னார்களே, அவர்களே குறை சொன்னார்களே, அவர்களே குற்றம் சொல்லுகிறார்களே என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதில் கட்சி ஒன்றுமில்லை என்பது இதிலிருந்தே எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். கனம் மூக்கையா தேவர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கட்சி ஒன்றும் இல்லை. இங்கு எதிர்க்கட்சியிலிருந்து பேசும்பொழுது, எதிர்க்கட்சிக்கு விரோதமாக ஏதோ போலீசார் சூட்சி செய்திருக்கிறார்கள், சதி செய்திருக்கிறார்கள், அரசாங்கம் அதை ஆதரித்தது என்று அவர்கள் வாதத்திற்காக எதிர்க்கட்சியில் உட்கார்ந்துகொண்டு, அல்லது ஆளுகின்ற கட்சியின் மீதோ அல்லது மந்திரிசபையின் மீதோ வெறுப்பு உணர்ச்சி காரணமாக அவர்கள் அந்த மாதிரி சொல்லியிருக்கலாமே தவிர, அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்தத் தகராறு ஏற்பட்டது ஒரு சொந்த விவகாரம் பற்றியது. காங்கிரஸ் கட்சி, சுதந்திராக்கட்சி, பார்வோடு பிளாக், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று அப்படி கட்சி ரீதியிலே ஒன்றும் இல்லை. இன்னும் கேட்டால், இதிலே காங்கிரஸ்காரருக்குள்ளேயே ஒருவருக்கொருவர் தகராறு இருக்கிறது. 1957-ம் ஆண்டு தேர்தலில் ஒரு காங்கிரஸ் நண்பர் நின்றார். 1962-ம் ஆண்டு தேர்தலில் மற்றொருவர் காங்கிரஸ் அபேட்சகராக நின்றார். இருவரும் தோல்வி உற்றவர்கள். அவர்களுக்குள்ளேயே இப்பொழுது தகராறு இருக்கிறது. இது பல பேர்களுக்கு, மதுரை பக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்களுக்குள்ளேயே தகராறு இருக்கிறது. அவர்களெல்லாம் இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். திரு. மூக்கையா தேவர் தன்னுடைய தொகுதி என்ற பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு அவர்கள் அப்படி பேசுகிறார்களா? இவர்கள் கட்சி அங்கு இல்லை. இவர்களுக்கு பொறுப்பு உணர்ச்சி இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் மீது ஒரு குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். அன்று சம்பவம் நடந்தபொழுது, '10 மணிக்கு நான் அங்கே இருந்தேன்' என்று அவர்களே இன்று கூறினார்கள். அப்படியிருந்தால் இவர்கள் இந்த சம்பவத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம். போலீசாருக்கு ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. ஓரளவுக்குத் தான் அவர்கள் தவிர்க்க முடியும். அம்மாதிரி தவிர்ப்பதற்கு எல்லா நடவடிக்கைகளையும் போலீசார் எடுத்துக்கொண்டார்கள். திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் தொகுதி பிரதிநிதி. அவர்களுக்கு அங்கே செல்வாக்கு இருக்கிறது என்று

29th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நான் நினைக்கிறேன். அவர்கள் கத்தி, வேல், கம்பு, அறிவாள் கல் இவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு 1,000 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்றால், உடனே போய் அவர்களை முன்னதாகப் பார்த்து 'இதெல்லாம் செய்யவேண்டாம், ஆயுதம் வேண்டாம்' சும்மா வந்தால் வாருங்கள் ஆயுதம், கல், வேண்டாம்' என்று சொல்லியிருக்கலாம். கல் வந்ததுபற்றி அவர்களே ஒப்புக்கொண்டார்கள். திரு. சசிவர்ணத்தேவர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்து அவர்கள் தவிர்த்திருக்க வேண்டும். ஒரு சட்டமன்றப் பிரதிநிதி மக்களோடு ஒரு தொடர்பு கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய நல்ல புத்திமதி சொல்லுகிற மாதிரி, போலீசார் சொன்னால் கேட்கமாட்டார்கள். போலீசார் மீது எப்பொழுதும் சந்தேகம். போலீசார் ஒன்றும் முன்னதாகத் தடுப்பு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்வது தவறு. நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன். கேள்விக்கு விடை அளித்தபோதே குறிப்பிட்டேன். "கோர்ட்டு உத்தரவு இருக்கிறது. கோர்ட்டு உத்தரவுப்படி அவர்கள் நடக்க இருக்கிறார்கள். நீங்கள் தகராறு செய்யவேண்டாம்" என்று 15-ம் தேதியன்று இருசாராரையும் கூட்டி 'நீங்கள் தகராறு செய்யவேண்டாம்' என்று இரு சாராரையும் போலீசார் இன்ஸ்பெக்டர் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஒப்புக்கொண்ட பிறகு அதை மீறி அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் தடுப்பு நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஆனால், பின்னால் மறுபடியும் தகராறு வருகிறது என்று ஏற்பட்ட பிறகு 16-ம் தேதி அந்தத் தடை உத்தரவு போடப்பட்டது. ஆனால், தடை உத்தரவைப் பின்னால் போட்டு ரிக்கார்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது ரொம்பத் தவறு. அப்படி அதிகாரிகளைப் பற்றித் தகவல் இல்லாமல், யாரோ சொல்லுகிறார்கள் என்று எதையோ நினைத்துக்கொண்டு தடை உத்தரவு போட்டதைப் பின்னால் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று திரு. சசிவர்ணத்தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி அவர் சொல்லுவது முறையல்ல என்ற அளவோடு சொல்லி நிறுத்திக் கொள்கிறேன். எனக்கு வந்த தகவல் என்னவென்றால், அவர்கள் கோர்ட்டு உத்தரவுக்கு மேல் அப்பீல் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. கோர்ட்டு உத்தரவுப்படி உரிமை பெற்றவர் வெள்ளைக்கொடி காண்பிப்பதாக இருந்தது. மறுபடி ஒரு தகவல். அந்த உத்தரவு மாறிவிட்டது, அந்த உத்தரவு அப்பீல் ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டது என்ற ஒரு செய்தி பரப்பப்பட்டு, அந்தச் செய்தியினால் ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்டது. அதற்கு மேலே போலீசார் அம்மாதிரி ஒன்றும் மாறவில்லை, முன்னால் போட்ட உத்தரவு இருக்கிறது என்பதை விளக்கும் வகையிலே பிரகடனம் செய்தார்களே தவிர, போகாதவர்களை 'நீங்கள் வந்து மீன் பிடியுங்கள்' என்று அவர்கள் கூறியிருப்பதாக என்னிடம் தகவல் இல்லை. அப்படி அவர்கள் வந்தபோது 17-ம் தேதி காலையில் நாலரை மணிக்கு ஸ்பெஷல் மாஜிஸ்ட்ரேட் உத்தரவுப்படி. மாஜிஸ்ட்ரேட் போலீஸ் அதிகாரிகள், டெபுடி சூபரின்டென்டென்டென்ட் எல்லோரும் போய் இருந்தார்கள். எல்லோரும் அமைதியைப் பாது காப்பதற்காகத்தான் போனார்கள். திரு. சசிவர்ணத்தேவர் அவர்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th March 1963]

கள் மீன் பிடிக்கிற இடத்திற்கும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்த இடத்திற்கும் அரை மைல் தூரம் இருந்தது என்று சொன்னார்கள். உண்மைதான். அதற்குக் காரணம் அவர்கள் எதிர்நோக்கி வந்தார்கள். ஆயுதங்களோடு வேல், கம்பு, அறிவான், கல் . . . (திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் குறுக்கிட்டார்கள்). கல் என்றால் பரவாயில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது கல்லானாலும், அது வெறும் மண்ணாங்கட்டிதான் என்று சொல்கிறார்கள். நல்லவேளையாக பூச்செண்டோடு ஓடி வந்தார்கள் என்று சொல்லவில்லை. அப்படி எதிர் நோக்கி வந்தவர்களைப் போலீசார் தடுத்தார்கள். அந்த பக்கத்திற்கு இரண்டு கம்பெனிகள் அனுப்பப்பட்டன. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது போல போலீசார், அதிகாரிகள் எல்லோரும் சேர்த்து 54 பேர்கள் இருந்தார்கள். ஆயிரம்பேர்கள் கலவரம் செய்தார்கள் என்றால் அந்தக் கலவரத்தைத் தடுக்க ஆயிரம் போலீசாரை அனுப்புவது இல்லை. நம்முடைய மாகாணத்தில் மொத்த போலீஸ் strength எவ்வளவு இருக்கிறது?

கண்ணீர்ப் புகை பிரயோகம் செய்வது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவும் செய்யப்படுகிறது. அதையும் மீறி கலவரம் செய்தார்களானால் போலீசார் சுடுகிறார்கள். முதலில் லத்திசார்ஜ் செய்யவேண்டும். பிறகு புகைப் பிரயோகம் செய்யவேண்டும். லத்திசார்ஜ் செய்தார்கள். எந்த அளவுக்குச் செய்யவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்தார்கள். அதற்கு மேல் சுடுவதில் கூட 12 ரவுண்டுகள் சுட்டார்கள். சுட்ட முதல் ரவுண்டிலேயே உயிர்ச் சேதம் ஏற்படுவது இல்லை. கடைசியில்தான் உயிர்ச்சேதம் ஏற்பட்டது. மற்ற விஷயங்களெல்லாம் ஆர்.டி.ஓ. அவர்களுடைய விசாரணையில் இருக்கின்றன. இதற்கு நீதிபதியினுடைய விசாரணை வேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சிற்சில சமயங்களில் நீதி விசாரணை செய்வதற்கு நீதிபதிகளைப் போடுகிறோம். குற்றமாக எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். ஒரு சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் அதிகாரம் உள்ள அதிகாரி 144 உத்தரவு போட்டால் கனம் சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், “பின்னால்கூட இப்படி ரெக்கார்டு பண்ணுகிறார்கள்” என்று. அப்படிச் சொல்லும்போது நீதிபதியாக இருந்தால் என்ன? வேறு யாராக இருந்தால் தான் என்ன? சில இடங்களில் நீதிபதிகளைப் போடுகிறோம். விதிகளின்படி, சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆர்.டி.ஓ.-விடமிருந்து அறிக்கை வந்த பிறகு பரிசீலனை செய்து யார் பேரில் தவறு இருந்தாலும், அதிகாரிகள் பேரில் தவறு இருந்தாலும், அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளச் சற்றும் தயங்காது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் சசிவர்ணத்தேவர் அவர்கள் மொத்த அடிப்படையையே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நமக்குத் திட்டம், பாதுகாப்பு இரண்டும் முக்கியமானது. திட்டத்தைக் குறைத்துவிடலாம், பாதுகாப்புதான் முக்கியமானது என்று அவர்கள் சொன்ன

20th March 1963]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஞர்கள். ஒருகாலும் அதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மத்திய அரசாங்கமும் ஏற்றுக் கொள்ளாது. திட்டமும் பாதுகாப்புக்கு உகந்ததே. பாதுகாப்பு என்றால் ஆள் சேர்த்து அனுப்புவது என்று அர்த்தமல்ல. திட்டத்தையும் பாதுகாப்பையும் சீரான முறையிலே அமைக்க வேண்டுமென்ற வகையிலே நாம் இப்போது கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

தங்கக் கட்டுப்பாட்டைப்பற்றி கனம் சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், மதியழகன் அவர்கள் எல்லோரும் சொன்னார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாடு விஷயத்தைப் பற்றி முன்பே நான் கூறினேன். ஏராளமான தங்கம் கள்ளத் தனமாகப் பதுக்கப்படுகிறது. சர்க்கார் அதைத் தடுக்கவேண்டும். அதனால் அன்னியச் செலவாணி பாதிக்கப்படுகிறது. அதுவும் இந்த நெருக்கடி நிலையிலே பெரிதும் பாதகத்தை விளைவிக்கிறது. அதை தவிர்க்கவேண்டுமென்பதுதான் அடிப்படை. தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். அதிலே அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருகிறது. கனம் சசிவர்ண தேவர் அவர்கள் எல்லோரும் எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது அவர்கள் கணக்கு. அதை ஒரு வியாஜியமாக வைத்து அரசாங்கத்தைக் குறை கூறலாம் என்றால் குறை கூறலாம். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் “பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க மத்திய அரசாங்கம் என்னென்ன வகையில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்” என்று கேட்டார்கள். முன்பே நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிட்டேன். அதற்குப் பிறகு நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய நிதி மந்திரியை பார்த்துவிட்டு வந்த பிறகு எவ்வாறெல்லாம் அவர்களுக்கு உதவியளிக்க முற்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியும் எழுதியிருக்கிறார்கள். பொற்கொல்லர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பது ஒன்று. தொழில் வாய்ப்புக் கொடுப்பது மற்றொன்று. மேலும் 14 கார்ட்டு தங்கத்தில் நகை செய்வதற்கு 14 கார்ட்டில் தங்கம் கொடுக்கச் செய்வது பற்றியும் மத்திய நிதி மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு 14 கார்ட் தங்கம் கொடுப்பதற்கு உதவிகரமாக அவர்கள் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள், என்பதைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டேன். பாதுகாப்புக் கொடுத்து அவர்களுடைய குறைகளை போக்குவதற்கு கலந்து ஆலோசிக்கிறோம்.

இந்த உப தேர்தலைப்பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் கூறிய யோசனையை ஏற்றுக்கொள்வதானால் ஏற்றுக்கொள்ளட்டும். வேண்டாமென்றால் வேண்டாம். அதிலே நிர்ப்பந்தம் இல்லை. அதிலே ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு சுமுகமான முறையில் தேர்தல் இல்லாமல் நடந்தால் நல்லது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிலே ஒன்றும் வற்புறுத்துதல் இல்லை. தேர்தல் கமிஷன் உப தேர்தலை நடத்தலாம் என்று முடிவு செய்த பிறகு தேர்தலை நடத்தலாம். அதிலே போட்டி வந்தாலும்கூட

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th March 1963]

அனுவசியமான கசப்பு ஏற்படவேண்டிய அவசியமில்லை. தேர்தல் நடந்தால் உரிமை உண்டா என்று கேட்டார்கள். பேசுவதற்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் அதற்கும் ஒரு வரம்பு இருக்கிறது என்பதை உணரவேண்டும். உரிமை இருக்கிறது என்பதற்காகத் தேர்தல் நேரத்தில் எதை வேண்டுமானாலும் பேசினால் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கமுடியாது. உப தேர்தலை நடத்தினால் பாதுகாப்பு விதிகள் பிரச்சாரத்திற்கு இடையூறாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். நியாயமான பேச்சு உரிமைக்கு எந்தவிதத் திஷ்டும் பாதகம் ஏற்படாது. அதற்கு மத்திய அரசாங்கமும் உறுதி கூறி இருக்கிறது.

விலைவாசி குறைவுபற்றியும், அதிகரித்திருப்பதைப்பற்றியும் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். விலைவாசி குறையவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் விலைவாசி ஓரளவு குறைந்துதான் இருக்கின்றது அதெல்லாம் அப்போதைக்கப்போது கண்காணிக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது. சில இடங்களில் விலை குறையாமல் இருக்கிறது. அதற்காக கண்ட்ரோல் வேண்டுமென்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். கண்ட்ரோல் பல தொல்லைகளை அளிக்கிறது. கண்ட்ரோல் இல்லாமல் எவ்வளவு தூரம் இந்தப் பிரச்சினையை சமாளிக்க முடியுமோ அந்த அளவு கூட்டுறவு முறைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம் என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும்.

மற்றபடி முதியோர் பென்ஷன் திட்டம்பற்றிப் பேசும்போது எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் 'ஆழம் தெரியாமல் காலை விட்டு விட்டார்கள்' என்று சொன்னார்கள். ஆழம் தெரியவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆழம் என்ன இருந்தாலும் விழுந்துதான் ஆகவேண்டும். முதியோர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள், திர்க்கதியாக இருக்கிறார்கள், திக்கற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் இந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதற்காக ஆகும் செலவுபற்றி நாங்கள் அஞ்சவில்லை. அதிலே ஒன்றும் நான் ஏமாந்துவிடவில்லை. என்னுடைய நோக்கம் அந்தத் திட்டம் நல்லமுறையில் நடக்கவேண்டுமென்பதுதான். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய குறைபாடு நாங்கள் கொஞ்சம் தாராளமாகக் கொடுக்கிறோம் என்பது. சில இடங்களில் ரொம்பக் கண்டிப்பு இருக்கிற காரணத்தால் தகுதி இருப்பவர்களுக்குக் கூட கிடைப்பது இல்லை என்று சொன்னார்கள். இது எல்லாம் பாதுகாக்கப்பட தக்க கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

கனம் அங்கத்தினர் கோசல்ராம் அவர்கள் "மக்கள் பிரதிநிதி கூளிடம் இந்த அரசாங்கத்துக்கு நம்பிக்கை இல்லை" என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கத்துக்கு நம்பிக்கை இருந்தால் என்ன, இல்லாவிட்டால் என்ன. மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்தால் அதற்கு விரோதமாக அரசாங்கம் ஒருபோதும் போக முடியாது.

29th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நம்பிக்கை இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது, ஏதோ சில பணிகளை நிறைவேற்றுவதிலோ, தேர்த்தெடுப்பதிலோ, கமிட்டி போடுவதிலோ, அட்மிஷன் செய்வதிலோதான் என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தினர்களை, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை போட்டால்தான் மக்கள் பிரதிநிதிகளிடம் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று அர்த்தமல்ல. சிலவற்றில் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களும் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆலோசனைகள் கோரப்படுகின்றன. ஆயினும் அனுபவத்தால் ஏற்பட்ட விளைவினால் அதிகாரிகளே அந்தக் காரியங்களைக் கவனிக்கட்டும் என்று செய்திருக்கிறோம். அதிகாரிகள் தவறு செய்தால்—அங்கத்தினர் தவறாக—எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது; குத்தலாகப் பேசுகிறேன் என்று சொல்லக்கூடாது; எந்த உறுப்பினர்களிடமும் நான் குற்றம் சாட்டவில்லை—உடனடியாக தவிர்க்க முடியும்; பரிகாரம் காண முடியும். அம்மாதிரி விஷயங்களிலெல்லாம் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் செய்தால் சுலபமாக சமாளிக்க முடியாது. இது ஒரு அடிப்படையான கருத்து. அந்தக் கருத்தை வைத்துக்கொண்டு உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள்; மக்கள் பிரதிநிதிகள்; இவர்களுடைய சேவை; உதவி கோரப்படுவதில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. வடிவேலு அவர்கள் “ஹரிஜன நல இலாகா என்று எதற்காக இருக்கவேண்டும்? யாராயிருந்தாலும், இருப்பவன், இல்லாதவன் என்று இரண்டு வகையிலே நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். பின்னால் சொன்ன கருத்தை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், பொதுவாக, எந்த நிலையில் இருந்தாலும், எந்த அந்தஸ்தில் உள்ளவனாக இருந்தாலும், எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும், ‘இருப்பவன், இல்லாதவன்’ என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது வேறு விஷயம். ஆனால், ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்த மட்டில், அவர்கள் நீண்ட நாட்களாகத் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள், அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள், அவர்களை உயர்த்தவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு தனி இலாகா இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கென்று இந்த இலாகா இருக்கவேண்டாமென்று சொல்வது நல்லதல்ல. (திரு. மு. பொ. வடிவேல்: வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை) ‘வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை’ என்று இப்பொழுது சொல்லலாம். ஆனால், ‘ஹரிஜன நல இலாகா எதற்காக? இருப்பவன், இல்லாதவன் என்று பார்த்துச் செய்யவேண்டும்’ என்று சொன்னார்கள். அப்படியென்றால், மற்ற ஜாதியிலே இருக்கிறவர்களுக்கும் சேர்த்துப் பொதுவாகச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னதாகத்தானே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்?

திரு. மு. கருணாநிதி: கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் திரு. வடிவேலு அவர்கள் ‘ஹரிஜன நல இலாகா என்ற பெயர் வைத்துக்கொண்டு, அதிலே பின்தங்கியவர்களையும் சேர்த்து, மொத்தப் பணத்தை அவர்களுக்கும் சேர்த்துச் செலவழிப்பதால் ஹரிஜனங்களுக்குப் போதுமான பணம் போய்ச் செருவதில்லை.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [29th March 1963]

ஹரிஜனங்களுக்குப் போதுமான பணம் போய்ச் சேர வேண்டுமானால், ஹரிஜனங்களுக்கென்றே தனி இலாகா இருக்க வேண்டும்' என்றுதான் குறிப்பிட்டார்கள் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் திரு. வடிவேல் அவர்கள் பேசும்போது அப்படிச் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது வேண்டுமானால் திருத்திக் கொள்ளலாம். இப்பொழுதாவது திருத்திக்கொள்வதுபற்றி மகிழ்ச்சி.

கனம் சபாநாயகர் : பின்தங்கியவர்களுக்கும் ஒரு தனி இலாகா வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறாரா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், 'ஹரிஜன இலாகா என்று வைத்துக்கொண்டு, வேறு பிற்போக்கான சமூகத்தினர்களுக்கும் அதில் சேர்த்துக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது' என்றும் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் சமாதானம் கூறுகிறேன். ஹரிஜனங்களை நாம் எப்போதுமே தனித்து வைத்திருப்பது சரியல்ல. பாக்வாடு கம்யூனிடிஸ், மோஸ்ட் பாக்வாடு கம்யூனிடிஸ் என்று சொல்லக்கூடிய ஏறக்குறைய பிற்போக்காக இருக்கும் வேறு சமூகத்தினரையும் இதிலே சேர்த்து, அவர்களுடைய நலன்களும் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஹரிஜனங்களுக்கென்று வீடுகள் கட்டினாலும், பின்தங்கியவர்களுக்கும் இரண்டு வீடுகள் இருக்கட்டும் என்று சொல்கிறோம். ஹரிஜனங்களாகவே இருந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கூடாது என்பதற்காக நாம் அதைச் செய்கிறோம். 'ஹரிஜன நல இலாகா என்று வைத்துவிட்டு பிற்போக்கான நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் அதில் சேர்த்திருக்கிறீர்களே, இருப்பவன், இல்லாதவன் என்று பார்த்துச் செய்யுங்கள்' என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம் இருப்பவன், இல்லாதவன் என்று பார்த்தால் எல்லா ஜாதிகளிலும் தான் இருக்கிறார்கள். (திரு. மு. பொ. வடிவேல் : அவர்களுக்கென்றே தனி இலாகா இருக்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறேன்.) ஹரிஜன நல இலாகா இருக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. வடிவேல் அவர்கள் இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். (திரு. மு. கருணாநிதி : எப்பொழுதும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்.)

அடுத்தபடியாக, மண்ணெண்ணெய் போன்றவற்றின் விலை, மத்திய வரிகள் மூலம் அக்கிரமமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. மத்திய வரியைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். 'அட்வான்ஸ் கலெக்ஷன் ஆஃப் டாக்ஸ்' என்று இருக்கிறது. என்றைக்கு வரி போட்டாலும், அன்றிலிருந்தே வரி வசூலிக்கலாம். இல்லாவிட்டால் பதுக்கல் ஏற்படும். ஆகவேதான் மண்ணெண்ணெய்க்குச் சில சமயங்களில் விலை ஏற்றுகிறார்கள். அம்மாதிரி விலை ஏற்றுகிற நிலைமை ஏற்பட்டால், அதுவும் நியாயமில்லாத அளவுக்கு விலை ஏற்றப்படுகிறதா என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் லிவில் சப்ளைஸ் இலாகா கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

29th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மேலும் நான் கனம் அங்கத்தினர்களுடைய நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட மற்ற விஷயங்களிலும் மேலும் கவனம் செலுத்துவோம் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். திருச்சியில் இறந்த திருப்பதிசாமி என்பவர் முன்பே நோயினால் பிடிக்கப்பட்டிருந்தார் என்றும், அவருடைய மனைவி அவரை ஊர்வலத்திற்குப் போக வேண்டாம் என்று சொல்லித் தடுத்தும் அவர் போனதால் இறக்க நேர்ந்தது என்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்தத் தகவல் அவருக்கு யாரிடமிருந்து வந்தது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சர்க்காருக்கு வரும் தகவல் யாரிடமிருந்து வந்தது என்று நாங்கள் சொல்வோம் என்று கனம் அங்கத்தினர் எதிர்பார்க்கக் கூடாது.

MR. SPEAKER : The short-notice question on the subject is already over.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சங்கப் பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்த இடம் வேறு. ஹக்கிம் என்பவர் தாக்கப் பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படும் இடம் வேறு.

கனம் சபாநாயகர் : தாக்கியதாக ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டதா?

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அந்த இடம் வேறு; இந்த இடம் வேறு. தில்லைநகரில் ஏற்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

கனம் திரு. கு. காமராஜ் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நானே இதற்குப் பதில் சொல்லி விடுகிறேன். ஏனென்றால், அது பெரிய புளுகு. புளுகில் கைத்தேர்ந்தவர்கள், அதைக் கலையாகக் கற்றவர்கள், தேர்தல் காலத்தில் அதைத் திறமையாக உபயோகப் படுத்தக்கூடியவர்கள் அவர்கள். உப-தேர்தல் வந்துவிட்டது. அதற்கு ஏதாவது கதை கட்ட வேண்டும், கயிறு திரிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் கட்டுப்பாடாகச் செய்யப்பட்ட பொய் பிரசாரம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

(கனம் அங்கத்தினர்கள் திரு. மு. கருணாநிதி, திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம், திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுந்தார்கள்.)

திரு. மு. கருணாநிதி : 'பொய்ப் பிரசாரம்' என்று சொல்லப் பட்ட வார்த்தைகள் வாபஸ் வாங்கப்படவேண்டும்.

கனம் திரு. கு. காமராஜ் : தவறாகச் சொன்னால் அதை நான் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுவதற்கு பயப்படப் போவதில்லை. ஆனால், நான் எந்த அர்த்தத்தில் சொன்னேன் என்றால், கட்டுப் பாடாகப் பிரச்சாரம் செய்வதற்காகப் பத்திரிகையில் ஏற்பாடு

[திரு. கு. காமராஜ்] [29th March 1963]

பண்ணப்படுவதைப் பொய்ப் பிரசாரம் என்று குறிப்பிட்டேனே தவிர, இங்கே பேசினதைப்பற்றி நான் பேசவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் இங்கே பேசும்போது பொய் சொன்னார் என்று நான் சொன்னால் அப்போது கேட்கலாம். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. நான் சொல்லும்போது என்ன சொன்னேன்? 'அதிலே உண்மை இல்லை' என்று நான் சொன்னேன். பிரகாசமாக ஏற்பாடு செய்யப்படுவது பொய்ப் பிரசாரம் என்று சொன்னேன், இரண்டையும் பிரித்துவிட வேண்டும், ஒன்றோடொன்று சேர்த்துக் குழப்ப வேண்டாம்.

தில்லைநகரில் நடந்தது என்ன? "கன்னத்தில் அடித்தார்கள் என்று யாரோ இரண்டுபேர் சொன்னார்கள், கேட்டார்கள்" என்று கூதை கட்டுவதும், கயிறு திரிப்பதும் சரியல்ல. அது உண்மைக்கு மாறுபட்டது. அதோடு மட்டுமல்ல, சர்க்கூட் ஹவுசிலே வந்து பேசினதுபோது, ஒருவர் இறந்து போனதாகச் சொன்னதற்குப் பிறகும் அவர்களோடு உட்கார்ந்து விவாதம் பண்ணிக் கொண்டு இருந்ததாகச் சொல்வதும் முழுக்க முழுக்கப் பொய். அதாவது உண்மைக்குப் புறம்பானது.

SRI V. KRISHNAMOORTHY: On a point of Order, Sir.

MR. SPEAKER: The Hon. Chief Minister is not alleging that any hon. Member of this House is uttering falsehood. He says that what is found in the papers is false. What is found in the papers cannot be made the subject matter of a point of order.

கனம் திரு. கு. காமராஜ்: அங்கு வந்து என்னுடன் உட்கார்ந்து விவாதம் பண்ணினவர்கள் அவர்களுடைய குறையைச் சொன்னார்கள், "என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு குறிப்பு (நோட்) கொண்டு வாருங்கள். அதைப் பார்த்துப் பரிசீலனை செய்கிறேன்" என்று நான் சொல்லி அனுப்பினேன். அதோடு அவர்கள் திரும்பிப் போனார்கள்.

அப்படியிருக்கும்போது, "ஒருவர் இறந்து போனதாகச் சொல்லியபிறகும் தாறுமாறாக நடந்து கொண்டார், கடுமையாக நடந்து கொண்டார்" என்ற வார்த்தைகள் சொல்வது சரியாகாது. அது உண்மைக்கு மாறுபட்டது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இதை விளக்கச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தியதற்காக நண்பருக்கு நன்றி.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புகின்றேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முதலில், "இங்கே உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறியது பொய்ப் பிரசாரம்" என்று கூறினார்கள். நாங்கள் அதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் மென்று சொன்னதற்குப் பிறகு விளக்கத்தை வேறு திசைக்குத் திருப்பினார். அதை வாபஸ் வாங்கி கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

29th March 1963]

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது சரியல்ல என்பது என்னுடைய தீர்ப்பு. ஆகவே, ஒழுங்குப் பிரச்சனையைத் தள்ளிவிடுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 9 of 1963) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and the Schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 9 of 1963) be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 9 of 1963) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE INDUSTRIAL DISPUTES (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1963
(L.A. BILL NO. 7 OF 1963).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

‘ That the Industrial Disputes (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 7 of 1963), be taken into consideration.

Under section 2 (n) (vi) of the Industrial Disputes Act, 1947, (Central Act [IV of 1947]), the appropriate Government can declare only those industries specified in the First Schedule to the Act as public utility services. The leather and the oxygen and acetylene industries have not been included in that Schedule. The Government have received representations requesting that the leather industry may be declared as public utility service under the said Act. The process of leather tanning consists of various stages stretched over a period of thirty days and if the processes at one stage were to be interrupted even for a few hours the skins and hides would get damaged, and consequently the threat of strikes with little or no notice to the managements should be eliminated. It has also been represented that the oxygen and acetylene industry is vital for the defence and economy of the country and that any sudden interruption in the production and distribution of their products will seriously dislocate important industries and institutions. It is, therefore, considered that the First Schedule to the Industrial Disputes Act, 1947, should be amended to include the leather and the oxygen and acetylene industries so as to enable the Government to declare the said industries as public utility services. Legislation is therefore necessary to give effect to the decision. The concurrence of the Government of India to the said Bill has also been obtained.